

Aristoteles

ARISTOTELIS

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

TERTIUM EDIDERUNT

G. KAIBEL et U. DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF.

Heinrich May

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS

MDCCCXCVIII

ΤΥΧΗΙ ΑΓΑΘΗΙ

PRAEFATIO
NOVAE EDITIONIS

Quod nemo aut expectare poterat aut sperare ausus erat, id felicissimo nuper casu factum est: rediit ad lucem e sepulcrorum tenebris quem in omne aevum perditum duxeramus Aristotelis de Republica Atheniensium commentarius ut argumenti gravitate singularis ita praeclaro scriptoris nomine commendatissimus. feliciter inventum Bonae Fortunae grato animo acceptum referimus, gratulamur autem viris Museo Britannico praefectis, quod egregio invento egregie usi novum librum vix nuntiatum publico usui tradendum curaverunt. singulari autem laude proseguendus est F. G. Kenyon, qui chartam lectu difficillimam admirabili cum cura et diligentia integram descripsit, descriptam una cum uberrima rerum enarratione edidit (Oxonii 1891).²

haec quae ante hos septem annos primae nostrae libelli Aristotelei editioni praefati eramus, ne a tertia quidem quam nunc emittimus editione abesse voluimus. sed praeter Kenyonem, qui insigni cum fructu repetita chartae lectione multo emendatiorem libellum a. 1892 tertium edidit, merita aude praedicanda nobis est Friderici Blassii duplex editio (Lipsiae 1892. 95), qui et ipse chartam perite et diligenter relegit multaque sagaciter et vere correxit. post hos cum nobis *ὁ τρίτος κλοῦς* audendus esset, certo et gravi navis gubernatore careri non posse arbitrati intercedente biblio-

pola liberalissimo Udalricum Wilcken adiuimus, virum chartarum usu ac peritia in primis spectatum. paruit is precibus nostris et Londinum nuper profectus magnam chartae partem de integro legit, alia impeditiora iteratis curis expedire temptavit, multa quae dubia videbantur suo testimonio confirmavit, in quarti denique voluminis lectione, compluribus maxime chartae schedulis feliciter inter se coniunctis, tantum profecit ut eventus omnem spem excederet. vellemus sane socii nostri sagacitatem nostra emendandi supplendique felicitas aequiperasset.

de ipsa charta Wilckenio auctore ita referimus. quattuor sunt volumina chartacea litteris numeralibus inter se distincta (praescripta autem p. I nota A, pag. XII B, pag. XXV Γ ΤΟΜΟC, p. XXXI Wilckenius mutilam nunc litteram Δ agnovit), eaque neque aequalis longitudinis (longum enim primum volumen paullo plus duo metra, alterum paullo minus duo, tertium itemque ut videtur quartum paullo minus unum metrum) nec pari paginarum sive numero sive magnitudine. horum igitur voluminum postquam in parte adversa vilicus aliquis X et XI imperatoris Vespasiani anno acceptorum et expensorum rationes perscripserat, in parte aversa Aristotelis libellus exaratus est. singulae totius chartae plagulae non aliter ac solet inter se iunctae sunt, nisi quod ea quae prima est primi voluminis a vilico fere vacua relicta reliquis ita adglutinata est ut non adversa sed aversa eius pars ante oculos sit rationes legenti. eadem simul opera factum est ut libelli Aristotelei pagina XI, quae primi voluminis est ultima, non in aversa sed in adversa chartae parte scriberetur. haec res cum eo explicari non possit quod prima plagula a librario demum Aristoteleo adiuncta sit — nam in vilici commentariis litterae quaedam singulares (α' β' δ') sinistrum paginae litem transgressae e secunda in primam plagulam ceteroqui

vacuam excurrunt¹⁾ — sequitur ut primam plagulam tegumenti vice reliquo volumini praesutam dicas, ne chartae interioris candor vel scripturae perspicuitas crebra manuum attractione damnum acciperet²⁾. neque aliam rationem secutus ipse Aristoteleus librarius in aversa charta priusquam scribere inciperet spatii aliquid in unius fere paginae latitudinem patens vacuum reliquit. qua ex re manifestum iam est nihil colligi posse de eius partis amplitudine quae ad libelli integritatem deest. nec defectum ille significare voluit neque alio ex exemplo aliquando quae deessent suppleri posse sperabat: mutilum exemplum descripsit quale describendum acceperat, mutilum esse fortasse ne intellecto quidem. sed quattuor cum sint volumina, id quod in primi voluminis initio factum vidimus mireris non item factum esse in reliquorum voluminum initiis. volueratne is qui chartam scribendam curavit omnia quattuor volumina in unius eiusque permagni voluminis ambitum coniungere? quod quin perficeret non sane intellegitur quid eum impediverit.

perscripserunt librum non duo, ut nobis olim visum est, sed quattuor deinceps scribae: hoc enim Kenyonis

1) fuit tamen qui ne hanc quidem chartae partem integram relinqueret. inscriptum enim invenitur commentariolum adhuc ineditum grammatici ut videtur argumenti, in quo (quod unum Wilckenius temporis angustiis adstrictus legere potuit) Aleman non *Μοῦσαν* sed *Μωσαν* dixisse perhibetur (cf. glossa Et. M. p. 589, 41). scripsit haec manus similis ei quae Aristotelis volumen primum exaravit, similis ei quoque quae scholia Demosthenica (v. adn. 2): fuit fortasse illius manus qui totam chartam olim possederat.

2) eadem de causa qui scholia Demosthenica in aversa plagula X perscribere instituit, antequam Aristoteleo libro charta destinaretur, primam illam plagulam scriptura vacuam reliquit. videtur igitur ille satis magnam scholiorum copiam describere voluisse, ita ut integrum fieret volumen, quo coepto cur destiterit non patet. ceterum v. Wilckenius quae dixit Hermae vol. XXII 487.

Blassii Wilckenii consensui oculato concedendum videtur. prima manus (de qua v. supra adn. 1) ad paginam XII extremam pertinens litteris utitur minutis eius generis quod cursivum appellare consuevimus, scriptura angusta, compendiis crebris. orthographicis vitiis fere immunis est, iota mutum quod dicitur non dativis solum addere solet sed etiam coniunctivi activi personis tertiis. altera manus, quae a pag. XIII ad pag. XX v. 28 pertinet (extremum eius vocabulum *συμβή*), satis a prima diversa scriptura utitur quadrata sive unciali quae dicitur; lectu facillima est, chartae prodiga, omnium compendiorum abstinens, sed vitiis orthographicis abundans. tertius librarius non solum quae subsecuntur usque ad pag. XXIV extremam perscripsit, verum totum quoque volumen quartum. a quadrata licet exorsus scriptura mox ad cursivam deflectit, quadratam non nisi extremo libro repetens (pag. XXXIV extr. et pag. XXXV). compendiis utitur non multis quidem sed insolitis nonnullis velut *ρο* i. *ρόρον*, *υ* i. *ύπερ* e. q. s. s. quartus denique scriba quae reliqua sunt exaravit a pag. XXV ad pag. XXX extremam, cursiva usus scriptura, admixtis tamen non paucis litteris quadratis, compendiis paucioribus quam prima manus. proprium ei hoc est quod cum reliqui librarii versuum longitudini exaequandae nullam plane curam impenderit, ipse parili ubique versuum speciei diligenter consulens modo finales litteras extendit, modo lineolis interpositis singula potius vocabula vel singulas vocabulorum syllabas dirimit quam in versu extremo spatii quicquam vacare patitur, velut scriptum invenitur *μ* — *σθοφόρων*, *δι* — *καστηρίων* vel *τοῦ* — *γεύγοντος*, *εἶχεν* — *πρίν*.

interpunctionis rarus per totum libellum usus nec satis distinctus. paragraphus picta est ineunte capite quarto (*μετα δε*), item paragraphus caudula quadam transversa

aucta ineunte capite vicesimo, similique nota in coronidis formam exornata terminatur volumen quartum. notandum praeterea quod spatiis interdum vacuis intermissis perparvi ambitus non solum carmina a pedestri sermone sed etiam singula quaedam enuntiata inter se distinguuntur. certum vero est haec non arbitraria librariorum diligentia accessisse sed ex largiore in archetypo notarum copia librariorum culpa pauca haec relicta esse. nec minus certum videtur archetypi scripturam uncialem fuisse omnem, id quod e tertii maxime librarii ratione intellegitur. qui si cursivum scribendi genus in exemplo proposito usurpatum invenisset, altero certe genere sibi insueto omnino abstinuisset. unciali autem scriptura exaratum exemplum, cum a privato usu hoc scribendi genus abhorreat, fieri non potest quin docto consilio ad certam librorum fidem comparatum publico usui destinatum fuerit. itaque apographi Londinensis quod aliae partes aliis vitiosius scriptae reperiuntur, librariorum culpa hoc tribuendum est, quorum non eadem omnium fuit diligentia. vitia vero commissa maximam partem corrector aliquis ad eiusdem exempli fidem quo librarii usi erant diligenter protinus emendavit, cuius cum manus simillima ei videatur qui primum scripsit volumen, vix dubitari potest quin ipse dominus, qui faciendum apographum curaverat, corrector fuerit. sed quamvis multos ille et varios librariorum errores vario modo correxerit, non desunt tamen quae corrigere neglexerit, partim ipsi ut videtur praetervisa, partim iam in exemplo adhibito depravata. nonnunquam autem in illo quoque exemplo duplicem scripturae memoriam adnotatam fuisse consentaneum est, ut ultra vera esset corrector nisi suo iudicio usus diiudicare nequiret. laudamus quod diligens potius quam iudiciosus videri voluit servavitque ambiguae memoriae vestigia satis luculenta. velut p. 1, 2, ubi recte

scriptum erat *καταγνωσθέντος*, supra scriptum legimus quod absurdum quidem sed ex antiquis haud dubie exemplis propagatum fuit *καθαρθέντος*. item p. 29, 13, ubi recte *ΕΤΙ* legitur, supra versum correctum videmus *·Π·* i. e. *ἐπί*, vitium ridiculum quidem sed antiquitus traditum. glossam manifestam servavit corrector p. 31, 26, ubi cum *πατρικῶς* recte scriptum fuisset, addidit *·ΚΑΛΩC·* supra versum. minus certa res est p. 53, 28, ubi corrupto verbo *ἀνάγουσι* superscriptum habetur *·ΛΛ·*, quod quid esse voluerit minime apparet. haec et his similia diligenter ad antiquioris exempli fidem servasse videtur, servata etiam ipsa duplicis scripturae nota sollemni (*·ΛΛ·*), qua tamen nota et ipse usus interdum est. ubi librariorum suorum errores corrigebat, velut p. 34, 23 cum librarius scripsisset *ΕΠΕΙΣΕΚΛΗΤΟΝ*, ipse *·Κ·* supra addidit.

Aristotelei libri exemplum cum post Vespasiani tempora scriptum esse constet, tertio tamen saeculo scripturam antiquiorem esse peritissimi harum rerum aestimatores Blassius et Wilckenius consentiunt. incertum vero quanto temporis spatio illud unde descriptum est exemplum fuerit antiquius.

postquam de codice Londinensi diximus, brevius dicendum est etiam de duobus quae nunc Berolini adservantur frustulis chartaceis, quibus utrimque scriptis, ut viderat Bergkii, eiusdem libri Aristotelei reliquiae continentur. recte ordinavit haec Blassius (*Hermae* xv 366), qui primus fragmenta lectu difficillima explicanda adgressus est felicissimo pro rei difficultate successu; negant enim qui museo Aegyptiaco Berolinensi praesunt viri docti ullam se peius habitam chartam adservare. Blassii Bergkii Landwehrii legendi supplendique conamina una cum suis proposuit Dielsius act. acad. Berol. mai. 1885. denuo nuper huius editionis gratia examinavit Wilamowitzius. codex

erat chartaceus a docto librario haud ineleganter scriptus, cuius superest folium unum, primum olim quinionis, nunc discissum, continens in pag. Ia editionis nostrae p. 11, 6 (adgnoscur v. 2 *δουλεν* — v. 3 *δὲ διὰ* — v. 4 *ξυνήγαγον* v. 5 — *σάμαν*) usque ad p. 12, 6 (*ἡδ' ἐχ*); in pag. Ib p. 12, 26 (*ἄρχοντα*) usque ad p. 13, 19 (*χρέα*), sed post *διώκειν* (p. 13, 14) omnia evanuerunt. folium alterum dimidium tantum servatum continet in antica parte p. 23, 17 (*Ἀθηναῖοι*) ad p. 24, 7 (*·μων ἦν ὁ πολέμαρχος*, haec enim nunc apparuerunt), in postica p. 24, 19 (*Ἰπ]παρχος εὐθ-*) ad p. 25, 10 (*τριήρεις ἐκ*). non magnus Berolinensium laciniarum usus est, nisi quod alterius libri fidem confirmant, quod haud sane levis est momenti, cum Londinense privati hominis apographum, Berolinensis verus liber sit, sine compendiis scriptus (praeter lineolam pro N littera in versu extremo positam in *ΤΩ(N)* p. 23, 24 et fortasse in *ΤΗ(N)* p. 12, 27) probaque orthographia insignis. tamen potiore plerisque locis Londinensis libri fidem esse iudicavimus: notavimus autem omnia quae in Berolinensi discrepare iam constat, de consensu nunc explorato non magis e re videbatur monere quam de incertis legendi periculis.

ipsis libris accedunt tertio loco veterum grammaticorum sive scriptorum testimonia maxime ex altera commentarii parte petita, quorum ope aliquot sane menda licet nec multa nec gravia tolli potuerunt. haud raro grammatici, etiamsi Aristotelem ducem sequi videntur, plura tamen de iure Attico docent quam quae in Londinensi libro tradita sunt. unde difficilis orta est quaestio, utrum illi aliis ex fontibus Aristoteles copias auxerint an librarii omittendo peccaverint. sed hoc quamquam omnino non accidisse adseverari nullo modo potest, tamen precarium visum est supplementis aliunde petitis eisque perquam dubiis libellum

onerare. apparuit enim pleraque grammaticorum testimonia ad onomasticon quoddam redire, quo data opera de antiquitatibus Atticis expositum erat auctore non solum Aristotele sed Atthidographis quoque aliisque probis auctoribus adhibitis, cf. Wilamowitz Arist. I, 295, Bursy De Aristot. Πολ. 249. partis alterius fonte et auctoritate (Dorpati 1897) et Wentzel Goett. gel. Anz. 1897 p. 616 sqq. ipsum vero Aristotelem nequaquam id studuisse ut plenam et perfectam rei publicae Atheniensium describeret imaginem, sed multis nec levibus tantum rebus omissis ea elegisse quae scitu dignissima existimaret, denique in altera potissimum libri sui parte non novam telam texere voluisse sed materiam ab aliis collectam et dispositam auxisse et emendasse, hoc certissima ratione demonstrant additamenta quaedam, quibus orationis ceteroqui expeditissimae filum abruptum (v. quae ad c. 15, 3. 52, 2. 57, 4 adnotavimus). luculentius etiam idem apparebit, si quis comparaverit quae de iudiciis singulis magistratibus adsignandis diversa narrantur c. 59, 1 ac c. 59, 5 et tomi quarti col. 32, 33. accedit quod ea quae post c. 60 desunt, quamquam et in animo habebat perscribere et debebat cum cura persequi, cum gravissimi essent quos desideramus et nuper demum creati magistratus, tamen nunquam perscripsit Aristoteles. itaque in libro ab ipso scriptore non absoluto critica ars non nisi summa cum cautione versabitur. supplevimus nihil nisi quae ab instituta scriptoris oratione flagitari videbantur, itemque delevimus non quidquid inconcinnius vel inconvenientius dictum erat sed ea quae ne potuisse quidem Aristotelem scribere persuasum erat. interpolatorum enim manus cum libello Aristoteleo minime pepercerint, pleraque tamen quae illi addiderunt aut levidensia sunt aut ita aperta ut decipere neminem possint. librarii ipsi fieri quidem potest ut hic illic arti-

culum vel particulam sive errore sive mala quadam sedulitate de suo adiecerint, maiorem vero et graviolem additamentorum partem haud dubie antiquitus traditam acceperant. delevisset enim corrector, si ad eius quod scribis describendum dederat exempli fidem potuisset. mirum vero quod non omnes libri partes pari modo interpolatio obsidet. inde enim a cap. 28 ad c. 38, si levidensia pauca p. 39, 10 [καὶ] et p. 40, 18 [ἤ] exceperis, quae quidem librariis tribui possunt, ne unum quidem vocabulum repperimus quod a scriptore alienum videretur. nec magis a cap. 48 ad cap. 58 ullum interpolationis vestigium apparet. longe plurima vero in prima libelli parte, velut in brevi de Anthemionis donario narratiuncula (p. 7, 4 et 7) bina, bina etiam in vicina de Solonis Areopago, nisi fefellit coniectura, glossemata tollenda erant. in reliquis partibus certa quaedam interpolationis genera facile deprehendas, velut unius hominis videtur quod p. 48, 12 verbum ἀναγινώσκειν, p. 67, 19 ποιοῦνται, p. 68, 22 pronomen αὐτοῖς male iteratum est. unius etiam hominis importune addita temporis nota est p. 13, 1 (διὰ τῶν αὐτῶν χρόνων post μετὰ ταῦτα) et p. 26, 1 (περὶ τὸν χρόνον τοῦτον post κατὰ τοὺτους τοὺς καιροὺς), unius denique hominis gravia duo in quarto volumine additamenta videntur p. 72, 7 (ἔστιν αὐτὸ τῶν στοιχείων ἓν) et p. 81, 27 (καὶ τὰ τετραπημένα καὶ τὰ πλήρη δηλονότι). quaedam variae magis scripturae quam interpolationis nomine digna sunt, velut p. 17, 23 ἐπὶ τυραννίδι (pro τυραννείν) et p. 22, 24 ἐπίστευεν ὁ δῆμος (pro ἐπίστευον). unum infelix emendandi conamen est p. 20, 3, duo ditto-graphiae errores p. 20, 16 (αἰεὶ ante αἰαῖ) et p. 51, 20, ubi sciolus quidam ut numeralem notam γ' litteris explicaret totum membrum iterandum censuit τὰ εἰς τρία ἔτη πεπραμένα, coll. p. 70, 22 τοῦ λ [τριακοστοῦ]. alia numero

paucissima dubitari potest num sint interpolata, aut si sunt, quaenam interpolatoris mens fuerit, velut p. 16, 24 διὰ τὸ θανατάσαι vel p. 30, 21 τῶν εὐγενῶν καὶ γνωρίμων, quod quidem alterum certissimum nobis etiam nunc glossema videtur. uno eoque gravissimo additamento ipsa grammaticorum ope Aristotelis oratio liberari potuit p. 66, 16.

in congerendis grammaticorum aliorumve scriptorum testimoniis minime parci fuimus. ad verbum exscripsimus quae emendando libello usui esse poterant, reliqua breviter significavimus et asterisco quidem eorum testimonia adornavimus qui Aristotelem auctorem professi sunt, diductis litteris eorum nomina notavimus qui ipsa eius verba accurate exscripserunt. in hac parte si quae rectius quam antea administrari potuerunt, grato haec animo Georgii Wentzelii beneficio accepta referimus.

de reliqua huius editionis ratione eadem fere nunc dicenda nobis sunt quae ante hos septem annos diximus. a codicis fide non recessimus nisi monito lectore, praeterquam quod orthographica vitia secundi maxime voluminis nunquam fere memoravimus. graviora enim ab ipso correctore sublata vidimus, velut ter ΠΡΗΝ sive ΠΡΙΝ pro ΠΛΗΝ scriptum, reliqua nihil intererat memorare, velut Ἀρεοπαγεῖται, κατῆχον, ἄγιν, ἰρήνη, λίπεσθαι, προιστήμι, πολιτία, συμπέμπειν et quae sunt similia. tacite etiam correximus quae scribi solent Τίσανδρος, σύμμιξις, ἀναμίξαι, δεκαετία συγκλείειν (recte vero scriptum συγκλήσαντες c. 15, 4), λειτουργεῖν λειτουργία (saepius recte traditum ἡπτοργεῖν ἡπτοργία), Μουνυχία, ἐάν (pro ἄν saepe scriptum), ἰσόροπα alia: talia ubi notavimus quo consilio hoc factum sit peritos non fugiet. incredibilem librarii inconstantiam uno exemplo inlustrabimus. vocabuli Πειραιεύς genetivus legitur Πειραιεύς c. 35 et 41, πειραιαιῶς (εὼς corr.) c. 39 et 40, πειραιῶς (εὼς corr.) c. 40,

πειραιῶς (πει corr.) c. 38, dativus πειραιεῖ c. 39, πειραι (πειραιεῖ corr.) c. 38, πειραι c. 39, accusativus πειραια (εα corr.) c. 38, πειραια (αια corr.) c. 42. apparet ex hac formarum in secundo volumine varietate, in archetypo scriptum ubique fuisse Πειραιεύς, Πειραιεῖ, Πειραιέα, quae formae certa titulorum IV saeculi fide confirmantur, simul vero apparet, haec si singillatim adnotassemus, magis nobis perversitatis crimen metuendum quam diligentiae laudem sperandam fuisse. dubitarit quispiam num recte neglectae consonarum adsimilationis exempla spreverimus, et fuit sane cum nobis ipsis ad chartae fidem ἐγκρατέστερον, ἐνμένειν, ἐγγράφεσθαι, ἐνκίλιος, σὺνπείθειν, σὺνβαίνειν necessario scribendum videbatur. sed abieciimus haec et similia omnia, postquam cognovimus primum omnes has formas paucissimis exceptis in solo volumine secundo reperiri, tum eundem librarium etiam ἐγενκόντες, ἤρανκάσθη, ἀνανφισβήτητον, τυγχάνουσιν plerumque scripsisse. bellaria potius haec docto posterioris saeculi palato probata quam vera spectatae antiquitatis monumenta. his igitur missis reliqua diligenter adnotavimus. quae in codice sive mutilato sive detricto legi non iam potuerunt, suppleta sive a nobis sive ab aliis uncinis quadratis signavimus, nisi quod singulas litteras evanidas, de quibus quidem suppleendis dubitari non poterat, cancellis exemimus. quae ab ipsis librariis ommissa putavimus, uncinis fastigatis, quae spuria nobis visa sunt, uncinis quadratis duplicatis notavimus. in re dubia quae a doctis viris certatim prolatae sunt opiniones non enumeravimus: probabiliter si quid excogitatum videbatur, adscripsimus. neque hoc, nisi spes fefellit, vituperabimur, neque illud, quod si quid a nobis dudum emendatum idem postea vidimus ab aliis sive paucis sive multis inventum, longam nominum seriem adtexere nolimus. quae nostra non erant, suo quidque auctori fideliter retribuimus. prin-

ceps editor quae vere correxit, diligenter ubique enotavimus addita K(enyon) littera, nisi forte quae ille coniecerat in ipso codice scripta invenimus. omnino autem quae in codice scripta esse nunc constat nullo verbo addito posuimus, quod nemo eo animo factum clamabit ut qui antea eadem invenissent merita laude fraudarentur.

tulit res ut cum libellum Aristoteleum primum ederemus, novam rem calidius adgressi maiora saepius ac fortiora moliremur. sed deferbuit animus, nec iam qualem Aristoteles si perpolire potuisset librum editurus fuerat, sed qualem reliquisse eum existimamus pro viribus nostris refingere studuimus. multa igitur, de quibus a multis diligenter quaesitum est vel erit etiam diligentius quaerendum, integra in praesens reliquimus. quod ne ullo cum legentium incommodo fieret, adnotavimus, sicubi usui esse videbatur, quae ipsi olim sive recte sive utiliter saltem de gravioribus quibusdam rebus exposuimus in libris nostris eodem fere tempore editis, altero Wilamowitzii 'Aristoteles und Athen' inscripto, altero Kaibellii 'Text. und Stil der *Ἀθηναίων Πολιτεία* des Arist.' (Berol. 1893.)

quod secundae editioni praefati querebamus, minime gratum nobis accidisse, quod nullo fere emendandi otio dato paucis post primam editionem mensibus libellus iterum esset typis describendus, idem nunc querimus, non quod parum fuerit septem fere annorum otium — quamquam a diversis plane studiis uterque nostrum advocati inviti paene nec sane otiosi ad Aristotelem rediimus — sed quod cum leviora haud multa sive ab aliis sive a nobis emendata essent, graviora tamen haud pauca superesse vidimus, quae nostra quidem arte expediri non possent. qua in re magno sane nobis solacio est, quod insigni Wilckenii opera adiuti quartum libelli volumen, quod est de iudiciis, multifariam auctum et correctum edere

potuimus. cuius edendae partis curam iam solus suscepit Wilamowitzius. recessimus igitur a pristina societatis lege, qua communi omnia periculo agere constitutum erat; recessimus vero eo quoque quod singula quaedam quae post editos nostros libros singillatim inveneramus distinctis iam nominibus nostris adscribere placuit.

sed de nobis ne longi simus, Aristoteleum librum licet imperfectum tamen pulcrum et nostris studiis sane quam utilem maximo opere etiam nunc philologis commendamus, non coniecturarum mole ut obruant certatim, sed ut intellegere studeant recteque aestimare discant scriptoris et praeclaram scribendi virtutem et uberrimam doctrinam. dabamus mense Februario.

SIGNA

[quae in codice fuerunt, nunc evanida] suppleta
 (quae Aristoteles dedit, in codice omissa) addita
 [[quae sunt in codice, ab Aristotele aliena]] deleta
 K(enyon).

I. — — Μύρωνος καθ' ἱερῶν ἠμόσαντες ἀριστίν-^{λεγε}
 δην. καταγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄγους αὐτοὶ μὲν ἐκ τῶν
 τάφων ἐξεβλήθησαν, τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἐφυγεν ἀειφυγίαν. ^{τοῦ ἄγους}
 Ἐπιμενίδης δ' ὁ Κρής ἐπὶ τούτοις ἐκάθηρε τὴν πόλιν.

II. μετὰ δὲ ταῦτα συνέβη στασιάσαι τοὺς τε γνω-⁵
 2 ρίμους καὶ τὸ πλῆθος πολὺν χρόνον [τὸν δῆμον]. ἦν γὰρ
 αὐτῶν ἡ πολιτεία τοῖς τε ἄλλοις ὀλιγαρχικὴ πᾶσι καὶ δῆ
 καὶ ἐδούλευον οἱ πένητες τοῖς πλουσίοις καὶ αὐτοὶ καὶ
 τὰ τέκνα καὶ αἱ γυναῖκες· καὶ ἐκαλοῦντο πελάται καὶ
 ἐκτῆμοροι· κατὰ ταύτην γὰρ τὴν μίσθωσιν ἤργαζοντο τῶν ¹⁰
 πλουσίων τοὺς ἀγροὺς (ἡ δὲ πᾶσα γῆ δι' ὀλίγων ἦν) καὶ
 εἰ [μ]ὴ τὰς μισθώσεις ἀποδοῖεν, ἀγώγιμοι καὶ αὐτοὶ
 καὶ οἱ παῖδες ἐγίνοντο· καὶ οἱ δανεισμοὶ πᾶσιν ἐπὶ τοῖς
 σώμασιν ἦσαν μέχρι Σόλωνος· οὗτος δὲ πρῶτος ἐγένετο
 3 τοῦ δῆμον προστάτης. χαλεπώτατον μὲν οὖν καὶ πικρό-
 15 τατον ἦν τοῖς πολλοῖς τῶν κατὰ τὴν πολιτείαν τὸ δου-
 λεύειν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἐδυσχέρανον·
 οὐδενὸς γάρ, ὡς εἰπεῖν, ἐτύγχανον μετέχοντες.

III. ἦν δ' ἡ τάξις τῆς ἀρχαίας πολιτείας τῆς πρὸ
 17 Ἀρχ[ά]γοντος τοιαύτη. τὰς μὲν ἀρχὰς καθίστασαν ἀριστίν-²⁰

de principio libri vide fragmenta 1 supplendum fere e Plutarchi
 Sol. 12 (ἐδίκαζον δὲ τριακόσιοι ἄνδρες κατηγοροῦντος) Μύρωνος

·ΘΑΡΘΕΝ·
 x. l. o. (τελείων αἰρεθέντες) ἀριστίνδην 2 ΚΑΤΑΓΝΩΣΘΕΝΤΟΣ
 6 del. K

δην καὶ πλουτίνδην· ἤρχον δὲ τὸ μὲν πρῶτον διὰ βίον, μετὰ δὲ ταῦτα δεκαέτηιαν. μέγισται δὲ καὶ πρῶται τῶν 2 ἀρχῶν ἦσαν βασιλεὺς καὶ πολέμαρχος καὶ [ἀ]ρχων· τούτων δὲ πρώτη μὲν ἡ τοῦ βασιλέως, αὕτη γὰρ ἦν πάτριος, 5 δευτέρα δ' ἐπικατέστη π[ολ]εμαρχία διὰ τὸ γενέσθαι τινὰς τῶν βασιλέων τὰ πολέμια μαλακούς· δευ[ε]ρ[ή]ν καὶ τὸν Ἴωνα μετεπέμψαντο χρείας καταλαβούσης. τελευταία δ' 3 ἡ τοῦ ἀρχ[ον]τος· οἱ μὲν γὰρ πλείους ἐπὶ Μέδοντος, ἐνιοὶ δ' ἐπὶ Ἀκάστον φασὶ γενέσθαι ταύτην· τεκμήριον 10 δ' ἐπιφέρουσιν διὰ τοὺς ἐννέα ἀρχοντας δμνύουσι[ν] ἢ (μὴν) τὰ ἐπὶ Ἀκάστον δοκίμα ποιήσιν, ὡς ἐπὶ τούτου τῆς βασιλείας παραχωρησάντων τῶν Κοδ[ρι]δ[ῶ]ν ἀντὶ τῶν δοθεισῶν τῶν ἀρχοντι δωρεῶν· τοῦτο μὲν οὖν ὁποτέρως ποτ' ἔχει, μικρὸν ἂν παραλλάττοι τοῖς χρόνοις· ὅτι δὲ 15 τελευταία τούτων ἐγένετο τῶν ἀρχῶν, σημεῖον καὶ [τὸ] μὴδὲν τῶν πατρῶων τὸν ἀρχοντα διοικεῖν, ὡς περὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πολέμαρχος, ἀλλ' ἀπλω[ς] [τὰ] ἐπίθετα· διὸ καὶ νεωστὶ γέγονεν ἡ ἀρχὴ μεγάλη, τοῖς ἐπιθέτοις ἀξήθε[τα]. Θεσμοθέται δὲ πολλοῖς ὕστερον ἔτεσιν ἤρ[ε] 4 20 θῆσαν, ἥδη κατ' ἐνιαυτὸν αἰρουμένων τὰς ἀρχάς, ὅπως ἀναγράφαντες τὰ θέσμινα φυλάττωσι πρὸς τὴν τῶν ἀμφισβητ[ού]ντων κρίσιν· διὸ καὶ μόνη τῶν ἀρχῶν οὐκ ἐγένετο πλείων ἐνιαυσίας· τοῖς μὲν οὖν χρόνοις τοσοῦτον προέχουσιν ἀλλήλων. ἦσαν δ' οὐκ ἅμα πάντες οἱ ἐννέα 5 25 ἀρχοντες, ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς εἶχε τὸ νῦν καλούμενον Βουκολεῖον πλησίον τοῦ πρυτανείου (σημεῖον δὲ ἔτι καὶ νῦν γὰρ τῆς τοῦ βασιλέως γυναικὸς ἢ σύμμειξις ἐνταῦθα γίνεται τῶν Διονύσων καὶ ὁ γάμος), ὁ δὲ ἀρχων τὸ πρυτανεῖον, ὁ δὲ πολέμαρχος τὸ Ἐπιλύκειον (διὸ πρότερον

4 ΠΑΤΡΙΟ 5 ΓΙΝΕΣΘΑΙ 10 ΟΜΝΥΟΥΣΙ· ΗΙΤΑ, corr. Wilamowitz Hermae XXXIII 119 12 Κοδριδῶν K 17 τὰ del. Wilam. 24 ΔΑΛΛΗΘΝΗCΑΝ 26 ΒΟΥΚΟΛΙΟΝ
TESTIM. 25 sqq. cf. Suidas ἀρχων. Bekk. An. 449, 17. 27 Hesych. Διονύσου γάμος

μὲν ἐκαλεῖτο πολεμαρχεῖον, ἐπεὶ δὲ Ἐπίλυκος ἀνφοκοδόμησε καὶ κατεσκευάσεν αὐτὸ πολεμαρχ[η]σας Ἐπιλύκειον ἐκλήθη), Θεσμοθέται δ' εἶχον τὸ Θεσμοθετεῖον. ἐπὶ δὲ Σόλωνος [ἀ]παντες εἰς τὸ Θεσμοθετεῖον συνηλθον. κύριοι δ' ἦσαν καὶ τὰς δέκας ἀντοτελείς [χρῆν]εῖν καὶ οὐκ ὥσπερ 5 νῦν προανακρίνειν. τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς ἀρχάς τοῦτον 6 εἶχε τὸν τρόπον. ἡ δὲ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν βουλὴ τὴν μὲν τάξιν εἶχε τοῦ διατηρεῖν τοὺς νόμους, διώκει δὲ τὰ 4η πλείιστα καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ κολάζουσα καὶ ζημιούσα πάντας τοὺς ἀκοσμοῦντας κολίως. ἡ γὰρ 10 αἴρεσις τῶν ἀρχόντων ἀριστίνδην καὶ πλουτίνδην ἦν, ἐξ ὧν οἱ Ἀρεοπαγῖται καθίσταντο· διὸ καὶ μόνη τῶν ἀρχῶν αὕτη μεμένηκε διὰ βίον καὶ νῦν.

IV. ἡ μὲν οὖν πρώτη πολιτεία ταύτην εἶχε τὴν ὑπογραφὴν. μετὰ δὲ ταῦτα χρόνου τινὸς οὐ πολλοῦ διελ- 15 θόντος ἐπ' Ἀρισταρχμον ἀρχοντος Ἀράκων τοὺς θεσμοὺς 2 ἐθῆκεν· ἡ δὲ τάξις αὐτοῦ τόνδε τὸν τρόπον εἶχε. ἀπεδέδοτο μὲν ἡ πολιτεία τοῖς δπλα παρεχομένοις. ἤρουντο δὲ τοὺς μὲν ἐννέα ἀρχοντας καὶ τοὺς ταμίαις οὐσίαν κεκτημένους οὐκ ἔλαττον ἢ δέκα μνῶν ἐλευθέρων, τὰς δ' 20 ἄλλας ἀρχάς ἢ (τὰς) ἐλάττους ἐκ τῶν δπλα παρεχομένων, pag. 2 στρατηγὸς δὲ καὶ ἱππάρχος οὐσίαν ἀποφαίνοντας οὐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν μνῶν ἐλευθέρων καὶ παῖδας ἐκ γαμετῆς γυναικὸς γνησίους ὑπὲρ δέκα ἔτη γεγονότας· τούτους δὲ διεγγυᾶν τοὺς πρυτάνεις καὶ τοὺς στρατηγὸς καὶ τοὺς 25 ἱππάρχους τοὺς ἔτους μέχρι εὐθυνῶν, ἐγγ[υ]ητὰς δ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ τέλους δεχομένους ὡς περὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ

5 suppl. K 10 ΠΑΝΤΕC 20 ΟΥΚΕΛΑΤΤΩΔΕΚΑ, διακοσίων μνῶν Weil, cf. Wilam. I 80 21 ἀρχάς in margine add. m², τὰς δ' ἐλάττους ἀρχάς Wilam. 23 ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ 25 supra διεγγυᾶν superscriptum ΔΕΙ a manu sec. καὶ τοὺς στρατηγὸς καὶ τοὺς ἱπάρχους del. FSchultess 26 supplevit K ΔΕΚ
TESTIM. 2 Hesych. Ἐπιλύκ(ε)ιον

ἑπάρχου. βουλευεῖν δὲ τετρακοσίους καὶ ἓνα τοὺς λα- 3
 χόντας ἐκ τῆς πολιτείας. κληροῦσθαι δὲ καὶ ταύτην καὶ
 τὰς ἄλλας ἀρχὰς τοὺς ὑπὲρ τριάκοντ' ἔτη γεγονότας, καὶ
 δις τὸν αὐτὸν μὴ ἀρχεῖν πρὸ τοῦ πάντας δ[ι]ελθεῖν.
 5 τότε δὲ πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς κληροῦν. εἰ δὲ τις τῶν βου-
 λευτῶν, ὅταν ἔδρα βουλῆς ἢ ἐκκλησίας ἢ, ἐκλείποι τὴν
 σύνοδον, ἀπέτινον ὁ μὲν πεντακοσιομέδιμνος τρεῖς δρα-
 χμᾶς, ὁ δὲ ἑπταδύο, (δ) ζευγίτης δὲ μίαν. ἡ δὲ βουλή 4
 ἢ ἐξ Ἄρειου πάγου φύλαξ ἦν τῶν νόμων καὶ διετήρει
 10 τὰς ἀρχὰς ὅπως κατὰ τοὺς νόμους ἀρχωσιν. ἐξῆν δὲ
 τῷ ἀδικουμένῳ πρὸς τὴν τῶν Ἄρεοπαγιδῶν βουλήν εἰς-
 ἀγγέλλειν ἀποφαίνοντι παρ' ὃν ἀδικεῖται νόμον. ἐπὶ δὲ 5
 τοῖς σώ[μα]σιν ἦσαν οἱ δανεισμοί, καθάπερ εἴρηται, καὶ
 ἡ χώρα δι' ὀλίγων ἦν.

15 V. τοιαύτης δὲ τῆς τάξεως οὔσης ἐν τῇ πολιτείᾳ
 καὶ τῶν πολλῶν δουλευόντων τοῖς ὀλίγοις, ἀντίστη τοῖς
 γνωρίμοις ὁ δῆμος. ἰσχυρᾶς δὲ τῆς στάσεως οὔσης καὶ 2
 πολὺν χρόνον ἀντικαθημένων ἀλλήλοις εἰλοντο κοινῇ
 διαλλακτὴν καὶ ἀρχόντα Σόλωνα καὶ τὴν πολιτείαν ἐπέ- 594
 20 τρεψαν αὐτῷ ποιήσαντι τὴν ἐλεγείαν ἧς ἐστὶν ἀρχὴ
 γινώσκω, καὶ μοι φρονὸς ἔνδοθεν ἀλγεα κεῖται,
 πρεσβυτάτην ἑσορῶν γαῖαν Ἰαονίας
 κλινομένην.

ἐν ἧι πρὸς ἑκατέρους ὑπὲρ ἑκατέρων μάχεται καὶ διαμ-
 25 φισβητεῖ καὶ μετὰ ταῦτα κοινῇ παραινεῖ καταπαύειν τὴν
 ἐνεστῶσαν φιλονικίαν. ἦν δ' ὁ Σόλων τῇ μὲν [φύ]σει καὶ 3
 τῇ δόξῃ τῶν πρώτων, τῇ δ' οὐσίᾳ καὶ τοῖς πράγμασι
 τῶν μέσων, ὡς ἐκ τε τῶν ἄλλων ὁμολογεῖται καὶ αὐτὸς
 ἐν τοῖσδε τοῖς ποιήμασιν μαρτυρεῖ, παραινῶν τοῖς πλου-
 30 σίοις μὴ πλεονεκτεῖν.

3 ΤΡΙΑΚΟΝΘΕΤΗ 20. 22. 23 post APXH et IAONIAE et
 ΚΛΙΝΟΜΕΝΗΝ spatium, itemque ubique carmina spatio a reliquis
 secreta 26 ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ superscr. ΝΙΚΙ

ἡμεῖς δ' ἠσυχάσαντες ἐνὶ φρεσὶ καρτερὸν ἦτορ,
 οἱ πολλῶν ἀγαθῶν ἐς κόρον [ἡ]λάσατε,
 ἐν μετρίοισι τίθεσθε μέγαν νόον· οὔτε γὰρ ἡμεῖς
 πεισόμεθ', οὐδ' ὑμῖν ἄρτια π[ά]ντ' ἔσεται.
 καὶ ὅλως αὖτε τὴν αἰτίαν τῆς στάσεως ἀνάπτει τοῖς 5
 πλουσίοις· διὸ καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐλεγείας δεδομέναι φησὶ
 τὴν τε φι[λαργ]υρίαν τὴν τε ὑπερηφανίαν, ὡς διὰ ταῦτα
 τῆς ἐχθρας ἐνεστῶσης.

VI. κύριος δὲ γενόμενος τῶν πραγμά[τω]ν Σόλων
 τὸν τε δῆμον ἠλευθέρωσε καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ εἰς τὸ 10
 μέλλον, κωλύσας θ[αν]ε[λ]εῖν ἐπὶ τοῖς σώμασιν, [[καὶ νό-
 μους ἔθηκε]] καὶ χρεῶν ἀποκοπᾶς ἐποίησε καὶ τῶν ἰδίων
 καὶ τῶν δημοσίων, ἃ σεισάχθεια καλοῦσιν, ὡς ἀποσει-
 2 σάμενοι τὸ βάρος. ἐν οἷς πειρῶνται τιν[ες] διαβάλλειν
 αὐτὸν· συνέβη γὰρ τῷ Σόλωνι μέλλοντι ποιεῖν τὴν σεισ- 15
 ἀχθειαν προειπεῖν πρὸς τῶν [γ]ωρίμων, ἔπειθ', ὡς μὲν
 οἱ δημοτικοὶ λέγουσι, παραστρατηγηθῆναι διὰ τῶν φίλων,
 ὡς δ' οἱ βουλευόμενοι βλασφημεῖν, καὶ αὐτὸν κοινωνεῖν.
 δανεισάμενοι γὰρ οὗτοι συνεπρίαντο πολλὴν χώραν, καὶ
 μετ' οὐ πολὺ τῆς τῶν χρεῶν ἀποκοπῆς γενομένης ἐπλού- 20
 τουν· ὅθεν φασὶ γενέσθαι τοὺς ὕστερον δοκοῦντας εἶναι
 3 παλαιοπλοῦτους. οὐ μὴν ἀλλὰ πιθανώ[τερος] ὁ τῶν δη-
 μοτικῶν λόγος· οὐ γὰρ εἰκόσ] ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις οὕτω
 μέτριον γενέσθαι καὶ κοινόν, [ἄ]στ' ἔξδν αὐτῷ τοὺς [ἐ]τ[έ]-
 ρους ὑποποιησάμενον τυραννεῖν τῆς πόλεως, ἀμφοτέροις 25
 ἀπεχθῆσθαι καὶ περὶ πλείονος ποιήσασθαι τὸ καλὸν καὶ
 τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν ἢ τὴν αὐτοῦ πλεονεξίαν, ἐν

4 ΑΡΤΙΑΤΑ ut ECETA 7 ΦC ... ΕΙΑΝ Wilcken, ante EI
 non fuisse P, quod legerat Diels; restituit K ex Plut. Sol. 14

13 ΑΣΕΙΣΑΧΘΙΑ cf. Plut. Sol. 16, ἄς σεισάχθειαν K 20 ΓΙΝΟΜ
 22. 23 suppl. K 24 suppl. Blass

ΤΕΣΤΙΜ. 12 Hesych. σεισάχθεια· Σόλων χρεῶν ἀποκοπὴν
 δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐνομοθέτησεν, ἥνπερ σεισάχθειαν ἐκάλεσε
 παρὰ τὸ ἀποσεισασθαι τὸ βάρος τῶν δανείων. Phot. s. v.

οὕτω δὲ μικροῖς καὶ ἀνα[ξί]οις καταρροπαίνειν ἑαυτὸν. διὸ δὲ ταύτην ἔσχε τὴν ἐξουσίαν, τὰ τε πράγματα νο- 4 σοῦντα μαρτυρεῖ καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτὸς πολλαχοῦ μέμνηται καὶ οἱ ἄλλοι συνομολογοῦσι πάντες.

5 VII. ταύτην μὲν οὖν χρὴ νομίζειν ψευδῆ τὴν αἰτίαν εἶναι. πολιτείαν δὲ κατέστησε καὶ νόμους ἔθηκεν ἄλλους, τοῖς δὲ Ἀράκοντος Θεσμοῖς ἐπάσαντο χρώμενοι πλὴν τῶν φονικῶν. ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους εἰς τοὺς κύρβεις ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῆ βασιλείῳ καὶ ὤμοσαν χρήσε- 10 σθαι πάντες. οἱ δ' ἐννέα ἄρχοντες ὁμνύντες πρὸς τῷ λίθῳ κατεφάτιζον ἀναθήσειν ἀνδριάντα χρυσοῦν, ἐάν τινα παραβῶσι τῶν νόμων· ὄθεν ἐτι καὶ νῦν οὕτως ὁμνύουσι. κατέ- 2 κλησεν δὲ τοὺς νόμους εἰς ἑκατὸν ἔτη καὶ διέταξε τὴν πολιτείαν τόνδε (τὸν) τρόπον.

15 — — τιμήματι διεῖλεν εἰς τέτταρα τέλη, καθάπερ διή- 3 ρητο καὶ πρότερον, εἰς πεντακοσιομ[έδιμνο]ν καὶ ἱπ[πέα] καὶ ζευγίτην καὶ θῆτα. καὶ τὰς μὲν . . .]ας ἀρχὰς ἀπένειμεν| pag. 3 ἄρχειν ἐκ πεντακοσιομεδίων καὶ ἱππέων καὶ ζευγίων, τοὺς ἐννέα ἄρχοντας καὶ τοὺς ταμίας καὶ τοὺς πωλητὰς 20 καὶ τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς κωλακρέτας, ἐκάστοις ἀνάλογον τῷ μεγέθει τοῦ τιμήματος ἀποδιδούς τὴν ἀρχήν. τοῖς δὲ τὸ θητικὸν τελοῦσιν ἐκκλησίας καὶ δικαστηρίων μετέδωκε μόνον. ἔδει δὲ τελεῖν πεντακοσιομέδιμον μὲν ὅς ἂν ἐκ 4 τῆς οὐκείας ποιῆ πεντακόσια μέτρα τὰ συνάμφω ξηρὰ καὶ 25 ὑγρά, ἱππάδα δὲ τοὺς τριακόσια ποιοῦντας (ὡς δ' ἐνιοῖ

1 suppl. K 3 μαρτυρεῖ corr. ex μαρτυροῦσαιο 15 velut (τὸ πᾶν πληθος ἐκ) τιμημάτων διεῖλεν, cf. Hes. et Harp. 16 suppl. e grammat. 17 ante AC vel A vel T Wilcken i. e. vel ἄλλας vel πολλὰς, οὐσας conl. Wilam. 25 ἱΠΠΑΔΑ ex ἱΠΠΑΣΙΑ correctum TESTIM. 8 *Harpocr. κύρβεις. *schol. Aristoph. Av. 1354. *Plut. Sol. 25 10 *Harpocr. λίθος. Plut. Sol. 25 16 *Harpocr. ἱππᾶς et πεντακοσιομέδιμον. Hes. ἐκ τιμημάτων (ubi etiam haec διήρητο γὰρ ἡ πολιτεία κατὰ Σόλωνα εἰς τέσσαρα, πεντακοσιομέδιμον (ἱππέα ζευγίτην θῆτα). idem s. ζευγίσιον et θητικόν. *Harpocr. θῆτες.

φρασι τοὺς ἱπποτροφεῖν δυναμένους. σημεῖον δὲ φέρουσι τό τε ὄνομα τοῦ τέλους, ὡς ἂν ἀπὸ τοῦ πράγματος κει- 5 μενον, καὶ τὰ ἀναθήματα τῶν ἀρχαίων· ἀνάκειται γὰρ ἐν ἀκροπόλει εἰκὼν [[Αιφίλου]], ἐφ' ἣ ἐπιγράφεται τάδε·

Αιφίλου Ἀνθεμίω τὴνδ' ἀνέθηκε θεοῖς, 5
θητικῷ ἀντὶ τέλους ἱππάδ' ἀμειψάμενος.

καὶ παρέστηκεν ἱππος † ἐμαρτυρῶν, ὡς τὴν ἱππάδα τοῦτο σημαίνουσαν. οὐ μὴν ἀλλ' εὐλογώτερον τοῖς μέτροις διηρησθαι καθάπερ τοὺς πεντακοσιομεδίμους), ζευγίσιον δὲ τελεῖν τοὺς διακόσια τὰ συνάμφω ποιοῦντας. τοὺς 10 δ' ἄλλους θητικόν, οὐδεμιᾶς μετέχοντας ἀρχῆς. διὸ καὶ νῦν ἐπειδὴν ἐρηται τὸν μέλλοντα κληροῦσθαι τιν' ἀρχήν, ποῖον τέλος τελεῖ, οὐδ' ἂν εἰς εἴποι θητικόν.

VIII. τὰς δ' ἀρχὰς ἐποίησε κληρωτὰς ἐκ προκρίτων, 15 οὗς ἐκά[σ]τη προκρίνειε τῶν φυλῶν. προκρίνειν δ' εἰς τοὺς ἐννέα ἄρχοντας ἐκάστη δέκα, καὶ τοὺς θ' ἐκλήρου· ὄθεν ἐτι διαμένει ταῖς φυλαῖς τὸ δέκα κληροῦν ἐκάστην, εἴτ' ἐκ τούτων κωμεύειν. σημεῖον δ' ὅτι κληρωτὰς ἐποίησεν ἐκ τῶν τιμημάτων ὁ περὶ τῶν ταμιῶν νόμος, ᾧ χρώμενοι διατελοῦσιν ἐτι καὶ νῦν· κελεύει γὰρ 20 κληροῦν τοὺς ταμίας ἐκ πεντακοσιομεδίων[ν]. Σόλων μὲν οὖν οὕτως ἐνομοθέτησεν περὶ τῶν ἐννέα ἀρχόντων. τὸ δ' ἀρχαῖον ἢ ἐν Ἀρείῳ [πάγῳ βου]λῆ ἀνακαλεσαμένη καὶ κρίνασα καθ' αὐτὴν τὸν ἐπιτήδειον ἐφ' ἐκάστη τῶν 3 ἀρχῶν ἐπ' [ἐν]ιαυτὸν [ἄρξον]τα ἀπέστελλεν. φυλαὶ 25 δ' ἦσαν δ' καθάπερ πρότερον καὶ φυλοβασιλεῖς τέτταρες.

7 ἐμαρτυρῶν del. Wilam. 8 ΜΕΤΡΙΟΙC corr. K 14 ΤΗΣΔΑΡΧΗΣ corr. K 15 ΠΡΟΚΡΙΝΕΙ corr. Gertz 16 καὶ (ἐκ τούτων) τοὺς θ' Kaibel 19 ΕΠΟΙΗΣΑΝ 21 et 23 suppl. K 22 περὶ τ. ἐ. ἀρχόντων del. Wilamowitz I 49, 15 25 ἐπ' ἐνιαυτον K \ . . . TA Wilcken, suppl. Kaibel 26 ΤΕCΑΡΕC TESTIM. 11 *Harpocr. θῆτες 25 *Phot. ναυκραρία. Poll. VIII 108. Hes. ναύκλαροι

[ἐκ] δὲ [τῆς φυλῆς ἐκ]άστης ἦσαν νενομημένοι τριπῆτες
 μὲν τρεῖς, ναυκραῖαι δὲ δώδεκα καθ' ἐκάστην. ἦν δ'
 ἐπὶ τῶν ναυκραῖων ἀρχὴ καθεστηκυῖα ναυκραοὶ, τε-
 ταγμένη πρὸς τε τὰς εἰσφορὰς καὶ τὰς δαπ[άνας] τὰς
 5 γινομένας· διὸ καὶ ἐν τοῖς νόμοις τοῖς Σόλωνος οἷς
 οὐκέτι χρῶνται πολλαχοῦ γέγραπται 'τοὺς ναυκράρους
 εἰσπράττειν' καὶ 'ἀναλίσκειν ἐκ τοῦ ναυκραρικοῦ ἀργυ-
 ρ[ί]ου'. β[ου]λὴν δ' ἐποίησε τετρακοσίους, ἑκατὸν ἐξ ἐκάστης 4
 φυλῆς, τὴν δὲ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἔταξεν ἐπὶ [τὸ] νομο-
 10 φυλακεῖν, ὥσπερ ὑπῆρχεν καὶ πρότερον ἐπίσκοπος οὕσα
 τῆς πολιτείας, καὶ τὰ τε ἄλλα τὰ πλεῖστα καὶ τὰ μέγιστα
 τῶν πολιτ[ικ]ῶν διετήρει καὶ τοὺς ἀμαρτάνοντας ἠθῆνεν
 κυρία οὕσα καὶ [ζ]ημιοῦν καὶ κολάζειν, καὶ τὰς ἐκτίσεις
 ἀνέφερεν εἰς πόλιν, οὐκ ἐπιγράφουσα τὴν πρόφασιν [διὰ
 15 τὸ [εὐθύ]ν[ε]σθαι] καὶ τοὺς ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου
 συνισταμένους ἔκρινεν, Σόλωνος θέντ[ος] νόμον [εἰσαγ-
 γ]ελ[ί]α[ς] περὶ αὐτῶν. ὄρων δὲ τὴν μὲν πόλιν πολλακίς 5
 στασιάζουσαν, τῶν δὲ πολιτῶν ἐπίους διὰ τὴν φεθμῖαν
 [ἀγα]πῶντας τὸ αὐτόματον, νόμον ἔθηκεν πρὸς αὐτοὺς
 20 ἴδιον, δεῖ ἂν στασιάζουσης τῆς πόλεως μ[ὴ] θῆται τὰ
 δπλα μὴδὲ μεθ' ἑτέρων, ἄτιμον εἶναι καὶ τῆς πόλεως
 μὴ μετέχειν.

IX. τὰ μὲν οὖν [περὶ τὰς] ἀρχὰς τ[οῦ]τον εἶχε τὸν
 τρόπον. δοκεῖ δὲ τῆς Σόλωνος πολιτείας τρία ταῦτ'
 25 εἶναι τὰ δημοτικώτατα. πρῶτον μὲν καὶ μέγιστον τὸ μὴ
 δανεῖζειν ἐπὶ τοῖς σώμασιν, ἔπειτα τὸ ἐξεῖναι τῷ βουλο-
 μένῳ τιμωρ[εῖ]ν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων, τρίτον δέ, (ᾧ καὶ)
 μάλιστα φασιν ἰσχυκῆναι τὸ πλήθος, ἢ εἰς τὸ δικ[αστή-
 ριον] ἔφεσις· κύριος γὰρ ὢν ὁ δῆμος τῆς ψήφου κύριος

1 suppl. e Photio 2 ΝΑΥΚΡΑΙ|ΡΑΙΔΕ 4 suppl. K
 8 suppl. K 14. 15 del. Wilam. 16. 17 εἰσαγγέλλας Wessely, del.
 Wilam. 17. 18 ΠΟΛΛΑΚΙΣΤΑΣ 23 suppl. K 28. 29 suppl. K
 TESTIM. 17 *Gellius II 12

2 γίνεται τῆς πολιτείας. ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ μὴ γεγράφθαι
 τοὺς νόμους ἀπλῶς μὴδὲ σαφῶς, ἀλλ' ὥσπερ ὁ περὶ τῶν
 κλήρων καὶ ἐπικλήρων, ἀνάγκη [πο]λλὰς ἀμφισβητήσεις
 γίνεσθαι καὶ πάντα βραβεύειν καὶ τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἴδια
 τὸ δικαστήριον. οἶονται μὲν οὖν τινες ἐπίτηδες ἀσαφεῖς 5
 αὐτὸν ποιῆσαι τοὺς νόμους, ὅπως ἢ τῆς κρίσεω[ς] ὁ δῆ-
 [μος] κύριος. οὐ μὴν εἰκός, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι
 καθόλου περιλαβεῖν τὸ βέλτιστον· οὐ γὰρ [δ]ικ[αιον] ἐκ
 τῶν τῶν γινομένων ἀλλ' ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας θεωρεῖν
 τὴν ἐκείνου βούλησιν. 10

X. ἐν μὲν οὖν τοῖς νόμοις ταῦτα δοκεῖ θεῖναι δημο-
 τικά, πρὸ δὲ τῆς νομοθεσίας ποιήσας [καὶ] τὴν τῶν
 χ[ρ]εῶν [ἀπο]κοπήν καὶ μετὰ ταῦτα τὴν τε τῶν μέτρων
 2 καὶ σταθμῶν καὶ τὴν τοῦ νομίσματος αὔξησιν. ἐπ'
 ἐκείνου γὰρ ἐγένετο καὶ τὰ μέτρα μελίζω τῶν Φειδωνείων, 15
 καὶ ἡ μὲν πρότερον ἐχ[ο]ρσα [σ]ταθμὸν ἐβδομήκοντα
 δραχμὰς ἀνεπληρώθη ταῖς ἑκατόν. ἦν δ' ὁ ἀρχαῖος χαρα- pag. 4
 κτηρ δίδραχμον. ἐποίησε δὲ καὶ σταθμὰ πρὸς τὸ νόμισμα
 τ[ρ]εῖς καὶ ἐξήκοντα μνᾶς τὸ τάλαντον ἀγούσας, καὶ ἐπι-
 διενεμήθησαν [αἱ] τρεῖς μναὶ τῷ στατήρι καὶ τοῖς ἄλλοις 20
 σταθμοῖς.

XI. διατάξας δὲ τὴν πολιτείαν ὅνπερ εἴρηται τρό-
 πον, ἐπειδὴ προσιόντες αὐτῷ περὶ τῶν νόμων ἐνώχλων
 τὰ μὲν ἐπιτιμῶντες τὰ δὲ ἀνακρίνοντες, βουλόμενος μῆτε
 ταῦτα κινεῖν μῆτ' ἀπεχθάνεσθαι παρῶν ἀποδημίαν ἐποιή- 25
 σατο κατ' ἐμπορίαν ἅμα καὶ θεωρίαν εἰς Αἴγυπτον,
 ε[ι]π[ω]ν ὡς οὐχ [ἦ]ξει δέκα ἐτῶν· οὐ γὰρ οἶεσθαι δίκαιον
 εἶναι τοὺς νόμους ἐξηγεῖσθαι παρῶν, ἀλλ' ἕκαστον τὰ
 2 γεγραμμένα ποιεῖν. ἅμα δὲ καὶ συνέβαινεν αὐτῷ τῶν
 τε γνωρίμων διαφόρους γεγενῆσθαι πολλοὺς διὰ τὰς τῶν 30
 χρεῶν ἀποκοπὰς, καὶ τὰς στάσεις ἀμφοτέρως μεταθέ-

8. 13 suppl. K 12 καὶ superscriptum 27 suppl. van
 Leeuwen et Blass

σθαι διὰ τὸ παράδοξον αὐτοῖς γενέσθαι τὴν κατάστασιν,
ὁ μὲν γὰρ δῆμος ᾤετο πάντ' ἀνάστα ποιήσειν αὐτόν,
οἱ δὲ γνώριμοι πάλιν [[εἰς] τὴν αὐτὴν τάξιν ἀποδώσειν
ἢ μ[ικρ]ο[δ]ὴν παραλλάξ[ειν]. (ὁ δὲ) Σόλων ἀμφοτέροις
5 ἤγναντιώθη, καὶ ἐξὸν αὐτῷ μεθ' ὁποτέρων ἠβούλετο
συστά[ν]τα τυραννεῖν ἔλλετο πρὸς ἀμφοτέρους ἀπεχθέ-
σθαι, σώσας τὴν πατρίδα καὶ τὰ βέλ[ι]στα νομοθετήσας.

XII. ταῦτα δ' ὅτι τοῦτον <τὸν> τρόπον εἶχεν οἱ τ'
ἄλλοι συμφωνοῦσι πάντες καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ποιήσει μέ-
10 μνηται περὶ αὐτῶν ἐν τοῖσδε (fr. 5 B):

δῆμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον γέρας ὅσον ἀπαρμει,
τιμῆς οὐτ' ἀφελῶν οὐτ' ἐπορεξάμενος·

οἱ δ' εἶχον δύναμιν καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγρητοί,
καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικὲς εἶχειν.

15 ἔστην δ' ἀμφιβαλὼν κρατερὸν σάκος ἀμφοτέροις,
νικᾶν δ' οὐκ εἶασ' οὐδετέρους ἀδίκως.

πάλιν δ' ἀποφαινόμενος περὶ τοῦ πλήθους, ὡς αὐτῷ δεῖ 2
χρησθαι (Sol. fr. 6, cf. Theogn. 153):

δῆμος δ' ὧδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσι ἐποίτο,

20 μῆτε λίαν ἀνεθείς μῆτε βιαζόμενος.

τίκτει γὰρ κόρος ἔβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἐπηται
ἀνθρώποισιν ὅσοις μὴ νόος ἄρτιος ἦ.

[καὶ] πάλιν δ' ἐτέρωθί ποιν λέγει περὶ τῶν διανείμασθαι 3
τὴν γῆν βουλομένων (cf. fr. 34. 35):

25 οἱ δ' ἐφ' ἀρπαγαῖσιν ἤλθον, ἐλπίδ' εἶχον ἀφνεῶν

κάδόκουν ἕκαστος αὐτῶν ὄλβον εὐρήσειν πολὺν,

καμὲ κατῖλλοντα λείως τραχὺν ἐφανεῖν νόον·

1 κατάστασιν corrector, 1. CANTAΞIN 4 ΛΑΞ . . . COΛΩΝ
suppl. Wilcken, ὁ δὲ superscriptum fuisse videtur 6. 7 suppl. K
6. 7 ΑΠΕΧΘΕΟΘΗΝΑΙ ἀπεχθάνεσθαι Aristid. 8 τὸν add. K ΕΣΧΕΝ
11 τόσον κράτος Plut. 12. 13 ΟΥΤΑΠΟΡΕΞΑΜΕΝΟCΟCΟΙ
20 πιεζόμενος Plut. 25 antecesserat membrum οὐ μὲν 27 ΚΑΙΜΕ
ΤΒΣΤΙΜ. 5 sqq. Aristid. de IV viris II 360 Di 11 Plut. Sol. 18
19 Plut. comp. Sol. et Popl. 2. 25 Plut. Sol. 16 (v. 4. 5). Aristid.
II 536 Di (v. 6. 7)

χαῦνα μὲν τότε ἐφράσαντο, νῦν δὲ μοι χολούμενοι
5 λοξ[ὸν δ]φθαλμοῖσ' ὄρωσι πάντες ὥστε δήιον.
οὐ χρεῶν· ἃ μὲν γὰρ εἶπα σὺν θεοῖσιν ἦνυσα,
ἄλλα δ' ο[ὐ] μάτην ἔερδον, οὐδέ μοι τυραννίδος
ἀνδάνει βία τι [δέξ]ειν, οὐδέ πιε[ρ]ας χθονὸς
πατρίδος κακοῖσιν ἐσθλοὺς ἰσομοιρίαν ἔχειν. 5
4 εἰ δὲ καὶ περὶ τῆς ἀπ[οκ]οπῆς τῶν χ[ρε]ῶν καὶ τῶν
δουλευόντων μὲν πρότερον ἐλευθερωθέντων δὲ διὰ τὴν
σεισάχθειαν (fr. 36):

ἐγὼ δὲ τῶν μὲν οὐνεκα ξ[υ]νήγαγον
δῆμον, τί τούτων πρὶν τυχεῖν ἐπαυσάμην; 10

συμμαρτυροῖη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χρόνον
μήτηρ μεγίστη δαιμόνων [Ολυ]μπίων

5 ἄριστα, Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγὼ ποτε
θροὺς ἀνείλον πολλαχῆ πεπηγότα[ς],

πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἐλευθέρα. 15

πολλοὺς δ' Ἀθήνας, πατρίδ' εἰς θεόκτιτον,
[ἀνή]γαγον πρᾶθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,

10 ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὑπὸ
χραιοῦς φυγόντας, γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν

ιέντας, ὡς ἂν πολλαχῆ πλαν[ωμέν]ους, 20
τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίην ἀεικέα
ἔχοντας, ἦθη δεσποτῶν τρομευμέν[ους],

15 ἐλευθέρους ἔθρακα. ταῦτα μὲν κράτει,
δομοῦ βίαν τε καὶ δίκην συναρμόσας,

ἔρεξα, καὶ διήλθον ὡς ὑπεσχ[έ]μην. 25
θεσμοὺς δ' ὁμοίως τῷ κακῷ τε κάγαθῷ,
εὐθεῖαν εἰς ἕκαστον ἀρμόσας δίκην,

4 suppl. K 6 ante EI vel N vel M vel C Wilcken, reliqua
suppl. Wessely 9 sic etiam Berol. 10 CAMAN Berol.
16 ΘΕΟΚΤΙCΤΟΝ ante corr. 19 ΧΡΕC . . . Berol. 23. 24 ΚΡΑ-
ΤΕΙΝΟΜΟΥ, ΚΡ. ΤΗΟΜΟΥ Berol. 25. 26 ΥΠΙCΧ et ΘΕCΜΟΥ-
CΤΕΟΜ (Θ super ΤΕ), ΘΕCΜΟΝΔΟΜ Berol: corr. ex Aristide
TESTIM. 11 Aristid. II 536 Di

20 ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβὼν,
[κ]ακοφραδῆς τε καὶ φιλοκτῆμων ἀνήρ,
οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον· εἰ γὰρ ἤ[θε]λον
ἂ τοῖς ἐναντίο[ισι]ν ἦνδανεν τότε,
5 αὔθις δ' ἂ τοῖσιν οὔτεροι φρασαίατο,
25 πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἢ δ' ἐχηρώθη πόλις.
τῶν οὐνεκ' ἀλκὴν πάντοθεν ποιούμενος
ὡς ἐν κωσὶν πολλῆσιν ἐστράφην λύκος.
καὶ πάλιν ὀνειδίζων πρὸς τὰς ὕστερον αὐτῶν μεμψι-
10 μοιρίας ἀμφοτέρων·

δῆμῳ μὲν εἰ χρῆ διαφράδην ὀνειδίσαι,
ἂ νῦν ἔχουσιν οὐποτ' ὀφθαλμοῖσιν ἂν
εὐδοντες εἶδον.

δοσοὶ δὲ μείζους καὶ βίαν ἀμείνονες
15 5 αἰνοῦσιν ἂν με καὶ φίλον ποιοίατο·
εἰ γὰρ τις ἄλλος, φησί, ταύτης τῆς τιμῆς ἔτυχεν (cf.
fr. 36 extr.),

οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον οὐδ' ἐπαύσατο,
pag. 5 πρὶν ἢ παραξίας πῖαρ ἐξεῖλεν γάλα. ||

20 ἐγὼ δὲ τούτων ὥσπερ ἐν μεταχειμῶ
δρος κατέστην.

XIII. τὴν μὲν οὖν ἀποδημίαν ἐποίησατο διὰ ταύτας
τὰς αἰτίας. Σόλωνος δ' ἀποδημήσαντος ἔτι τῆς πόλεως
τεταραγμένης, ἐπὶ μὲν ἔτη τέτταρα διήγον ἐν ἡσυχίᾳ·
25 τῷ δὲ πέμπτῳ μετὰ τὴν Σόλωνος ἀρχὴν οὐ κατέστησαν 589B
ἄρχοντα διὰ τὴν σ[τάσι]ν, καὶ πάλιν ἔτι πέμπτῳ (διὰ) 584B
τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀναρχίαν ἐποίησαν. μετὰ δὲ ταῦτα [[διὰ 2

4 ΑΥΤΟΙΟΙΟΝΑΝ, corr. Berol. 5 ΔΕΑΥΤΟΙΟΙΟΝ 7 κινεῖ-
μενος Arist. 8 ΕΤ(Γ)ΡΑΦΗΝ corr. ex Arist. 11 ΔΙΑΦΡΑΔΗΝ
12 ΟΥΠΟΤΕ 19 ΠΡΙΝΑΝ item Plut. ἐξέλεγ Plut. 22. 23 ΤΑΥ-
Τ(ΗΝ)Τ(ΗΝ) ante corr. 26 διὰ add. e Berol. ubi ΔΙΑΤΑΥ-
ΤΗΝΤΗΝ 27 ΔΙΤΙΔΙΑΝΑΡΧΙΑΝ

TESTIM. 18 Plut. Sol. 16 (v. 1. 2) 20 Aristid. II 360 Di

581A αὐτῶν χρόνων] Α[α]μασία[s] αἰρεθεὶς ἀρχῶν ἔτη δύο
καὶ δύο μῆνας ἤρξεν, ἕως ἐξηλάθη βία τῆς ἀρχῆς. εἴτ'
ἔδοξεν αὐτοῖς διὰ τὸ στασιάζειν ἀρχοντας εἰσεῖναι δέκα,
πέντε μὲν εὐπατριδῶν τρεῖς δὲ ἀ[γε]ροίκων δύο δὲ δημοιο-
581B γῶν, καὶ οὗτοι τὸν μετὰ Λαμασίαν ἤρξαν ἐνιαυτόν. ᾧ 5
καὶ δῆλον ὅτι μεγίστην εἶχεν δύναμιν ὁ ἀρχῶν· φαίνον-
3 ται γὰρ αἰεὶ στασιάζοντες περὶ ταύτης τῆς ἀρχῆς. ὅλως
δὲ διετέλουν νοσοῦντες τὰ πρὸς ἑαυτούς, οἳ μὲν ἀρχὴν
καὶ πρόφασιν ἔχοντες τὴν τῶν χρεῶν ἀποκοπήν (συνε-
βεβήκει γὰρ αὐτοῖς γενομένη πένησι), οἳ δὲ τῇ πολιτείᾳ 10
δυσχεραίνοντες διὰ τὸ μεγάλην γενομένη μεταβολὴν, ἐνιοὶ
4 δὲ διὰ [τὴν] πρὸς ἀλλήλους φιλονικίαν. ἦσαν δ' αἱ στά-
σεις τρεῖς· μία μὲν τῶν παραλίων, ὧν προειστήκει Μεγα-
κλῆς ὁ Ἀλκμέωνος, οἳπερ ἔδοκον μάλιστα διώκειν τὴν
μέσσην πολιτείαν. ἄλλη δὲ τῶν πεδειακῶν, οἳ τὴν ὀλιγ-
15 αρχίαν ἐζήτουν· ἠγείτο δ' αὐτῶν Ἀναξάγγελος. τρίτη δ'
ἡ τῶν διακριῶν, ἐφ' ἣ τέταγμένος ἦν Πεισίστρατος,
5 δημοτικώτατος εἶναι δοκῶν. προσεκεκρόσμητο δὲ τούτοις
οἳ τε ἀφηρημένοι τὰ χρέα διὰ τὴν ἀπορίαν καὶ οἳ τῇ
γένει μὴ καθαροὶ διὰ τὸν φόβον· σημείον δ' ὅτι μετὰ 20
τὴν [τῶν] τυράννων κατάλυσιν ἐποίησαν διαψηφισμὸν,
ὡς πολλῶν κοινωνούντων τῆς πολιτείας οὐ προσῆκον.
εἶχον δὲ ἕκαστοι τὰς ἐπωνυμίας ἀπὸ τῶν τόπων ἐν οἷς
ἔγεώργουν. XIV. δημοτικώτατος δ' εἶναι δοκῶν ὁ Πεισί-
στρατος καὶ σφόδρ' εὐδοκιμηκῶς ἐν τῷ πρὸς Μεγαρέας 25
πολέμῳ, κατατραυματίσας ἑαυτὸν συνέπεισε τὸν δῆμον, ὡς
ὑπὸ τῶν ἀντιστασιωτῶν ταῦτα πεπονθῶς, φυλακὴν ἑαυτῷ
δοῦναι τοῦ σώματος, Ἀριστίωνος γράψαντος τὴν γνώμην.

1 suppl. e Berol. 2 ΛΑΟΘΗ 4 ΜΕΝ superscr. m² et spatío
et vestigiis apte suppl. K, ἀποίκων Berol. 6 ΔΥΝΑΜΙΝ(ΕΙΧΕΝ Ο)
ΑΡΧΩΝ Berol. 7 ΔΕΙ Berol. 8 νοσοῦντες om. Berol.
11. 12 ΕΝΙΟΙΟΜΕΝ Berol. 12 ΔΕΑΙ Berol. 21 ΔΙΑΦΗΜΙΟΜΟΝ

TESTIM. 4 Hes. ἀγροῖῳται

λαβὼν δὲ τοὺς κορονηφόρους καλουμένους, ἐπαναστὰς μετὰ
 τούτων τῷ δήμῳ κατέσχε τὴν ἀκροπόλιν ἔπει δευτέρῳ καὶ
 τριακοστῷ μετὰ τὴν τῶν νόμων θέσιν ἐπὶ Κωμέου ἄρχον- 50
 τος. λέγεται δὲ Σόλων, Πεισιστράτου τὴν φυλακὴν 2
 αἰτούντος, ἀντιλέξαι καὶ εἰπεῖν ὅτι τῶν μὲν εἴη σοφώ-
 τερος, τῶν δ' ἀνδρειότερος· ὅσοι μὲν γὰρ ἀγνοοῦσι
 Πεισιστράτον ἐπιτιθέμενον τυραννίδι, σοφώτερος εἶναι
 τούτων, ὅσοι δ' εἰδότες κατασιωπῶσιν, ἀνδρειότερος. ἐπεὶ
 δὲ λέγων [οὐκ ἐπ]είθεν, ἐξαράμενος τὰ ὄπλα πρὸ τῶν
 10 θυρῶν αὐτὸς μὲν ἔφη βεβηθηκέναι τῇ πατρίδι καθ'
 ὅσον ἦν δυνατός (ἤδη γὰρ σφόδρα πρεσβύτης ἦν), ἀξιοῦν
 δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ταῦτο ποιεῖν. Σόλων μὲν [οὐκ ἐπ]
 οῦδὲν ἤνυσεν τότε παρακαλῶν· Πεισιστράτος δὲ λαβὼν
 τὴν ἀρχὴν διώκει τὰ κοινὰ πολιτικῶς μᾶλλον ἢ τυραν-
 15 νικῶς. οὐπω δὲ τῆς ἀρχῆς ἐρριζωμένης δημοφρονήσαντες
 οἱ περὶ τὸν Μεγακλέα καὶ τὸν Ἀκκοῦργον ἐξέβαλον αὐτὸν
 ἔκτω ἔπει μετὰ τὴν πρώτην κατάστασιν ἐφ' Ἡγησίον 55
 ἄρχοντος. ἔπει δὲ δωδεκάτῳ μετὰ ταῦτα περιελαυνόμε- 4
 νος ὁ Μεγακλῆς τῇ στάσει, πάλιν ἐπικηρυκνυσάμενος
 20 πρὸς τὸν Πεισιστράτον ἐφ' ᾧ τε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ
 λήψεται, κατήγαγεν αὐτὸν ἀρχαίως καὶ λιαν ἀπλῶς.
 προδιασπείρας γὰρ λόγον ὡς τῆς Ἀθηναίας καταγούσης
 Πεισιστράτον [καὶ] γυναῖκα μεγάλην καὶ καλὴν ἐξευρών, ὡς
 μὲν Ἡρόδοτός φησιν (I 60), ἐκ τοῦ δήμου τῶν Παιανιέων,
 25 ὡς δ' ἔτιοι λέγουσιν, ἐκ τοῦ Κολλυτοῦ στεφανόπωλον
 Θυρῆταν, ἧ ὄνομα Φύη, τὴν θεὸν ἀπομιμησάμενος τῷ
 κόσμῳ συνεισήγαγεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ὁ μὲν Πεισιστράτος
 ἐφ' ἄρματος εἰσήλανε παραιβατούσης τῆς γυναικός, οἱ
 δ' ἐν τῷ ἄστει προσκυνούντες ἐδέχοντο θαναμάζοντες.

2 recte ἔπει δ' καὶ τρ.

8 ΚΑΤΑΣΙΩΠΩΝΤΕΣ corr. K

9 ΕΞΑΙΡΑ 12. 13 suppl. K 18 an πέμπτῳ? 21 ΑΡΧΑΙΚΩΣ
 24 ΦΗ compendium 25 ΚΟΛΥΤΟΥ ut vid. altera T suprascr.

XV. ἡ μὲν οὖν πρώτη κάθοδος ἐγένετο τοιαύτη. μετὰ
 δὲ ταῦτα [ὡς] ἐξέπεσε τὸ δεύτερον ἔπει μάλιστα ἐβδόμῳ
 μετὰ τὴν κάθοδον· οὐ γὰρ πολὺν χρόνον διακατέσχεν, ἀλλὰ
 2 δια τὸ μὴ βούλεσθαι τῇ τοῦ Μεγακλέους θυγατρὶ συγγίνε-
 σθαι φοβηθεὶς ἀμφοτέρας τὰς στάσεις ὑπεξῆλθεν. καὶ 5
 πρῶτον μὲν συνήκισε περὶ τὸν Θερακτικὸν κόλπον χωρίον
 δ καλεῖται Ραίκτηλος, ἐκεῖθεν δὲ παρήλθεν εἰς τοὺς περὶ
 Πάργαιον τόπους, ὅθεν χρηματισάμενος καὶ στρατιώτας
 μισθωσάμενος ἐλθὼν εἰς Ἐρέτριαν ἐνδεκάτῳ πάλιν ἔπει
 τό(τε) πρῶτον ἀνασώσασθαι βία τὴν ἀρχὴν ἐπεχειρεῖ, 10
 συμπροθυμουμένων αὐτῷ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων, μάλιστα
 δὲ Θηβαίων καὶ Ἀνυδάμιος τοῦ Ναξίου, ἔπει δὲ τῶν ἰπ-
 3 πῶν τῶν ἐχόντων ἐν Ἐρετρίᾳ τὴν πολιτείαν. || νικήσας pag. 8
 δὲ τὴν ἐπὶ Παλληνίδι μάχ[η]ν καὶ λαβὼν τὴν [τε]ρίδην
 καὶ παρελόμενος τοῦ δήμου τὰ ὄπλα κατεῖχεν ἤδη τὴν 15
 τυραννίδα βεβαίως. καὶ [Νά]ξον ἐλὼν ἄρχοντα κατέστησε
 4 Ἀνυδάμιν. παρείλετο δὲ τοῦ δήμου τὰ ὄπλα τόνδε
 τὸν τρόπον. ἐξοπλισίαν ἐν τῷ Θησειῷ ποιησάμενος
 ἐκκλησιάζειν ἐπεχειρεῖ, δ' ἔστεγεν μικρόν· οὐ
 φασκόντων δὲ διακούειν ἐκέλευσεν αὐτοὺς προσανα- 20
 βῆναι πρὸς τὸ πρόπυλον τῆς ἀκροπόλεως, ἵνα γεγωνῆ
 μᾶλλον. ἐν ᾧ δ' ἐκεῖνος διέτριβε δημηγορῶν, ἀνελόντες
 οἱ ἐπὶ τοῦτο τεταγμένοι τ[ὰ ὄπλ]α καὶ παρακλήσαντες
 εἰς τὰ πλησίον οἰκήματα τοῦ Θησειοῦ διεσήμηναν ἐλ-
 5 θόντες πρὸς τὸν Πεισιστράτον· δ δὲ ἐπεὶ τὸν ἄλλον 25
 λόγον ἐπετέλεσεν, εἶπε καὶ περὶ τῶν ὄπλων τὸ γεγονός
 ὡς οὐ χρὴ θαναμάζειν οὐδ' ἀθυμεῖν, ἀλλ' ἀπελθόντας

2 ΤΑΥΤΑΤΕΞ nos olim, et ne nunc quidem certum videtur
 quod K legit ΤΑΥΤΑΩΣΕΞ an τρίτῳ? μετὰ τ. κάθοδον del.
 Cichorius Bury 7 ΡΑΚΗΔΟΣ, sed I et Λ suprascr. 16 καὶ
 Νάξον—Ἀνυδάμιν verba ab hoc loco aliena 17 ΠΑΡΕΙΛΕΝΔΕ
 19 ante δ' ἔστεγεν, quod veri simile esse, Γ^ω legit Wilcken
 23 ΤΟΥΤ(ΩΝ)ΔΤΕΤΑΓ (Δ deletum)

TEXTIM. 13 *schol. Arist. Ach. 234 18 cf. Polyæn. I 21, 2

ἐπὶ τῶν ἰδίων εἶναι, τῶν δὲ κοινῶν αὐτὸς ἐπιμελήσεσθαι πάντων.

XVI. ἢ μὲν οὖν [Πει]σιστράτου τυραννὶς ἐξ ἀρχῆς τε κατέστη τοῦτον τὸν τρόπον καὶ μεταβολὰς ἔσχεν τοσαύ-
 5 τας. διώκει δ' ὁ Πεισιστράτος, ὥσπερ εἴρηται, τὰ περὶ 2
 τὴν πόλιν μετρίως καὶ μᾶλλον πολιτικῶς ἢ τυραννικῶς· ἐν
 τε γὰρ τοῖς ἀλλ[οι]ς φιλάνθρωπος ἦν καὶ πρῶτος καὶ τοῖς
 ἀμαρτάνουσι συγγνωμονικός, καὶ δὴ καὶ τοῖς ἀ[πό]ροις
 προεδάειξε χρήματα πρὸς τὰς ἐργασίας, ὥστε διατρέ-
 10 φεσθαι γεωργοῦντας. τοῦτο δ' ἐποίει δυοῖν χάριν, ἵνα 3
 μήτε ἐν τῷ ἄστυ διατρίβωσιν ἀλλὰ διεσπαρμένοι κατὰ
 τὴν χώραν, καὶ ὅπως εὐποροῦντες τῶν μετρίων καὶ πρὸς
 τοῖς ἰδίοις ὄντες μήτ' ἐπιθυμῶσι μήτε σχολάζω[σι]ν ἐπι-
 15 μελεῖσθαι τῶν κοινῶν. ἅμα δὲ συνέβαινε αὐτῷ καὶ τὰς 4
 προσόδους γίνεσθαι μείζονας ἐξεργαζομένης τῆς χώρας·
 ἐπράττετο γὰρ ἀπὸ τῶν γιγνομένων δεκάτην. διὸ καὶ 5
 τοὺς κατὰ δῆμους κατεσκεύασε δικαστὰς καὶ αὐτὸς ἐξῆλει
 πολλάκις εἰς τὴν χώραν ἐπισκοπῶν καὶ διαλύων τοὺς
 διαφερομένους, ὅπως μὴ καταβαίνοντες εἰς τὸ ἄστυ πα-
 20 ραμελῶσι τῶν ἔργων. τοιαύτης γὰρ τιμῆς ἐξόδου τῷ 6
 Πεισιστράτῳ γιγνομένης συμβῆναι φασὶ τὸ περὶ τὸν ἐν
 τῷ [Υμ]ητῷ γεωργοῦντα τὸ κληθῆν ὕστερον χωρίον ἀτε-
 λές. ἰδὼν γὰρ τινα παντελῶ[ς] π[ι]έτρας σκάπτοντα καὶ
 25 σθαι τί γίγνεται ἐκ τοῦ χωρίου· δ δ' ὅσα κατὰ καὶ ὀδύναί
 ἔφη, καὶ τούτων τῶν κακῶν καὶ [τῶν] ὀδυνῶν Πεισιστρά-
 τον δεῖ λαβεῖν τὴν δεκάτην. ὁ μὲν οὖν ἄνθρωπος ἀπε-
 κρίνατο ἀγνοῶν, ὁ δὲ Πεισιστράτος ἠσθῆεις διὰ τὴν παρ-

5 ΤΑΠ(ΕΡΙ) Wilcken, τὰ non satis planum esse 8 suppl. K
 15 ZOMENOC sed H superscr. 17 CKEYAZE 21 ΒΗΝΑΙΙΙ-
 ΦΑCΙ, tum TO añ TA incertum 22 suppl. e mant. prov. 1, 75
 24 δια τὸ θανατῶσαι offendit ΕΚΕΛΕΥΕΝ corr. Fränkel

ρησίαν καὶ τὴν φιλεργίαν ἀτελῆ πάντων ἐποίησεν αὐτόν.
 7 οὐδὲν δὲ τὸ πλεῖθος οὐδ' ἐν τοῖς ἄλλοις παρ(ῆν)ώχλει
 κατὰ τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' αἰεὶ παρεσ[ε]ύαζεν εἰρήνην καὶ
 ἐτήρει τὴν ἡσυχίαν· διὸ καὶ πολλ... ἐλέγετο... ὡς ἡ
 Πεισιστράτου τυραννὶς ὁ ἐπὶ Κρόν[ου] βίος εἴη· συνέβη 5
 γὰρ ὕστερον δια[δε]ξ[α]μένων τῶν νείων πολλῶ γενέσθαι
 8 τραχυτέραν τὴν ἀρχὴν. μέγιστον δὲ πάντων ἦν τῶν
 εἰ[ρη]μένων τὸ δημοτικὸν εἶναι τῷ ἦθει καὶ φιλάνθρω-
 πον. ἐν τε γὰρ τοῖς ἄλλο[ι]ς ἐβ[ο]ύ[λ]ετο πάντα διοικεῖν
 κατὰ τοὺς νόμους, οὐδεμίαν ἐαυτῷ πλεονεξίαν διδοῦς, 10
 [καὶ πο]τε προσκληθεὶς φόνον δίκην εἰς Ἄρειον πάγον
 αὐτὸς μὲν ἀπήνησεν ὡς ἀπολογησόμενος, ὁ δὲ προσ-
 9 καλεσάμενος φοβηθεὶς ἔλιπεν. διὸ καὶ πολλὸν χρόνον
 ἔμεινε (ἐν) [τῇ] ἀ[ρ]χῇ καὶ δε' ἐκπέσοι πάλιν ἀνελάμβανε
 ἄφθίως. ἐβούλοντο γὰρ καὶ τῶν γνωρίμων καὶ τῶν δημο- 15
 τικῶν οἱ πολλοί· τοὺς μὲν γὰρ ταῖς ὀμιλίαις τοὺς δὲ ταῖς
 εἰς τὰ ἴδια βοηθεῖαι προσ[ή]γετο, καὶ πρὸς ἀμφοτέρους
 10 ἐπεφύκει καλῶς. ἦσαν δὲ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ περὶ
 τῶν τυράνων νόμοι πρῶτοι κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς
 οἱ τ' ἄλλοι καὶ δὴ καὶ ὁ μάλιστα καθήμων πρὸς τὴν 20
 τῆς τυραννίδος — νόμος γὰρ αὐτοῖς ἦν ὁδε ἑθῆσμα
 τάδε Ἀθηναίων κατὰ (τὰ) πάτρια· ἐάν τις τυραννεῖν
 ἐπανιστῶνται [ἐπὶ τυραννίδι] ἢ συγκαθιστῇ τὴν τυραν-
 νίδα, ἀτιμὸν εἶναι καὶ αὐτὸν καὶ γένος.

XVII. Πεισιστράτος μὲν οὖν ἐγκατεγήρασε τῇ ἀρχῇ 25
 52817 καὶ ἀπέ[θ]ανε νοσήσας ἐπὶ Φιλόνεω ἀρχοντος, ἀφ' οὗ μὲν
 κατέστη τὸ πρῶτον τύραννος ἔτη τριάκοντα καὶ τρία
 βιώσας, ἃ δ' ἐν τῇ ἀρχῇ διέμεινε ἐνός δέοντα εἴκοσι·

4 ΠΟΛΛΑ. ΕΛΕΙΕΤΟΥ... ΙΝΩC sic fere Wilcken 6 suppl.
 E Bruhn 8 suppl. Wilcken 9 suppl. Blass et Wilcken
 11 suppl. K 14 ΕΠΕΛΑΜΒΑΝΕ 21 velut τυραννίδος κατά-
 στασιν 22 Κ' ΠΑΤΡΙΑ (i. e. καὶ π.) Wilcken 23 glossam
 del. K ex Andoc. 1, 97

ἔφρευγε γὰρ τὰ λοιπά. διὸ καὶ φανερώς ληροῦσιν (οἱ) φά- 2
 pag. 7 σκοπιες || ἐρώμενον εἶναι Πεισιστράτον Σόλωνος καὶ στρα-
 τηγεῖν ἐν τῷ πρὸς Μεγαρέας πολέμῳ περὶ Σαλαμῖνος·
 οὐ γὰρ ἐνδέχεται ταῖς ἡλικίαις, ἐάν τις ἀναλογίζηται
 5 τὸν ἑκατέρου βίον καὶ ἐφ' οὗ ἀπέθανεν ἀρχοντας. τε- 3
 λευτήσαντος δὲ Πεισιστράτου κατεῖχον οἱ υἱεῖς τὴν
 ἀρχήν, προάγοντες τὰ πράγματα τὸν αὐτὸν τρόπον. ἦσαν
 δὲ δύο μὲν ἐκ τῆς γαμετῆς, Ἰππίας καὶ Ἰππαρχος, δύο
 δ' ἐκ τῆς Ἀργείας, Ἰοφῶν καὶ Ἠγησιστράτος, ὃ παρ-
 10 ωνύμιον ἦν Θέτταλος. (ἐπ)έγημεν γὰρ Πεισιστράτος ἐξ 4
 Ἀργους ἀνδρὸς Ἀργείου θυγατέρα, ὃ θνομ' ἦν Γοργίλος,
 Τιμώνασσαν, ἣν πρότερον ἔσχεν γυναῖκα Ἀρχίνος ὁ
 Ἀμπρακιώτης τῶν Κυψελιδῶν· ὄθεν καὶ ἡ πρὸς τοῦς
 Ἀργείους ἐνέστη φιλία, καὶ συνεμαχέσαντο χίλιοι τὴν
 15 ἐπὶ Παλληνίδι μάχην Ἠγησιστράτου κομισαντος, γῆμαι δὲ
 φασὶ τὴν Ἀργεῖαν οἱ μὲν ἐκπεσόντα τὸ πρῶτον, οἱ δὲ κατέ-
 χοντα τὴν ἀρχήν. xviii. ἦσαν δὲ κύριοι μὲν τῶν πραγμά-
 των διὰ τὰ ἀξιώματα καὶ διὰ τὰς ἡλικίας Ἰππαρχος καὶ
 Ἰππίας, πρεσβύτερος δὲ ὢν ὁ Ἰππίας καὶ τῆ φύσει πολι-
 20 τικὸς καὶ ἔμφρων ἐπεστάται τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ Ἰππαρχος
 παιδιώδης καὶ ἐρωτικὸς καὶ φιλόμουσος ἦν (καὶ τοῦς περὶ
 Ἀνακρέοντα καὶ Σιμωνίδην καὶ τοῦς ἄλλους ποιητὰς οὗτος
 ἦν ὁ μεταπεμπόμενος), Θέτταλος δὲ νεώτερος πολὺ καὶ 2
 τῷ βίῳ θρασὺς καὶ ὑβριστής, ἀφ' οὗ καὶ συνέβη τὴν
 25 ἀρχὴν αὐτοῖς γενέσθαι πάντων τῶν κακῶν. ἐρασθεῖς γὰρ
 τοῦ Ἀρμόδιου καὶ διαμαρτάνων τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας
 οὐ κατεῖχε τὴν ἀρχήν, ἀλλ' ἐν τε τοῖς ἄλλοις ἐνεσημαίνετο
 πικρῶς καὶ τὸ τελευταῖον μέλλουσαν αὐτοῦ τὴν ἀδελφὴν
 κληροδορεῖν Παναθηναίους ἐκώλυσεν λοιδορήσας τι τὸν
 30 Ἀρμόδιον ὡς μαλακὸν ὄντα, ὄθεν συνέβη παροξυνθέντα

1 οἱ add. Contus Herwerden Laco Hude 7 ΠΡΟΑΓΑΓΟΝΤΕΣ
 10 add. e Plut. 17 ΤΩΝΜΕΝ
 TESTIM. 10 Plut. Cat. mai. 24

τὸν Ἀρμόδιον καὶ τὸν Ἀριστογείτονα πράττειν τὴν
 3 πράξιν μετεχόντων πολλῶν. ἤδη δὲ παρατηροῦντες ἐν
 ἀκροπόλει τοῖς Παναθηναίοις Ἰππίαν (ἐτύγγανεν γὰρ
 οὗτος μὲν [δ]εχόμενος, ὁ δ' Ἰππαρχος ἀποστέλλων τὴν
 πομπήν), ἰδόντες τινὰ τῶν κοινωνούντων τῆς πράξεως 5
 φιλανθρώπως ἐντυγγάνοντα τῷ Ἰππία καὶ νομίσαντες
 μηνύειν, βουλόμενοί τι δρᾶσαι πρὸ τῆς συλλήψεως,
 καταβάντες καὶ προεξαστάντες τῶν [ἐτέ]ρων τὸν μὲν
 Ἰππαρχον διακοιμοῦντα τὴν πομπήν παρὰ τὸ Λεωκό-
 4 ρειον ἀπέκτειναν, τὴν δ' ὄλην ἐλυμήναντο πράξιν. αὐ- 10
 τῶν δ' ὁ μὲν Ἀρμόδιος εὐθέως ἐτελεύτησεν ὑπὸ τῶν
 δορ[υ]φόρων, ὁ δ' Ἀριστογείτων ὕστερον συλληφθεὶς καὶ
 πολλὸν χρόνον αἰκισθεὶς. κατηγορήσεν δ' ἐν ταῖς ἀνάγκαις
 πολλῶν οἱ καὶ τῆ φύσει τῶν ἐπιφανῶν καὶ φίλοι τοῖς τυ-
 ράννοις ἦσαν (οὐ γὰρ ἐδύνατο παραχρημα λαβεῖν οὐδὲν 15
 ἔχνος τῆς πράξεως), ἀλλ' ἐλεγόμενος λόγος ὡς ὁ Ἰππίας
 ἀποστήσας ἀπὸ τῶν ὄπλων τοῦς πομπεύοντας ἐφώρασε
 τοῦς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας οὐκ ἀληθῆς ἐστίν· οὐ γὰρ ἐπεμ-
 πον τό(τε) μεθ' ὄπλων, ἀλλ' ὕστερον τοῦτο κατεσκευάσεν
 5 ὁ δῆμος. κατηγορεῖ δὲ τῶν τοῦ τυράννου φίλων, ὡς μὲν 20
 οἱ δημοτικοὶ φασιν, ἐπίτηδες, ἵνα ἀσεβήσαιεν ἅμα καὶ
 γένοιτο ἀσθενεῖς ἀνελόντες τοῦς ἀναιτίους καὶ φίλους
 ἑαυτῶν, ὡς δ' ἔνοιό λέγουσιν, οὐχὶ πλαττόμενος ἀλλὰ τοῦς
 6 συνειδότας ἐμήνυν. καὶ τέλος ὡς οὐκ ἠδύνατο πάντα
 ποιῶν ἀποθανεῖν, ἐπαγγεῖλάμενος ὡς ἄλλους μηνύσων πολ- 25
 λούς καὶ πείσας αὐτῷ τὸν Ἰππίαν δοῦναι τὴν δεξιὰν πί-
 στεως χάριν, ὡς ἔλαβεν, ὀνειδίσας ὅτι τῷ φονεῖ τὰδελφοῦ
 τὴν δεξιὰν δέδωκε οὕτω παρώξυνε τὸν Ἰππίαν ὥσθ' ὑπὸ
 τῆς ἀρχῆς οὐ κατέσχευεν ἑαυτὸν ἀλλὰ σπασάμενος τὴν μά-
 30 χαιραν διέφθειρεν αὐτόν.

8 Τ(ΩΝ)ΙCΡΩΝ Wilcken
 ibid. ΑΛΗΘΕC

18 τὰ del. Wilamowitz I 109

XIX. μετὰ δὲ ταῦτα συνέβαιεν πολλῶ τραχύτεραν εἶναι τὴν τυραννίδα· καὶ γὰρ διὰ τὸ τιμωρῶν τὰ δελφῶ [καὶ διὰ τὸ] πολλοὺς ἀνηρηκέναι καὶ ἐκβεβληκέναι πᾶσιν ἦν ἀπιστος καὶ πικρὸς. ἔπει δὲ τετάρτῳ μάλιστα μετὰ 2
 5 τὸν Ἰππάρχου θάνατον, ἐπεὶ κακῶς εἶχεν τὰ ἐν τῇ ἄστει, τὴν Μουνιχίαν ἐπεχείρησε τειχίζειν, ὡς ἐκεῖ μεθιδρυσόμενος· ἐν τούτοις δ' ὦν ἐξέπεσεν ὑπὸ Κλεομένους τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως, χρησμῶν γινομένων αἰε τοῖς Λάκωσι καταλέγειν τὴν τυραννίδα διὰ τοιάνθ' αἰτίαν.
 10 οἱ φηγάδες, ὧν οἱ Ἀλκμεωνίδαι προειστήκεισαν, αὐτοὶ 3
 μὲν δι' αὐτῶν οὐκ ἠδύναντο ποιήσασθαι τὴν κάθοδον,
 pag. 8 ἀλλ' αἰε προσέπταιον· ἢ ἐν τε γὰρ τοῖς ἄλλοις οἷς ἐπραττον διεσφάλλοντο καὶ τειχίσαντες ἐν τῇ χώρᾳ Λειψύδριον τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος, εἰς ὃ συνεξήλθον τινες τῶν ἐκ τοῦ
 15 ἄστεως, ἐξεπολιορκήθησαν ὑπὸ τῶν τυράννων, ὅθεν ὕστερον εἰς ταύτην τὴν συμφορὰν ἦδον ἐν τοῖς σκολιοῖς [αἰε].
 αἰαὶ Λειψύδριον προδωσέταιρον,
 οἶους ἀνδρας ἀπώλεσας μάχεσθαι
 ἀγαθοὺς τε καὶ εὐπατριδας,
 20 οἱ τότε' ἔδειξαν οἶων πατέρων ἔσαν.
 ἀποτυγχάνοντες οὖν ἐν ἅπασι τοῖς ἄλλοις ἐμισθώσαντο 4
 τὸν ἐν Δελφοῖς νεῶν οἰκοδομεῖν, ὅθεν εὐπόρησαν χρημάτων πρὸς τὴν τῶν Λακόνων βοήθειαν. ἡ δὲ Πυθία προέφερεν αἰε τοῖς Λακεδαιμονίοις χρηστηριαζομέ-
 25 νοις ἐλευθεροῦν τὰς Ἀθήνας εἰς τοῦθ' ἕως προὔ-
 τρεψε τοὺς Σπαρτιάτας, καίπερ ὄντων ξένων αὐτοῖς τῶν Πεισιστρατιδῶν· συνεβάλλετο δὲ οὐκ ἐλάττω μοῖραν τῆς ὀσμῆς τοῖς Λάκωσιν ἢ πρὸς τοὺς Ἀργεῖους τοῖς

2 ΤΙΜΩΡΕΙΝ 4 ΑΠΙΣΤΟΚ(ΔΙ)ΠΙΣΤΟC corr. K
 5 ΕΠΕΙΕΝΚΑΚΩΙ ante corr. 16 Μ(ΕΤΑ) ΤΑΥΤ(ΗΝ) corr. ex Et. M.
 20 ΑΙΤΟΤ Wilcken 25 ΕΙCΤΟΥΤΕΥΘΕΩC corr Blass
 TESTIM. 12 *schol. Arist. Lys. 666, cf. ad v. 665 extr. Et. M. 361, 33. cf. fragm. spur. 5. 21 v. pag. seq.

5 Πεισιστρατιδαῖς ὑπάρχουσα φίλια. τὸ μὲν οὖν πρῶτον Ἀγχίμολον ἀπέστειλαν κατὰ θάλατταν ἔχοντα στρατιάν. ἠττηθέντος δ' αὐτοῦ καὶ τελευτήσαντος διὰ τὸ Κινεῖαν βοηθῆσαι τὸν Θεσσαλὸν ἔχοντα χίλους ἵππεις, προσοργισθέντες τῷ γενομένῳ Κλεομένην ἐξέπεμψαν τὸν βασι- 5
 λέα στόλον ἔχοντα μείζω κατὰ γῆν, ὃς ἐπεὶ τοὺς τῶν Θεσσαλῶν ἵππεις ἐνίκησεν κωλύοντας αὐτὸν εἰς τὴν Ἀττικὴν παριέναι, κατακλήσας τὸν Ἰππίαν εἰς τὸ καλούμενον Πελαργικὸν τεῖχος ἐπολιόρκει μετὰ τῶν Ἀθηναίων.
 6 προσκαθημένου δ' αὐτοῦ συνέπεσεν ὑπεξιόντας ἄλωνα 10
 τοὺς τῶν Πεισιστρατιδῶν υἱεῖς· ὧν ληφθέντων ὁμολογίαν ἐπὶ τῇ τῶν παίδων σωτηρίᾳ ποιησάμενοι καὶ τὰ ἑαυτῶν ἐν πένθ' ἡμέραις ἐκκομισάμενοι παρέδωκαν τὴν ἀκρό-
 51110 πολιν τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ Ἀρπακίδου ἀρχοντος, κατασχόντες τὴν τυραννίδα μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ἔτη 15
 μάλιστα ἑπτακαίδεκα, τὰ δὲ σύμπαντα σὺν οἷς ὁ πατήρ ἤρξεν ἐνὸς δεῖ πεντήκοντα.

XX. καταλυθείσης δὲ τῆς τυραννίδος ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους Ἰσαγόρας ὁ Τεισάνθρου φίλος ὦν τῶν τυράννων καὶ Κλεισθένης τοῦ γένους ὦν τῶν Ἀλκμεωνιδῶν. ἠττώ-
 20 μενος δὲ ταῖς ἐταιρείαις ὁ Κλεισθένης προσηγάγετο τὸν

10 ΕΠΕΞΙΟΝΤΑC, ὑπεκτιθέμενοι Herodot. V 64 14 AP-
 T.
 ΠΑΚΙΔΟΥ 18 versu ineunte paragraphus 19 ΦΙΛ(ΟC) in mg.
 add. m² 20. 21 ΗΤΤΗΜ(ΕΝ)ΟC corr. Blass et Laco
 TESTIM. (ad p. 20, 21) *schol. Arist. Lys. 1153 Ἀριστοτέλης φησὶ
 — χρησμὸν γενέσθαι τοῖς Λάκωσιν καταλέγειν τὴν τυραννίδα, τῆς Πυθίας, ὡς οἱ Ἀλκμεωνίδαι ἐμισθώσαντο τὸν ἐν Δελφοῖς νεῶν οἰκοδομεῖν, συνεχῶς τοῦτο χρόσης αὐτοῖς μαντενομένοις, ἕως πρότερον μὲν Ἀγχίμολον (sic R) ἐπέμψαν κατὰ θάλασσαν, ἀποκρουσθέντος δὲ αὐτοῦ ὀργισθέντες οἱ Λάκωνες Κλεομένην τὸν βασιλέα σὺν μείζονι ἐξέπεμψαν στόλῳ, καὶ νικήσας τοὺς Θετταλοὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὸν Ἰππίαν συνέκλεισεν εἰς τὸ Πελαργικὸν τεῖχος, ἕως οἱ παῖδες τῶν τυράννων ἐξιόντες ἐάλωσαν. 20 schol. Ar. Vesp. 502, ubi leg. Ἀριστοτέλους μὲν τετταράκοντα [καὶ] ἑννέα (ἐν codd) φήσαντος

δημον, ἀποδιδούς τῷ πλήθει τὴν πολιτείαν. ὁ δὲ Ἰσα- 2
 γόρας ἐπιλειπόμενος τῇ δυνάμει πάλιν ἐπικαλεσάμενος
 τὸν Κλεισθένην ὄντα ἐαυτῷ ξένον συνέπεισεν ἐλαύνειν τὸ
 ἄγος, διὰ τὸ τοὺς Ἀλκμεωνίδας δοκεῖν εἶναι τῶν ἐναγῶν.
 5 ὑπέξελεθόντος δὲ τοῦ Κλεισθένου (ἀφικόμενος ὁ Κλεισθέ- 3
 νης) μετ' ἄλλων ἠγγέλαι τῶν Ἀθηναίων ἐπτακοσίας οἰ-
 κίας· ταῦτα δὲ διαπραξάμενος τὴν μὲν βουλήν ἐπειράτο
 καταλύειν, Ἰσαγόραν δὲ καὶ τριακοσίους τῶν φίλων μετ' αὐ-
 τοῦ κωλύειν καθιστάσαι τῆς πόλεως. τῆς δὲ βουλῆς ἀν-
 10 τιστάσης καὶ συναθροισθέντος τοῦ πλήθους οἱ μὲν περὶ
 τὸν Κλεισθένην καὶ Ἰσαγόραν κατέφυγον εἰς τὴν ἀκρόπολιν,
 ὁ δὲ δῆμος δύο μὲν ἡμέρας προσκαθεζόμενος ἐπολιόρκει,
 τῇ δὲ τρίτῃ Κλεισθένην μὲν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πάντας
 ἀφείσαν ὑποσπόνδους, Κλεισθένην δὲ καὶ τοὺς ἄλλους
 15 φυγάδας μετεπέμψαντο. κατασχόντος δὲ τοῦ δήμου τὰ 4
 πράγματα Κλεισθένης ἡγεμὼν ἦν καὶ τοῦ δήμου προ-
 στάτης. αἰτιώτατοι γὰρ σχεδὸν ἐγένοντο τῆς ἐκβολῆς
 τῶν τυράννων οἱ Ἀλκμεωνίδαι καὶ στασιάζοντες τὰ πολλὰ
 διετέλεσαν. ἔτι δὲ πρότερον τῶν Ἀλκμεωνιδῶν Κήδων 5
 20 ἐπέθετο τοῖς τυράννοις, διὸ καὶ ἦδον καὶ εἰς τοῦτον ἐν
 τοῖς σχολιοῖς·

ἔχει καὶ Κήδωνι, διάκονε, μηδ' ἐπιλήθου,

εἰ χρεὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

XXI. διὰ μὲν οὖν ταύτας τὰς αἰτίας ἐπίσταντον [[ὁ δη- 5
 25 μος]] τῷ Κλεισθένει. τότε δὲ τοῦ πλήθους προεσθηχῶς
 ἔτει τετάρτῳ μετὰ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν ἐπὶ Ἰσα- 5087
 γόρου ἀρχοντος — — πρῶτον μὲν οὖν (συν)ένευμε πάντας 2
 εἰς δέκα φυλάς ἀντὶ τῶν τετάρων, ἀναμεῖζαι βουλόμενος,

5. 6 add. ex Herod. V 70 6 ἀγγέλαι Blass ex Herod. V 72
 8. 9 Μ(ΕΤΑ)ΤΟΥΚΥΡΙΟΥC corr. K 14 ΑΦΙΕCΑΝ 18 στασιάζοντες

(πρὸς αὐτοὺς) Gennadius 24 ΕΠΙCΤΕΥΕΝ 27 de lacuna v.
 Wilam. I 6. 31 add. Contus et Gertz

ὅπως μετάσχωσι πλείους τῆς πολιτείας· ὅθεν ἐλέχθη καὶ
 τὸ μὴ φυλοκρινεῖν || πρὸς τοὺς ἐξετάζειν τὰ γένη βουλο- pag. 9
 3 μένους. ἔπειτα τὴν βουλήν πεντακοσί[ο]ς ἀντὶ τετρακο-
 σίων κατέστησεν, πεντήκοντα ἐξ ἐκάστης φυλῆς· τότε δ'
 ἦσαν ἑκατόν. διὰ τοῦτο δὲ οὐκ εἰς δώδεκα φυλάς συνέ- 5
 ταξεν, ὅπω[ς] αὐτῷ μὴ συμβαίη μερῖζειν κατὰ τὰς προ-
 υπαρχούσας τριτῆς· ἦσαν γὰρ ἐκ δ' φυλῶν δώδεκα τριτ-
 τῆς, ὥστ' οὐ [συν]έπιπτεν (ἀν) ἀναμίγεσθαι τὸ πλήθος.
 4 διένειμε δὲ καὶ τὴν χώραν κατὰ δῆμους τριάκοντα μέρη,
 δέκα μὲν τῶν περὶ τὸ ἄστυ, δέκα δὲ τῆς παραλλας, 10
 δέκα δὲ τῆς μεσογείου, καὶ ταύτας ἐπονομάσας τριτῆς
 ἐκλήρωσεν τρεῖς εἰς τὴν φυλὴν ἐκάστην, ὅπως ἐκάστη
 μετέχη πάντων τῶν τόπων. καὶ δημότας ἐποίησεν ἀλ-
 λήλων τοὺς οἰκοῦντας ἐν ἐκάστῳ τῶν δήμων, ἵνα μὴ
 πατρόθεν προσαγορευόντες ἐξελέγχωσιν τοὺς νεοπολι- 15
 τας, ἀλλὰ τῶν δήμων ἀναγορευώσιν· ὅθεν καὶ καλοῦσιν
 5 Ἀθηναῖοι σφᾶς αὐτοὺς τῶν δήμων. κατέστησε δὲ καὶ
 δημάρχους τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον
 ναυκράροις· καὶ γὰρ τοὺς δῆμους ἀντὶ τῶν ναυκραριῶν
 ἐποίησεν. προσηγόρευσε δὲ τῶν δήμων τοὺς μὲν ἀπὸ τῶν 20
 τόπων, τοὺς δὲ ἀπὸ τῶν κτισάντων· οὐ γὰρ ἀπαντες
 6 ὑπῆρχον ἐν τοῖς τόποις. τὰ δὲ γένη καὶ τὰς φρατρίδας
 καὶ τὰς ἱερωσύνας εἶπεν ἔχειν ἐκάστους κατὰ τὰ πάτρια.
 ταῖς δὲ φυλαῖς ἐποίησεν ἐπωνύμους ἐκ τῶν προκριθέν-
 των ἑκατὸν ἀρχηγῶν οὓς ἀνεῖλεν ἢ Πυθία δέκα. 25

XXII. τούτων δὲ γενομένων δημοτικωτέρα πολὺ τῆς
 Σόλωνος ἐγένετο ἡ πολιτεία· καὶ γὰρ συνέβη τοὺς μὲν
 Σόλωνος νόμους ἀφανίσαι τὴν τυραννίδα διὰ τὸ μὴ χρεῖ-
 σθαι, καί[ν]οὺς δ' ἄλλους θεῖναι τὸν Κλεισθένην στοχα-

5 ΟΥΚ(ΔΙ)ΕΙC 6 ΠΡΟCΤΑC ante corr. 22 ἐν suspectum
 ibid. ΦΑΤΡΙΑC corr. Berol.

TESTIM. 15 Psellus ὀνόμ. δικ. 103 Boiss. 17 *schol. Arist.
 Nub. 37. *Harp. *ναυκραρικά et δήμαρχος. Hesych. δήμαρχοι.

ζόμενον τοῦ πλήθους, ἐν οἷς ἐτέθη καὶ ὁ περὶ τοῦ
 ὄστρακισμοῦ νόμος. πρῶτον μὲν οὖν ἔπει πέμπτῳ μετὰ 2
 ταύτην τὴν κατάστασιν ἐφ' Ἑρμοκρέοντος ἀρχοντος τῆ
 βουλῆ τοῖς πεντακοσίοις τὸν ὄρκον ἐποίησαν ὃν ἔτι καὶ
 5 οὖν ἰσχύουσιν. ἔπειτα τοὺς στρατηγούς ἤρουντο κατὰ
 φυλάς, ἐξ ἑκάστης φυλῆς ἓνα, τῆς δὲ ἀπάσης στρατιᾶς
 ἡγεμῶν ἦν ὁ πολέμαρχος. ἔπει δὲ μετὰ ταῦτα δωδεκάτῳ 3
 νικήσαντες τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην ἐπὶ Φαινίππου ἀρχον- 4908
 10 τος, διαλιπόντες ἔτη δύο μετὰ τὴν νίκην, Φαρροῦντος 4887
 ἤδη τοῦ δήμου τότε πρῶτον ἐχρήσαντο τῷ νόμῳ τῷ περὶ
 τὸν ὄστρακισμόν, ὃς ἐτέθη διὰ τὴν ὑποψίαν τῶν ἐν ταῖς
 δυνάμεσιν· ὁ γὰρ Πεισίστρατος δημαγωγός καὶ στρατηγός
 ὢν τύραννος κατέστη. καὶ πρῶτος ὠστρακίσθη τῶν ἐκεῖ- 4
 νου συγγενῶν Ἰππαρχος Χάρμων Κόλλυτεύς, δι' ὃν καὶ
 15 μάλιστα τὸν νόμον ἐθήκεν ὁ Κλεισθένης, ἐξελάσαι βουλό-
 μενος αὐτόν. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τοὺς τῶν τυράννων φίλους,
 ὅσοι μὴ συννεξαμαρτάνοιεν ἐν ταῖς ταραχαῖς, εἶων οἰκεῖν
 τὴν πόλιν, χρώμενοι τῇ εἰωθῆναι τοῦ δήμου προφότητι
 ὢν ἡγεμῶν καὶ προστάτης ἦν Ἰππαρχος. εὐθὺς δὲ τῷ 5
 20 ὕστερον ἔπει ἐπὶ Τηλεσίνου ἀρχοντος ἐκνάμευσαν τοὺς 4876
 ἑννέα ἀρχοντας κατὰ φυλάς ἐκ τῶν προκριθέντων ὑπὸ
 τῶν δήμων πεντακοσίων τότε μετὰ τὴν τυραννίδα πρῶ-
 25 τον· οἱ δὲ πρότεροι πάντες ἦσαν αἰρετοί. καὶ ὠστρα-
 κίσθη Μεγακλῆς Ἰπποκράτους Ἀλωπεκῆθεν. ἐπὶ μὲν 6
 οὖν ἔτη γ' τοὺς τῶν τυράννων φίλους ὠστρακίζον, ὢν
 χάριν ὁ νόμος ἐτέθη, μετὰ δὲ ταῦτα τῷ τετάρτῳ ἔπει καὶ
 τῶν ἄλλων εἴ τις δοκοῖη μείζων εἶναι μεδίσταντο· καὶ
 πρῶτος ὠστρακίσθη τῶν ἄνωθεν τῆς τυραννίδος Ξάνθ-

2 ὀγδόῳ K 3 ΕΡΜΟΥΚΡ 12 ΟΤΕΠΕΙΣΙ, ὅτι Πεισί-
 στρατος Harpocr. 17 C(YN)ΕΞΑΜΑΡΤΑΝΟΝΕΝΤΑΙC corr. Poste
 20 ΥCΤΕΡΩΙ 22 ΔΗΜΩΝ Berol: ΔΗΜΟΤ(ΩΝ) ΤΟΙCΜΕΤΑ
 27 ΜΕΘΙCΤΑΤΟ ante corr.
 TESTIM. 10 sqq. Harpocr. Ἰππαρχος tamquam ex Androtione

7 ἵππος ὁ Ἀρίφρονος. ἔπει δὲ τρίτῳ μετὰ ταῦτα Νικο-
 4892 μῆδους ἀρχοντος, ὡς ἐφάνη τὰ μέταλλα τὰ ἐν Μαρωνείᾳ
 καὶ περιεγένετο τῇ πόλει τάλαντα ἑκατὸν ἐκ τῶν ἐργῶν,
 συμβουλευόντων τινῶν τῷ δήμῳ διανεῖμασθαι τὸ ἀργύριον
 Θεμιστοκλῆς ἐκόλυσεν, οὐ λέγων ὅ τι χρήσεται τοῖς χρή- 5
 μασιν ἀλλὰ δανεῖσαι κελεύων τοῖς πλουσιωτάτοις Ἀθη-
 ναίων ἑκατὸν ἑκάστῳ τάλαντον, εἴτ' ἐὰν μὲν ἀρέσκη τὸ
 ἀνάλωμα, τῆς πόλεως εἶναι τὴν δαπάνην, εἰ δὲ μή, κομῖσα-
 σθαι τὰ χρήματα παρὰ τῶν δανεισαμένων. λαβὼν δ' ἐπὶ
 τούτοις ἐναντηγήσατο τριήρεις ἑκατόν, ἑκάστου ναυπη- 10
 γουμένου τῶν ἑκατὸν μίαν, αἷς ἐνανμάχησαν ἐν Σαλαμῖνι
 πρὸς τοὺς βαρβάρους. ὠστρακίσθη δ' ἐν τούτοις τοῖς
 8 καιροῖς Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου. τρίτῳ δ' ἔπει κατε-
 48180 δέξαντο πάντας τοὺς ὠστρακισμένους ἀρχοντας Ὑψιχίδου,
 διὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν· καὶ τὸ λοιπὸν ὦρισαν τοῖς 15
 ὄστρακίζομένοις ἐντὸς Γεραιστοῦ καὶ Σκυλλαίου κατοι-
 κεῖν ἢ ἀτίμους εἶναι καθάπαξ.

XXIII. τότε μὲν οὖν μέχρι τούτου προήλθεν ἡ πόλις
 ἅμα τῇ δημοκρατίᾳ κατὰ μικρὸν ἀύξανομένη· μετὰ δὲ
 τὰ Μηδικὰ πάλιν ἴσχυσεν ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλή καὶ 20
 διέκει τὴν πόλιν, οὐδενὶ δόγματι λαβοῦσα τὴν ἡγεμονίαν
 ἀλλὰ διὰ τὸ γενέσθαι τῆς περὶ Σαλαμίνα ναυμαχίας
 αἰτία. τῶν γὰρ στρατηγῶν ἐξαπορησάντων τοῖς πράγμασι
 καὶ κηρυξάντων σφ[ε]ραῖν ἑαστον ἑαυτόν, πορίσασα δραχμὰς
 2 ἑκάστῳ ὀκτὼ διέδωκε καὶ ἐνεβίβασεν εἰς τὰς ναῦς. διὰ 25
 ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν παρεχώρουν αὐτῆς τῷ ἀξιώματι,
 καὶ ἐπολιτεύθησαν Ἀθηναῖοι καλῶς [καί] κατὰ τούτους

1. 2 Ν(ΙΚΟ)ΔΗΜΟ(Υ) Berol. et Dion. Hal. s. 83 13 ΤΕΤΑΡΤΩΙ
 corr. e Plut. Ar. s. 14 ὙΨΙΧΙΔΟΥ ante corr. 15 CΤΡΑΤΙΑΝ
 16 (μὴ) κατοικεῖν Kaibel p. 177, contra Wilam. I 114 26 ΑΥΤΗΝΤΩΙ
 corr. Blass alii 27 καὶ del. K
 TESTIM. 2 Bekk. An. 279, 32 Μαρωνεία. cf. Harpocr. s. v.
 23 *Plut. Them. 10

τούς καιρούς. συνέβη γὰρ αὐτοῖς [περὶ τὸν χρόνον τοῦ-
 τον] τὰ τε εἰς τὸν πόλεμον ἀσκήσαι καὶ παρὰ τοῖς Ἑλ-
 λησιν εὐδοκιμῆσαι καὶ τὴν τῆς θαλάττης ἡγεμονίαν λαβεῖν
 ἀπόντων τῶν Λακεδαιμονίων. ἦσαν δὲ προστάται τοῦ 3
 5 δήμου κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς Ἀριστείδης ὁ Λυσι-
 μάχου καὶ Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους, ὁ μὲν τὰ πολέ-
 μια δοκῶν, ὁ δὲ τὰ πολιτικὰ δεινὸς εἶναι καὶ δι-
 καιοσύνη τῶν καθ' ἑαυτὸν διαφέρειν· διὸ καὶ ἐχρῶντο
 τῷ μὲν στρατηγῷ, τῷ δὲ συμβούλῳ. τὴν μὲν οὖν τῶν 4
 10 τειχῶν ἀνοικοδόμησιν κοινῇ διώκησαν, καίπερ διαφερό-
 μενοι πρὸς ἀλλήλους, ἐπὶ δὲ τὴν ἀπόστασιν τὴν τῶν
 Ἰώνων ἀπὸ τῆς τῶν Λακεδαιμονίων συμμαχίας Ἀριστεί-
 δης ἦν ὁ προτρέψας, τηρήσας τοὺς Λάκωνας διαβεβλη-
 μένους διὰ Πανσανίαν. διὸ καὶ τοὺς φόρους οὗτος ἦν 5
 15 ὁ τάξας ταῖς πόλεσιν τοὺς πρώτους ἔπει τρίτῳ μετὰ τὴν
 ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἐπὶ Τιμοσθένους ἀρχόντος, καὶ 4787
 10 τούς δευτέρους ὤμοσεν τοῖς Ἴωσιν || ὥστε τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν
 εἶναι καὶ φίλον, ἐφ' οἷς καὶ τοὺς μύθους ἐν τῷ πελάγει
 καθεῖσαν. XXIV. μετὰ δὲ ταῦτα θαρροῦσης ἤδη τῆς πό-
 20 λεως καὶ χρημάτων ἡθροισμένων πολλῶν, συνεβούλευεν
 ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς ἡγεμονίας καὶ καταβάνας ἐκ τῶν
 ἀγρῶν οἰκεῖν ἐν τῷ ἄστει (τροφὴν γὰρ ἔσεσθαι πᾶσι, τοῖς
 μὲν στρατευομένοις, τοῖς δὲ φρουροῖσι, τοῖς δὲ τὰ κοινὰ
 πράττουσι), εἰθ' οὕτω κατασχῆσαι τὴν ἡγεμονίαν. πει- 2
 25 σθέντες δὲ ταῦτα καὶ λαβόντες τὴν ἀρχὴν τοῖς τε συμ-
 μάχοις δεσποτικωτέρως ἐχρῶντο πλὴν Χίων καὶ Λεσβίων
 καὶ Σαμίων (τούτους δὲ φύλακας εἶχον τῆς ἀρχῆς, ἔδωτες
 τὰς τε πολιτείας <τὰς> παρ' αὐτοῖς καὶ ἀρχεῖν ὧν ἔτυχον

1 K(ΔΤΑ), sed ΠΕ(ΠΙ) supra scriptum 6. 7 ΠΟΛΕΜΙΑΔΑΚΩΝ
 corr. Richards Contus alii 7 ΠΟΛΕΜΙΚΑΔΕΙΝΟC corr. K 8 καὶ
 add. m². 10 ΔΝΩΙΚΟΔ 12 ΙΩΝΩΝΚ(ΔΙ)Τ(ΗΝ)Τ(ΩΝ)ΛΑΚΕΔ-
 ΜΑΧΙΑΝ 15 Δ(ΙΑ)Τ(ΗΝ) ante corr. 20 post χρημάτων Μ(ΕΝ)
 del. m² ΠΟΛΛΩΝΗΘΡΟΙCΜ(ΕΝ)ΩΝ

3 ἀρχοντες), (καὶ — —). κατέστησαν δὲ καὶ τοῖς πολλοῖς
 εὐπορίαν τροφῆς, ὥσπερ Ἀριστείδης εἰσηγήσατο. συνέ-
 βαιεν γὰρ ἀπὸ τῶν φόρων καὶ τῶν τελῶν καὶ τῶν συμ-
 μάχων πλείους ἢ δισμυρίους ἀνδρας τρέφεσθαι. δικα-
 σται μὲν γὰρ ἦσαν ἑξακισχίλιοι, τοξῶται δ' ἑξακόσιοι 5
 καὶ χίλιοι, καὶ πρὸς τούτοις ἑπταεὶς χίλιοι καὶ διακόσιοι,
 βουλῆ δὲ πεντακόσιοι, καὶ φρουροὶ νεωρῶν πεντακόσιοι,
 καὶ πρὸς τούτοις ἐν [τῇ] πόλει φρουροὶ ν',¹ ἀρχαὶ δ'
 ἐνδημοὶ μὲν εἰς ἑπτακοσίους ἀνδρας, ὑπερόριοι δ' εἰς
 † ἑπτακοσίους· πρὸς δὲ τούτοις ἐπεὶ συνεστήσαντο τὸν 10
 πόλεμον ὑστερον, δπλῆται μὲν δισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι,
 νῆες δὲ φρουρίδες εἴκοσι, ἄλλαι δὲ νῆες αἰ τοὺς φόρους
 ἄγουσαι — — τοὺς ἀπὸ τοῦ κνάμου δισχιλίους ἀνδρας,
 ἔτι δὲ πρυτανεῖον καὶ ὄργανοι καὶ δεσμωτῶν φύλακες·
 ἅπασι γὰρ τούτοις ἀπὸ τῶν κοινῶν ἢ διοίκησις ἦν. 15
 XXXV. ἡ μὲν οὖν τροφὴ τῷ δήμῳ διὰ τούτων ἐγίνετο.
 463 ἔτη δὲ ἑπτακαίδεκα μάλιστα μετὰ τὰ Μηδικὰ διέμεινε
 ἡ πολιτεία προεστῶτων <τῶν> Ἀρεοπαγιτῶν, καίπερ ὑπο-
 φερομένη κατὰ μικρόν. ἀξαναμένον δὲ τοῦ πλήθους
 γενόμενος τοῦ δήμου προστάτης Ἐφιάλτης ὁ Σοφωνίδου, || 20
 δοκῶν καὶ ἀδωροδόκητος εἶναι καὶ δίκαιος πρὸς τὴν pag. 11
 2 πολιτείαν, ἐπέθετο τῇ βουλῇ. καὶ πρῶτον μὲν ἀνείλεν
 πολλοὺς τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ἀγῶνας ἐπιφέρων περὶ τῶν
 4621 διωχημένων· ἔπειτα τῆς βουλῆς ἐπὶ Κόνανος ἀρχόντος
 ἅπαντα περιεῖλε(το) τὰ ἐπίθετα δι' ὧν ἦν ἡ τῆς πολιτείας 25
 φυλακὴ, καὶ τὰ μὲν τοῖς πεντακόσιοις τὰ δὲ τῷ δήμῳ
 3 καὶ τοῖς δικαστηρίοις ἀπέδωκεν. ἐπραξε δὲ ταῦτα συν-
 αιτίου γενομένου Θεμιστοκλέους, ὅς ἦν μὲν τῶν Ἀρεο-
 παγιτῶν, ἐμελλε δὲ κρῖνεσθαι μηδισμοῦ. βουλόμενος δὲ

1 dictum erat de cleruchis 9 Μ(ΕΝ)ΗCΑΝΕΙC 10 numerus
 e v. 9 male repetitus 13 ἄγουσαι in fine versus, cf. Wilamowitz
 II 206 21 Κ(ΔΙ)ΔΟΚΩΝΑΔΩΡ corr. Kaibel
 TESTIM. 27 * argum. Isocr. Areop. (schol. Aesch. ed. Dind. p. 111)

καταλυθῆναι τὴν βουλὴν ὁ Θεμιστοκλῆς πρὸς μὲν τὸν Ἐφιάλτην ἔλεγεν ὅτι συναρπάξει αὐτὸν ἢ βουλὴ μέλλει, πρὸς δὲ τοὺς Ἀρεοπαγίτας ὅτι δείξει τινὰς συνισταμένους ἐπὶ καταλύσει τῆς πολιτείας. ἀγαθὸν δὲ τοὺς αἰρε-
 5 θέντας τῆς βουλῆς οὐ διέτριβεν ὁ Ἐφιάλης, ἵνα δείξῃ τοὺς ἀθροισζομένους, διελέγετο μετὰ σπουδῆς αὐτοῖς. ὁ δ' Ἐφιάλης ὡς εἶδεν καταπλεγίς καθίζει μονοχίτων ἐπὶ τὸν βωμόν. θανασάντων δὲ πάντων τὸ γεγον[ός] 4
 καὶ μετὰ ταῦτα συναθροισθείσης τῆς βουλῆς τῶν πεντα-
 10 κοσίων κατηγοροῦν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ὁ τ' Ἐφιάλης καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἕως περιείλοντο αὐτῶν τὴν δύναμιν. καὶ ὁ μὲν Θεμιστοκλῆς — — ἀνηρέθη δὲ καὶ ὁ Ἐφιάλης δολο-
 15 φονηθεὶς μετ' οὐ πολὺν χρόνον δι' Ἀριστοδίκου τοῦ Τανα-
 γραίου. XXVI. ἢ μὲν οὖν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν βουλὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἀπεστερήθη τῆς ἐπιμελείας. μετὰ δὲ ταῦτα
 20 συνέβαινεν ἀνίσθαι μᾶλλον τὴν πολιτείαν διὰ τοὺς προ-
 θύμως δημαγωγούντας. κατὰ γὰρ τοὺς καιροὺς τούτους συνέπεσε μὴδ' ἡγεμόνα ἔχειν τοὺς ἐπιεικεστέρους, ἀλλ'
 25 αὐτῶν προεστάναι Κίμωνα τὸν Μιλτιάδου, νωθρότερον ὄντα καὶ πρὸς τὴν πόλιν ὀψὲ προσελθόντα, πρὸς δὲ τούτοις ἐφθάρθαι τοὺς πολλοὺς κατὰ πόλεμον· τῆς γὰρ στρατείας γινομένης ἐν τοῖς τότε χρόνοις ἐκ καταλόγου καὶ στρατηγῶν ἐφισταμένων ἀπειρῶν μὲν τοῦ πολεμεῖν τιμω-
 30 μένων δὲ διὰ τὰς πατρικὰς δόξας, αἰεὶ συνέβαινεν τῶν ἐξιόντων ἀνὰ δισχιλίους ἢ τρισχιλίους ἀπόλλυσθαι, ὥστε ἀναλίσκεσθαι τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ τοῦ δήμου καὶ τῶν εὐπόρων. τὰ μὲν οὖν ἄλλα πάντα διψήκουν οὐχ ὁμοίως καὶ 2
 πρότερον τοῖς νόμοις προσέχοντες, τὴν δὲ τῶν ἐννέα
 30 ἀρχόντων αἵρεσιν οὐκ ἐκίνοιν, ἀλλ' ἔκτω ἔπει μετὰ τὸν
 Ἐφιάλου θάνατον ἔγνωσαν καὶ ἐκ ζευγιδῶν προκρίνεσθαι

4 ΤΟΥΣΑΦΑΙΡΕΘ corr. K
 TESTIM. 13 *Plut. Per. 10

20. 21 ΝΕΩΤΕΡΟΝΟΝΤΑ

Leugiten

τοὺς κληρωσομένους τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ πρῶτος ἤρξεν ἐξ αὐτῶν Μνησιθείδης. οἱ δὲ πρὸ τούτου πάντες ἐξ ἰσπέων καὶ πεντακοσιομεδίμων ἦσαν, οἱ (δὲ) ζευγί-
 3 ται τὰς ἐγκυκλίους ἤρχον, εἰ μὴ τι παρεωράτο τῶν ἐν
 4 τοῖς νόμοις. ἔπει δὲ πέμπτῳ μετὰ ταῦτα ἐπὶ Αὐσικρά-
 5 τοῦ ἀρχοντος οἱ τριάκοντα δικασταὶ κατέστησαν πάλιν
 4 οἱ καλούμενοι κατὰ δήμους· καὶ τρίτῳ μετὰ τούτου ἐπὶ
 451.60 Ἀντιδότου διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν Περικλέους εἰπόν-
 τος ἔγνωσαν μὴ μετέχειν τῆς πόλεως δεῖν ἂν μὴ ἐξ ἀμφοῖν
 ἀστοῖν ἢ γεγονῶς. XXVII. μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τὸ δημα-
 10 γογεῖν ἐλθόντος Περικλέους καὶ πρῶτον εὐδοκμήσαντος
 οὗτε κατηγορήσε τὰς εὐθύνας Κίμωνος στρατηγούντος νέος
 ὢν, δημοτικώτερον ἔτι συνέβη γενέσθαι τὴν πολιτείαν· καὶ
 γὰρ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἕνια περιείλετο καὶ μάλιστα πρού-
 15 τρεψεν τὴν πόλιν ἐπὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν, ἐξ ἧς συνέβη 15
 θαρρήσαντας τοὺς πολλοὺς ἀπασαν τὴν πολιτείαν μᾶλλον
 2 ἀγειν εἰς αὐτοὺς. μετὰ δὲ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν
 432 ἐνὸς δεῖ πεντηχοστῶ ἔπει ἐπὶ Πυθωδώρου ἀρχοντος
 ὁ πρὸς Πελοποννησίους ἐνέστη πόλεμος, ἐν ᾧ κατα-
 20 κλησθεὶς ὁ δῆμος ἐν τῷ ἄστυ καὶ συνεθισθεὶς ἐν ταῖς
 στρατείαις μισθοφορεῖν, τὰ μὲν ἐκὼν τὰ δὲ ἄκων προη-
 3 ρεῖτο τὴν πολιτείαν διοικεῖν αὐτός. ἐποίησε δὲ καὶ μισθο-
 φόρα τὰ δικαστήρια Περικλῆς πρῶτος, ἀντιδημαγωγῶν
 πρὸς τὴν Κίμωνος εὐπορίαν. ὁ γὰρ Κίμων, ἄτε τυραν-
 νικὴν ἔχων οὐσίαν, πρῶτον μὲν τὰς κοινὰς λητουργίας 25
 ἐλητούργει λαμπρῶς, ἔπειτα τῶν δημοτῶν ἔτρεφε πολ-
 λούς· ἐξῆν γὰρ τῷ βουλομένῳ Λακιαδῶν καθ' ἑκάστην
 τὴν ἡμέραν ἐλθόντι παρ' αὐτὸν ἔχειν τὰ μέτρα, ἔτι δὲ

3 δε add. K 4 post παρεωράτο deletum ΥΠΟΤ(ΩΝ)ΔΗΜΩΝ
 7 ΜΕΤΑΥΤΟΝ ante corr. 10 ΑΣΤΟΙΝΗΝ corr. K 11 ΠΡΩΤΟΥ
 Π.
 13 ΕΤΙ 14 ΠΑΡΕΙΛΕΤΟ 16 ΠΑΣΑΝ ante corr. 20 ΚΛΙΘΕΙΟ
 21 ΣΤΡΑΤΙΑΙΟ 26. 27 ΤΟΥΣΠΟΛΛΟΥΣ, sed ΤΟΥΘ deletum

τὰ χωρία πάντα ἀφρακτα ἦν, ὅπως ἐξῆ τῷ βουλομένῳ
 τῆς ὁπώρας ἀπολαβεῖν. πρὸς δὴ ταύτην τὴν χορηγίαν 4
 ἐπιλειπόμενος ὁ Περικλῆς τῆ οὐσίᾳ, συμβουλευσάντος
 αὐτῷ Λαμωνίδου τοῦ Οἰήθεν (ὃς ἐδόκει τῶν πολλῶν
 εἰσηγητῆς εἶναι τῷ Περικλεῖ· διὸ καὶ ὠστράκισαν αὐτὸν
 ὕστερον), ἐπεὶ τοῖς ἰδίοις ἠτιτάτο, δίδοναι τοῖς πολλοῖς
 τὰ αὐτῶν, κατεσκεύασε μισθοφορὰν τοῖς δικασταῖς· ἀφ'
 ὧν αἰτιῶνται τινες χεῖρους γενέσθαι, κληρουμένων ἐπι-
 μείλως αἰεὶ μᾶλλον τῶν τυχόντων ἢ τῶν ἐπιεικῶν ἀνθρώ-
 10 πων. ἤρξατο δὲ μετὰ ταῦτα καὶ τὸ δεκάξειν, πρώτου 5
 καταδείξαντος Ἀνύτου μετὰ τὴν ἐν Πύλῳ στρατηγίαν.
 κρινόμενος γὰρ ὑπὸ τινῶν διὰ τὸ ἀποβαλεῖν Πύλον δεκά-
 σασ τὸ δικαστήριον ἀπέφυγεν.

XXVIII. ἕως μὲν οὖν Περικλῆς προειστήκει τοῦ δήμου
 15 βελτίῳ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ἦν, τελευτήσαντος δὲ
 Περικλέους πολὺ χεῖρω. πρῶτον γὰρ τότε προστάτην
 ἔλαβεν ὁ δῆμος οὐκ εὐδοκιμοῦντα παρὰ τοῖς ἐπιεικέσιν·
 ἐν δὲ τοῖς πρότερον χρόνοις αἰεὶ διετέλουν οἱ ἐπιεικεῖς
 δημαγωγοῦντες. ἐξ ἀρχῆς μὲν γὰρ καὶ πρῶτος ἐγένετο 2
 20 προστάτης τοῦ δήμου Σόλων, δεύτερος δὲ Πεισίστρατος
 [τῶν εὐγενῶν καὶ γνωρίμων]. καταλυθείσης δὲ τῆς τυραν-
 νίδος Κλεισθένης τοῦ γένους ὧν τῶν Ἀλκμεωνιδῶν, καὶ
 τούτῳ μὲν οὐδεὶς ἦν ἀντιστασιώτης, ὡς ἐξέπεσον οἱ περὶ
 τὸν Ἰσαγόραν. μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ μὲν δήμου προειστή-

1 ΕΞΗΝ corr. K 4 ΟΙΗΘΕΝΟΥΣΕΔ ante corr. 8 ΧΕΙΡΩ,
 cf. Plat. Gorg. 515 e. 11 ΖΑΝΤΟCΑΥΤΟΥ corr. ex Harp.

ΝΤΑ

17 ΔΟΚΙΜΟΥΜΕΝΟΝΤΑΠΑΡΑ

TESTIM. 1 *Plut. Cim. 10 3 *Plut. Per. 9 τρέπεται πρὸς
 τὴν τῶν δημοσίων διανομὴν, συμβουλευσάντος αὐτῷ Λαμωνίδου
 τοῦ Οἰήθεν, ὡς Ἀριστοτέλης ἰστόρηκε. cf. Plut. Per. 4 Λάμων
 τῷ Περικλεῖ συνὴν καθάπερ ἀθλητῆ τῶν πολιτικῶν ἀλείπτῃ καὶ
 διδάσκαλος, cf. ibid. 14 11 *Harp. δεκάξων. Bekk. An. 211, 31.
 schol. Aeschin. 1, 87. cf. Bekk. An. 236, 6, ubi Meletus pro Anyto,
 coll. schol. Plat. apol. 23 e.

κει Ξάνθικπος, τῶν δὲ γνωρίμων Μιλτιάδης, ἔπειτα
 Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης· μετὰ δὲ τούτους Ἐφιάλτης
 μὲν τοῦ δήμου, Κίμων δ' ὁ Μιλτιάδου τῶν εὐπόρων·
 εἶτα Περικλῆς μὲν τοῦ δήμου, Θουκυδίδης δὲ τῶν ἐτέ-
 3 ρων, κηδεστῆς ὧν Κίμωνος. Περικλέους δὲ τελευτήσαν- 5
 τος τῶν μὲν ἐπιφανῶν προειστήκει Νικίας ὁ ἐν Σικελίᾳ
 τελευτήσας, τοῦ δὲ δήμου Κλέων ὁ Κλεαινέτου, ὃς δοκεῖ
 μάλιστα διαφθεῖραι τὸν δῆμον ταῖς ὁρμαῖς καὶ πρῶτος
 ἐπὶ τοῦ βήματος ἀνέκραγε καὶ ἐλοιδορήσατο καὶ περι- 2 Schwyz
 7 ζωσάμενος ἐδημηγόρησε, τῶν ἄλλων ἐν κόσμῳ λεγόντων. 10
 εἶτα μετὰ τούτους τῶν μὲν ἐτέρων Θηραμένης ὁ Ἄγρω-
 νος, τοῦ δὲ δήμου Κλεοφῶν ὁ λυροποιός, ὃς καὶ τὴν διω-
 βελίαν ἐπόρισε πρῶτος· καὶ χρόνον μὲν τινα διεδίδото,
 μετὰ δὲ ταῦτα κατέλυσε Καλλικράτης Παιανιεύς πρῶτος
 ὑποσχόμενος ἐπιθήσειν πρὸς τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἄλλον 15
 ὀβολόν. τούτων μὲν οὖν ἀμφοτέρων θάνατον κατέγνωσαν
 ὕστερον· εἴωθεν γὰρ κἂν ἔξαπατηθῆ τὸ πλῆθος ὕστερον
 4 ἐχόντων. ἀπὸ δὲ Κλεοφῶντος ἤδη διεδέχοντο συνεχῶς
 τὴν δημαγωγίαν οἱ μάλιστα βουλόμενοι θρασύνεσθαι καὶ 20
 χαρίζεσθαι τοῖς πολλοῖς, πρὸς τὰ παραντικά βλέποντες.
 5 δοκοῦσι δὲ βέλτιστοι γεγονέναι τῶν Ἀθήνησι πολιτευ-
 σαμένων μετὰ τοὺς ἀρχαίους Νικίας καὶ Θουκυδίδης καὶ
 Θηραμένης. καὶ περὶ μὲν Νικίου καὶ Θουκυδίδου πάντες
 σχεδὸν ὁμολογοῦσιν ἄνδρας γεγονέναι οὐ μόνον καλοὺς κα- 25
 γαθούς ἀλλὰ καὶ πολιτικούς καὶ τῇ πόλει πάσῃ πατρικῶς
 χρωμένους, περὶ δὲ Θηραμένους διὰ τὸ συμβῆναι κατ' αὐτὸν

7 ΚΛΑΙΕΝΕΤΟΥ 12. 13 ΔΙΩΒΟΛΙΑΝ 13 ΔΙΕΔΙΔΟΥ, cf.

-ΚΑΛΩC
 schol. Arist. 22 ΔΕ ex ΔΟΙ corr. 26 ΠΑΤΡΙΚΩC
 TESTIM. 9 *schol. Luc. Tim. 30. schol. Aeschin. 1, 25. Plut.
 Nic. 8 13 *schol. Arist. Vesp. 684 14 *Zenob. VI 29
 (Athous III 151. app. prov. IV 11). *Phot. ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους
 24 *Plut. Nic. 2

ταραχώδεις τὰς πολιτείας ἀμφισβήτησις τῆς κρίσεώς ἐστι. δοκεῖ μέντοι μὴ παρέργως ἀποφαινομένοις οὐχ ὥσπερ αὐτὸν διαβάλλουσι πάσας τὰς πολιτείας καταλύειν, ἀλλὰ πάσας προάγειν ἕως μηδὲν παρανομοῖεν, ὡς δυνάμενος πολιτεύεσθαι κατὰ πάσας, ὅπερ ἐστὶν ἀγαθοῦ πολίτου ἔργον, παρανομοῦσαις δὲ οὐ συγχω[ρ]ῶν ἀλλ' ἀπεχθανόμενος.

XXIX. ἕως μὲν οὖν ισόροπα τὰ πράγματα κατὰ τὸν πόλεμον ἦν, διεφύλαττον τὴν δημοκρατίαν. ἐπεὶ δὲ μετὰ 418 τὴν ἐν Σικελίᾳ γενομένην συμφορὰν ἰσχυρότερα τὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐγένετο διὰ τὴν πρὸς βασιλέα συμμαχίαν, ἠναγκάσθησαν κ[ι]ν[η]σά[ν]τες τὴν δημοκρατίαν καταστήσαι τὴν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων πολιτείαν, εἰπόντος τὸν μὲν πρὸ τοῦ ψηφίσματος λόγον Μηλοβίου, τὴν δὲ γνώμην γράψαντος Πυθόδωρου το[ῦ] Ἀναφλ[υ]στίου, μάλιστα δὲ συμπεισθέντων τῶν πολλῶν διὰ τὸ νομίζειν βασιλέα μ[α]λ[λ]ον ἑαυτοῖς συμπολεμήσειν, ἐὰν δι' ὀλίγων ποιήσονται τὴν πολιτείαν. ἥ ἦν δὲ τὸ ψηφίσμα τὸ Πυθόδωρον τοιόνδε 2 τὸν δῆμον ἐλέσθαι μετὰ τῶν προυπαρχόντων δέκα προβούλων ἄλλους εἴκοσι ἐκ τῶν ὑπὲρ τετραράκοντα ἔτη γεγονότων, οἵτινες ὁμόσαντες ἢ μὴν συγγράψειν ἢ ἂν ἡγῶνται βέλτιστα εἶναι τῇ πόλει, συγγράψουσι περὶ τῆς σωτηρίας· ἐξεῖναι δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῷ βουλευμένῳ γράφειν, 3 ἢ ἐξ ἀπάντων αἰρῶνται τὸ ἄριστον. Κλειτοφῶν δὲ τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ Πυθόδωρος εἶπεν, προσαναζητήσαι δὲ 25 τοὺς αἰρεθέντας ἔγραψεν καὶ τοὺς πατρίους νόμους οὕς

2 Μ(ΕΝ)ΤΟΙΟΜΗ 10 Δ(ΙΑ)ΦΟΡΑΝ corr. e schol. Ar.
ICXYPOΤΑΤΑ corr. Blass et Angli 12 ΚΕ ΝΤΕC i. e.
κεινήσαντες 15 sic Blass, probat Wilcken 18 in summa pagina
scriptum B i. e. τόμος β' ΤΟΥΠΥΘ corr. Blass
TESTIM. 10 vide ad v. 19 19 schol. Arist. Lysistr. 421
πρόβαλοι δὲ πρὸς τοῖς δέκα (τοῖσδε schol. τοῖς οὖσι Suid. corr. Schoell, rectius τοῖς οὖσι δέκα) ἠρέθησαν ἄλλοι κ', εἰσηγησόμενοι τὰ δοκοῦντα βέλτιστα τῇ πολιτεῖα μετὰ τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ συμφορὰν.

Κλεισθένης ἔθηκεν ὅτε καθίστη τὴν δημοκρατίαν, ὅπως (ἂν) ἀκούσαντες καὶ τούτων βουλευσῶνται τὸ ἄριστον, ὡς οὐ δημοτικὴν ἀλλὰ παραπλησίαν οὔσαν τὴν Κλεισθέ- 4 νους πολιτείαν τῇ Σόλωνος. οἱ δ' αἰρεθέντες πρῶτον μὲν ἔγραψαν ἐπάναγκες εἶναι τοὺς πρυτάνεις ἅπαντα τὰ 5 λεγόμενα περὶ τῆς σωτηρίας ἐπιψηφίζειν, ἔπειτα τὰς τῶν παρανόμων γραφὰς καὶ τὰς εἰσαγγελίας καὶ τὰς προσκλήσεις ἀνεῖλον, ὅπως ἂν οἱ ἐθέλοντες Ἀθηναίων συμβουλευσῶσι περὶ τῶν προκειμένων· ἐὰν δὲ τις τούτων χάριν ἢ ζημιῶν ἢ προσκαλῆται ἢ εἰσάγῃ εἰς δικαστήριον, 10 ἐνδειξίῃ αὐτοῦ εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν πρὸς τοὺς στρατηγούς, τοὺς δὲ στρατηγούς παραδοῦναι τοῖς ἐνδεκα θανάτῳ 5 ζημιῶσαι. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν πολιτείαν διέταξαν τόνδε (τὸν) τρόπον· τὰ μὲν χρήματα (τὰ) προσιόντα μὴ ἐξεῖναι ἄλλοσε δαπανῆσαι ἢ εἰς τὸν πόλεμον, τὰς δ' ἀρχὰς ἀμί- 15 σθους ἀρχεῖν ἀπάσας ἕως ἂν ὁ πόλεμος ἦ, πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων καὶ τῶν πρυτάνεων οἱ ἂν ὦσιν· τούτους δὲ φέρειν τρεῖς ὀβολοὺς ἕκαστον τῆς ἡμέρας. τὴν δ' ἄλλην πολιτείαν ἐπιτρέψαι πᾶσαν Ἀθηναίων τοῖς δυνατωτάτοις καὶ τοῖς σώμασιν καὶ τοῖς χρήμασιν λητοργεῖν 20 μὴ ἕλαττον πεντακισχιλίων, ἕως ἂν ὁ πόλεμος ἦ. κωρύλους δ' εἶναι τούτους καὶ συνθήκας συντίθεσθαι πρὸς οὓς ἂν ἐθέλωσιν· ἐλέσθαι δ' ἐκ τῆς φυλῆς ἐκάστης δέκα ἄνδρας ὑπὲρ τετραράκοντα ἔτη γεγονότας, οἵτινες 25 καταλέξουσι τοὺς πεντακισχιλίους ὁμόσαντες καθ' ἑρῶν 25 τελείων.

XXX. οἱ μὲν οὖν αἰρεθέντες ταῦτα συνέγραψαν. κωρυ- 27 θέντων δὲ τούτων εἰλοντο σφῶν αὐτῶν οἱ πεντακισχιλίοι τοὺς ἀναγράφοντας τὴν πολιτείαν ἑκατὸν ἄνδρας. οἱ δ' 28
8 ΠΡΟΚΛΗCΕΙC corr. Blass et Wyse 10 ΗΕΙCΑΓΗΗΕΙC
corr. K 14 τὰ add. K 19 ΠΑCΙΝ 21 ΗΠΕΝΤΑ-
ΩΝ
ΚΙCΧΙΛΙΟΙC oblitus est corrector ἢ delere 23 Δ(Ε)Κ(ΑΙ)ΤΗC corr.
Herwerden

αἰρεθέντες ἀνέγραψαν καὶ ἐξηγήσαν τὰδε. βουλευεῖν μὲν 2
κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς ὑπὲρ τριάκοντα ἔτη γεγονότας ἀνευ
μισθοφορίας· τούτων δ' εἶναι τοὺς στρατηγούς καὶ τοὺς
ἐννέα ἀρχοντας καὶ τὸν ἱερομνήμονα καὶ τοὺς ταξίαρχους
5 καὶ ἱππάρχους καὶ φυλάρχους καὶ ἀρχοντας εἰς τὰ φρούρια
καὶ ταμίαι τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆ [θε[ῶ]] καὶ τοῖς ἄλλοις
θεοῖς δέκα καὶ ἑλληνοταμίαι καὶ τῶν ἄλλων ὁσίων χρη-
μάτων ἀπάντων ἑκοσιν οἱ διαχειριούσιν καὶ ἱεροποιοὺς
καὶ ἐπιμελητὰς δέκα ἑκατέρους· αἰρεῖσθαι δὲ πάντας
10 τούτους ἐκ προκρίτων, ἐκ τῶν ἀεὶ βουλευόντων πλείους
προκρίνοντας, τὰς δ' ἄλλας ἀρχὰς ἀπάσας κληρωτὰς εἶναι
καὶ μὴ ἐκ τῆς βουλῆς· τοὺς δὲ ἑλληνοταμίαι οἱ ἂν δια-
χειρίζωσι τὰ χρήματα μὴ συμβουλεύειν. βουλὰς δὲ ποιῆσαι 3
τέτταρας ἐκ τῆς ἡλικίας τῆς εἰρημένης εἰς τὸν λοιπὸν
15 χρόνον, καὶ τούτων τὸ λαχὸν μέρος βουλεύειν, νεῖμαι δὲ
καὶ τοὺς ἄλλους πρὸς τὴν λῆξιν ἑκάστην· τοὺς δ' ἑκατὸν
ἄνδρας διανεῖμαι σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους τέτ-
ταρα μέρη ὡς ἰσαίτατα καὶ διακληρωῖσαι, καὶ εἰς ἐνιαυ-
τὸν βουλεύειν (τοὺς λαχόντας. πράττειν) δὲ ἢ ἂν δοκῆ 4
20 αὐτοῖς ἀριστα εἶξιν περὶ τε τῶν χρημάτων, ὅπως ἂν
σφᾶ ἢ καὶ εἰς τὸ δέον ἀναλίσκηται, καὶ περὶ τῶν ἄλλων
ὡς ἂν δύνωνται ἀριστα· ἐὰν (δέ) τι θέλωσιν βουλεύσα-
σθαι μετὰ πλειόνων, ἐπεισκαλεῖν ἑαστον ἐπεισκλητὸν
ὃν ἂν ἐθέλῃ τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς ἡλικίας· τὰς δ' ἑδρας
25 ποιεῖν τῆς βουλῆς κατὰ πενθήμερον, ἐὰν μὴ δέωνται
πλειόνων. κληροῦν δὲ τὴν βουλήν τοὺς ἐννέα ἀρχοντας,
τὰς δὲ χειροτονίας κρῖνειν πέντε τοὺς λαχόντας ἐκ τῆς
βουλῆς, καὶ ἐκ τούτων ἕνα κληροῦσθαι καθ' ἑκάστην

6 THIOE/I fuisse putabat Wilcken 7 verba mutila, cf.
Wilam. II 117 15 ΔΟΥΛΟΥΕΙΝ 19 βουλεύειν in versu extremo
·K·
23 ΕΠΕΙΣΕΚΛΗΤΟΝ 25 ΠΕΝΘΗΜΗΡΟΝ 26 ΚΛΗΡΟΥΝ
TESTIM. 12 *Нарросг. ἑλληνοταμίαι 24 Hesych. ἑδραι βουλῆς
αἱ ἐγίνοντο κατὰ πενταήμερον

5 ἡμέραν τὸν ἐπιψηφιοῦντα. κληροῦν δὲ τοὺς λαχόντας
πέντε τοὺς ἐθέλοντας προσελθεῖν ἐναντίον τῆς βουλῆς,
πρῶτον μὲν ἱερῶν, δεύτερον δὲ κήρυξιν, τρίτον πρεσβείαις,
τέταρτον τῶν ἄλλων· τὰ δὲ τοῦ πολέμου ὅταν δέη
ἀκληρωτὶ προσαγαγόντας τοὺς στρατηγούς χρηματίζειν. 5
6 τὸν δὲ μὴ λόντα εἰς τὸ βουλευτήριον τῶν βουλευόντων
τὴν ὄραν τὴν προρηθεῖσαν ὀφείλειν δραχμὴν τῆς ἡμέρας
ἑκάστης, ἐὰν μὴ εὐρισκόμενος ἄφρασι τῆς βουλῆς ἀπῆ. ||

XXXI. ταύτην μὲν οὖν εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον ἀνέγρα- pag. 13
ψαν τὴν πολιτείαν, ἐν δὲ τῷ παρόντι καιρῷ τήνδε 10
βουλεύει μὲν τετρακοσίους κατὰ τὰ πάτρια, τετταράκοντα
ἐξ ἑκάστης φυλῆς, ἐκ προκρίτων [ο]ὓς ἂν ἐλῶνται οἱ
φυλέται τῶν ὑπὲρ τριάκοντα ἔτη γεγονότων. τούτους δὲ
τὰς τε ἀρχὰς καταστήσαι καὶ περὶ τοῦ δρχου ὄντινα χρῆ
ὁμοῖαι γράψαι (καὶ) περὶ τῶν νόμων καὶ τῶν εὐθυ[νῶ]ν 15
2 καὶ τῶν ἄλλων πράττειν ἢ ἂν ἡγῶνται συμφέρειν. τοῖς
δὲ νόμοις οἱ ἂν τεθῶσιν περὶ τῶν πολιτικῶν χρῆσθαι
καὶ μὴ ἐξεῖναι μετακινεῖν μηδ' ἑτέρους θέσθαι. τῶν δὲ
στρατηγῶν τὸ νῦν εἶναι τὴν αἴρεσιν ἐξ ἀπάντων ποιεῖσθαι
τῶν πεντακισχιλίων, τὴν δὲ βουλήν ἐπειδὴν καταστή 20
ποιήσασαν ἐξέτασιν (ἐν) ὄπλοισι ἐλέσθαι δέκα ἄνδρας καὶ
γραμματέα τούτοις, τοὺς δὲ αἰρεθέντας ἀρχεῖν τὸν εἰσιόντα
ἐνιαυτὸν αὐτοκράτορας, καὶ ἂν τι δέωνται συμβουλεύεσθαι
3 μετὰ τῆς βουλῆς. ἐλέσθαι δὲ καὶ ἱππαρχον ἕνα (καὶ
ταξίαρχους δέκα) καὶ φυλάρχους δέκα· τὸ δὲ λοιπὸν τὴν 25
αἴρεσιν ποιεῖσθαι τούτων τὴν βουλήν κατὰ τὰ γεγραμ-
μένα. τῶν δ' ἄλλων ἀρχῶν πλὴν τῆς βουλῆς καὶ τῶν
στρατηγῶν μὴ ἐξεῖναι μήτε τούτοις μήτε ἄλλῳ μηδενὶ
πλείον ἢ ἀπαξ ἀρξαι τὴν αὐτὴν ἀρχήν. εἰς δὲ τὸν ἄλλον
χρόνον, ἵνα νεμηθῶσιν οἱ τετρακόσιοι εἰς τὰς τέτταρας 30

3 ΠΡΕΣΒΕΙΑΙ 5 ΤΙΖΕΘΑΙ corr. Blass 7 ΠΡΟΡΗ
15 καὶ add. K 20 ΚΑΤΑΚΤΗΧΗ 21 ἐν add. Wyse 23 ΒΟΥ-
ΛΕΥΘΑΙ 24. 25 suppl. Wilam. 25 ΤΑΔΕΤΟΛΟΙΠΟΝ
3*

λήξεις, διὰν τοῖς ἀστοῖς γίγηται μετὰ τῶν ἄλλων βουλευεῖν, διανεμάντων αὐτοὺς οἱ ἑκατὸν ἄνδρες.

XXXII. οἱ μὲν οὖν ἑκατὸν οἱ ὑπὸ τῶν πεντακισχιλίων αἰρεθέντες ταύτην ἀνέγραψαν τὴν πολιτείαν. ἐπικυρωθέντων δὲ τούτων ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἐπιψηφίσαντος Ἀριστομάχου· ἡ μὲν βουλὴ (ἡ) ἐπὶ Καλλίου πρὶν διαβουλευεῖν κατελύθη μηνὸς Θαρρηλιῶνος τετράδι ἐπὶ δέκα, οἱ δὲ τετρακόσιοι εἰσήσαν ἐνάτη φθίνοντος Θαρρηλιῶνος· ἔδει δὲ τὴν ελληχίαν τῷ κῆμφ βουλὴν εἰσεῖναι δ' ἐπὶ δέκα Σιροφοριῶνος. ἡ μὲν οὖν ὀλιγαρχία τοῦτον κατέστη τὸν τρόπον ἐπὶ Καλλίου μὲν ἀρχοντας, ἔτεσιν δ' ὄστερον τῆς τῶν τυράννων ἐκβολῆς μάλιστα ἑκατὸν, αἰτίων μάλιστα γενομένων Πεισάνδρου καὶ Ἀντιφῶντος καὶ Θηραμένους, ἀνδρῶν καὶ γεγενημένων εἰ καὶ συνέσει καὶ γνώμῃ δοκούντων διαφέρειν. ἥ γενομένης δὲ ταύτης τῆς πολιτείας οἱ μὲν πεντακισχιλιοὶ λόγῳ μόνον ἤρέθησαν, οἱ δὲ τετρακόσιοι μετὰ τῶν δέκα τῶν αὐτοκρατόρων εἰσελθόντες εἰς τὸ βουλευτήριον ἡρχόν (τε) τῆς πόλεως καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους πρεσβευσάμενοι κατελύοντο τὸν πόλεμον ἐφ' οἷς ἐκότεροι τυγχάνουσιν ἔχοντες. οὐχ ὑπακουόντων δ' ἐκείνων, εἰ μὴ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης ἀφήσουσιν, οὕτως ἀπέστησαν.

XXXIII. μῆνας μὲν οὖν ἕως τέτταρας διέμεινεν ἡ τῶν τετρακοσίων πολιτεία, καὶ ἤρξεν ἐξ αὐτῶν Μνησίλοχος δὲ μῆνον ἐπὶ Θεοπόμπου ἀρχοντας, (ὅς) ἤρξε τοὺς ἐπιλοίπους δέκα μῆνας. ἡττηθέντες δὲ τῇ περὶ Ἐρέτριαν ναυμαχίᾳ καὶ τῆς Εὐβοίας ἀποστάσης ὅλης πλὴν Ὀρεοῦ, χαλεπῶς ἐνεγκόντες ἐπὶ τῇ συμφορᾷ μάλιστα τῶν προγε-

1 τῶν ἄλλων scil. τῶν ἐν Σάμῳ 2 ΕΚΑΤΟΝΑΔΔΡΕΙC corr. K, EPH
tum in spatio interpunctum ·/. 8. 9 ΕΤΙΔΕ corr. K 16 ΗΡΕΘΗCΑΝ
ἨΡΕΘΗCΑΝΟΔΕ 18 τε add. Hude 20 ΤΥΓ|ΤΕΧΑΝ 24 ΜΝΑ-
ΛΟ
CΙΜΑ|ΧΟC 25 ὅς add. K 27 ΦΡΙΟΥ
TESTIM. 23 *Harpocr. τετρακόσιοι

γενημένων (πλείω γὰρ ἐκ τῆς Εὐβοίας ἢ τῆς Ἀττικῆς ἐτύγχανον ὠφελούμενοι) κατέλυσαν τοὺς τετρακοσίους καὶ τὰ πράγματα παρέδωκαν τοῖς πεντακισχιλλοῖς τοῖς ἐκ τῶν δπλων, ψηφισάμενοι μηδεμίαν ἀρχὴν εἶναι μισθοφόρον. 2 αἰτιώτατοι δ' ἐγένοντο τῆς καταλύσεως Ἀριστοκράτης καὶ Θηραμένης, οὐ συναρεσιόμενοι τοῖς ὑπὸ τῶν τετρακοσίων γινομένοις· ἅπαντα γὰρ δι' αὐτῶν ἐπραττον, οὐδὲν ἐπαναφέροντες τοῖς πεντακισχιλλοῖς. δοκοῦσι δὲ καλῶς πολιτευθῆναι κατὰ τούτων τοὺς καιροὺς, πολέμου τε καθεστῶτος καὶ ἐκ τῶν δπλων τῆς πολιτείας οὐσης.

XXXIV. τούτους μὲν οὖν ἀφείλετο τὴν πολιτείαν ὁ δῆμος διὰ τάχους· ἔπει δ' ἔκτω μετὰ τὴν τῶν τετρακοσίων κατάλυσιν, ἐπὶ Καλλίῳ τοῦ Ἀγγελῆθεν ἀρχοντας, γενομένης τῆς ἐν Ἀργινοῦσαις ναυμαχίας πρῶτον μὲν τοὺς δέκα στρατηγούς τοὺς τῇ ναυμαχίᾳ νικῶντας συνέβη κριθῆναι μὴ χειροτονίᾳ πάντας, τοὺς μὲν οὐδὲ συνναμαχήσαντας τοὺς δ' ἐπ' ἄλλοτρίᾳ νεὸς σωθέντας, ἕξαπατηθέντος τοῦ δήμου διὰ τοὺς παροργίσαντας· ἔπειτα βουλομένων Λακεδαιμονίων ἐκ Λεκελείας ἀπιεῖναι ἐφ' οἷς ἔχουσιν ἐκότεροι καὶ εἰρήνην ἄγειν, ἐνιοὶ μὲν ἐσπούδαζον, τὸ δὲ πλήθος ἢ οὐχ ὑπήκουσεν ἕξαπατηθέντες ὑπὸ Κλεοφῶντος, ὅς ἐκώλυσε γενέσθαι τὴν εἰρήνην ἐλθῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μεθύων καὶ θῶρακα ἐνδεδυκώς, οὐ φάσκων ἐπιτρέψειν, 2 ἐὰν μὴ πάσας ἀφῶσι Λακεδαιμόνιοι τὰς πόλεις. οὐ

4 ΜΙCΘΟΦΟΡΩΝ 7 ΓΕΝΟΜ 11 Ο(ΥΝ) add. m² 12 ΔΕΒ-
ΔΟΜΩ corr. K 14 ΑΡΓΙΝΟΥCΑC m¹ ΟΥCΑC m² 17 ΠΑΤΗ-
ΘΕΝΤΕC corr. K 19. 20 ΑΝΙΕΝΑΙΚΑΙΕΦΟΙCΕΧΟΥCΙΝΙΡΗΝΗΝΕ-
ΚΑΤΕΡΟΙΑΓΕΙΝ corr. e schol. Arist. 24 ΔΦΙΩCΙ corr. e schol. Ar.
TESTIM. 14 sqq. *schol. Arist. Ran. 1532 παρόσον, ὡς Ἀρι-
στοτέλης φησί, μετὰ τὴν ἐν Ἀργινοῦσαις ναυμαχίαν Λακεδαιμονίων
βουλομένων ἐκ Λεκελείας ἀπιεῖναι ἐφ' οἷς ἔχουσιν ἐκότεροι καὶ
εἰρήνην ἄγειν ἐπὶ [τοῦ] Καλλίου, Κλεοφῶν ἐπεισε τὸν δῆμον μὴ
προσδέξασθαι, ἐλθῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν — ἐὰν μὴ πάσας ἀφῶσι
τὰς πόλεις οἱ Λακεδαιμόνιοι

χρησάμενοι δὲ καλῶς τότε τοῖς πράγμασι μετ' οὐ πολλὸν χρόνον ἐγνωσαν τὴν ἀμαρτίαν. τῷ γὰρ ὕστερον ἔπει ἐπ' Ἀλεξίου ἀρχοντος ἠτύχησαν τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίαν, ἐξ ἧς συνέβη κύριον γενόμενον τῆς πόλεως Ἀυσάνδρον καταστήσαι τοὺς τριάκοντα τρόπῳ τοιῷδε. τῆς εἰρήνης γενομένης αὐτοῖς ἐφ' ᾧ τε πολιτεύονται 3 τὴν πάτριον πολιτείαν, οἱ μὲν δημοτικοὶ διασφῶζειν ἐπειρῶντο τὸν δῆμον, τῶν δὲ γνωρίμων οἱ μὲν ἐν ταῖς ἐταιρείαις ὄντες καὶ τῶν φρυγᾶδων οἱ μετὰ τὴν εἰρήνην κατελθόντες ὀλιγαρχίας ἐπεθύμουν, οἱ δ' ἐν ἐταιρεία μὲν οὐδεμιᾷ συγκαθεστῶτες ἄλλως δὲ δοκοῦντες οὐδενὸς ἐπιλείπεσθαι τῶν πολιτῶν τὴν πάτριον πολιτείαν ἐζήτουν· ὧν ἦν μὲν καὶ Ἀρχίνος καὶ Ἄνντος καὶ Κλειτοφῶν καὶ Φορμίσιος καὶ ἕτεροι πολλοί, προειστήκει δὲ μάλιστα 10 Θηραμένης. Αὐσάνδρον δὲ προσθεμένον τοῖς ὀλιγαρχικοῖς καταπλαγεῖς ὁ δῆμος ἠναγκάσθη χειροτονεῖν τὴν ὀλιγαρχίαν. ἔγραψε δὲ τὸ ψήφισμα Ἀρακοντίδης Ἀφιδναῖος.

XXXV. οἱ μὲν οὖν τριάκοντα τοῦτον τὸν τρόπον κατέστησαν ἐπὶ Πυθοδώρου ἀρχοντος. γενόμενοι δὲ κύριοι 4018 20 τῆς πόλεως τὰ μὲν ἄλλα τὰ δόξαντα περὶ τῆς πολιτείας παρεῶρων, πεντακοσίους δὲ βουλευτὰς καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς καταστήσαντες ἐκ προκρίτων ἐκ τῶν χιλίων, καὶ προσελόμενοι σφίσι αὐτοῖς τοῦ Πειραιέως ἀρχοντας δέκα καὶ τοῦ δεσποτηρίου φύλακας ἑνδεκα καὶ μαστιγοφόρους 25 τριακοσίους ὑπηρέτας κατεῖχον τὴν πόλιν δι' ἐναντιῶν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον μέτριοι τοῖς πολιταῖς ἦσαν καὶ προσεποιούντο διώκειν τὴν πάτριον πολιτείαν, καὶ τοὺς τ' Ἐφιάλτου καὶ Ἀρχεστράτου νόμους τοὺς περὶ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν καθέλιον ἐξ Ἀρείου πάγο[v] καὶ τῶν Σόλωνος

C

7 ΔΙΑΣΦΩΖΕΙΝ 10 ΑΡΧΙΑΝ corr. K 11 ΔΛΦC
11. 12 ΕΠΙΛΙΠΕCΘΑΙ 19 ΚΑΤΕCΤΗCΕ corr. K 22 an ἐκ προ-
κρίτων πεντακισχιλίων? 27 ΔΙΟΙΚΕΙΝ
TESTIM. 17 *schol. Arist. Vesp. 157 23 Bekk. An. 235, 31

θεσμῶν ὅσοι διαμφισβητήσεις εἶχον, καὶ τὸ κύριος δ' ἦν ἐν τοῖς δικασταῖς κατέλυσαν, ὡς ἐπανορθοῦντες καὶ ποιούν-
τες ἀναμφισβήτητον τὴν πολιτείαν· οἷον (τὸν) || περὶ τοῦ pag. 16
δοῦναι τὰ ἐαυτοῦ ᾧ ἂν ἐθέλῃ κύριον ἐποίησαν καθάπαξ, τὰς δὲ προσούσας δυσκολίας ἔδαν μὴ μανιῶν ἢ γηρῶν ἢ 5 γυναικὶ πιθόμενος ἄφειλον, ὅπως μὴ ἢ τοῖς συκοφάνταις ἐφοδος· ὁμοίως δὲ τοῦτ' ἔδρων καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
3 κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν ταῦτ' ἐποίουν καὶ τοὺς συκοφάντας καὶ τοὺς τῷ δήμῳ πρὸς χάριν ὀμιλοῦντας παρὰ τὸ βέλ-
τιστον [καὶ] κακοπράγμονας ὄντας καὶ πονηροὺς ἀνήρουν, 10 ἐφ' οἷς ἔχαιρεν ἡ πόλις γιγνομένοις, ἠγούμενοι τοῦ βελτί-
4 στοῦ χάριν ποιεῖν αὐτοὺς. ἐπεὶ δὲ τὴν πόλιν ἐγκρατέ-
στερον ἔσχον, οὐδενὸς ἀπέχοντο τῶν πολιτῶν, ἀλλ' ἀπέ-
μασιν προέχοντας, ὑπεξαιρούμενοί τε τὸν φόβον καὶ βου- 15
λόμενοι τὰς οὐσίας διαρπάζειν· καὶ χρόνον διαπεσόντος βραχείος οὐκ ἐλάττους ἀνηρήκεσαν ἢ χιλίους πεντα-
κοσίους.

XXXVI. οὕτως δὲ τῆς πόλεως ὑποφερομένης Θηρα-
μένης ἀγανακτῶν ἐπὶ τοῖς γινομένοις τῆς μὲν ἀσελγείας 20 αὐτοῖς παρήγει παύσασθαι, μεταδοῦναι δὲ τῶν πραγμά-
των τοῖς βελτίστοις. οἱ δὲ πρῶτον ἐναντιωθέντες, ἐπεὶ διεσπάρησαν οἱ λόγοι πρὸς τὸ πλῆθος καὶ πρὸς τὸν Θηραμένην οἰκείως εἶχον οἱ πολλοί, φοβηθέντες μὴ προ-
στάτης γενόμενος τοῦ δήμου καταλύσῃ τὴν δυναστείαν 25 καταλέγουσιν τῶν πολιτῶν τρισχιλίους ὡς μεταδώσαντες
2 τῆς πολιτείας. Θηραμένης δὲ πάλιν ἐπιτιμᾷ καὶ τούτοις, πρῶτον μὲν διὰ βουλόμενοι μεταδοῦναι τοῖς ἐπιεικέσι τρισχιλοῖς μόνοις μεταδιδόασι, ὡς ἐν τούτῳ τῷ πλήθει

4 ΚΥΡΙΟΝΠΟΙΗΣΑΝΤΕCΚΑΘ 6 πειθόμενος plerumque ora-
tores 11 ΕΧΑΙΡΟΝ corr. Sidgwick et Rutherford 13. 14 ΔΠΕΚ-
ΤΕΙΝΑΝ corr. Blass 15 ΥΠΟΕΞ 22 ΠΡΩΤΟΙ corr. K
26 ΔΙCΧΙΛΙΟΥC corr. K

τῆς ἀρετῆς ὠρισμένης, ἔπειθ' ὅτι δύο τὰ ἐναντιώτατα ποιοῦσιν, βλαιὸν τε τὴν ἀρχὴν καὶ τῶν ἀρχομένων ἦττω κατασκευάζοντες. οἱ δὲ τούτων μὲν ὀλιγόρησαν, τὸν δὲ κατάλογον τῶν τρισχιλίων πολλὸν μὲν χρόνον ὑπερεβάλ-
5 λοντο καὶ παρ' αὐτοῖς ἐφύλαττον τοὺς ἐγνωσμένους, ὅτε δὲ καὶ δόξειεν αὐτοῖς ἐκφέρειν τοὺς μὲν ἐξήλειπον τῶν (ἐγ)γεγραμμένων, τοὺς δ' ἀντενέγραφον τῶν ἔξωθεν.

XXXVII. ἤδη δὲ τοῦ χειμῶνος ἐνεσιῶτος καταλαβόν-
τος Θηρασβούλου μετὰ τῶν φυγάδων Φυλῆν, καὶ κατὰ
10 τὴν στρατείαν ἦν ἐξήγαγον οἱ τριάκοντα καθὼς ἀποχω-
ρήσαντες ἐγνώσαν τῶν μὲν ἄλλων τὰ ὄπλα παρελῆσθαι, Θηραμένην δὲ διαφθεῖραι τόνδε (τὸν) τρόπον. νόμους εἰσή-
pag. 17 νεγκαν εἰς τὴν βουλὴν δύο κελεύοντες ἢ ἐπιχειροτονεῖν, ὧν
δ' μὲν εἰς αὐτοκράτορας ἐποίει τοὺς τριάκοντα τῶν πολι-
15 τῶν ἀποκτεῖναι τοὺς μὴ τοῦ καταλόγου μετέχοντας τῶν
τρисχιλίων, ὁ δ' ἕτερος ἐκώλυε κοινωνεῖν τῆς παρουσίας
πολιτείας ὅσοι τυγχάνουσιν τὸ ἐν Ἡετιωνείᾳ τεῖχος κατα-
σκάψαντες ἢ τοῖς τετρακοσίοις ἐναντίον τι πράξαντες [ἦ]
τοῖς κατασκευάσει τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν· ὧν ἐτύγ-
20 χανεν ἀμφοτέρων κεκοινωνηκῶς ὁ Θηραμένης, ὥστε συνέ-
βαινε ἐπικνωθέντων τῶν νόμων ἔξω τε γίνεσθαι τῆς
πολιτείας αὐτὸν καὶ τοὺς τριάκοντα κυρίους εἶναι θανα-
τοῦντας. ἀναιρεθέντος δὲ Θηραμένου τὰ τε ὄπλα παρεί-
2 λοντο πάντων πλην τῶν τρισχιλίων καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πολλὰ
25 πρὸς ὠμότητα καὶ πονηρίαν ἐπέδοσαν. — — πρέσβεις
πέμψαντες εἰς Λακεδαίμονα τοῦ τε Θηραμένου κατηγο-
ρον καὶ βοηθεῖν αὐτοῖς ἤξιον· ὧν ἀκούσαντες οἱ Λακεδαι-
μόνιοι Καλλιβιον ἀπέστειλαν ἀρμοστήν καὶ στρατιώτας
ὡς ἑπτακοσίους, οἱ τὴν ἀκρόπολιν ἐλθόντες ἐφρούρου.

4 ΥΠΕΡΒΑΛΛ 7 add. Herwerden 11 ΠΑΡΙΕΣΘΑΙ corr. K
17 ΟΣΣΟΙ 25 hiat sententia

XXXVIII. μετὰ δὲ ταῦτα καταλαβόντων τῶν ἀπὸ Φυλῆς
τὴν Μουνιχίαν καὶ νικησάντων μάχῃ τοὺς μετὰ τῶν τριά-
κοντα βοηθήσαντας, ἐπαναχωρήσαντες μετὰ τὸν κίνδυνον
οἱ ἐκ τοῦ ἄστεως καὶ συναθροισθέντες εἰς τὴν ἀγορὰν τῆ
ὑστεραίᾳ τοὺς μὲν τριάκοντα κατέλυσαν, αἰροῦνται δὲ 5
δέκα τῶν πολιτῶν αὐτοκράτορας ἐπὶ τὴν τοῦ [πο]λέμου
κατάλυσιν. οἱ δὲ παραλαβόντες τὴν ἀρχὴν ἐφ' οἷς μὲν
ἤρεθθησαν οὐκ ἐπραττον, ἐπεμπον δ' εἰς Λακεδαίμονα
βοήθειαν μεταπεμπόμενοι καὶ χρήματα δανειζόμενοι.
2 χαλεπῶς δὲ φερόντων ἐπὶ τούτοις τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ,¹⁰
φοβούμενοι μὴ καταλυθῶσιν τῆς ἀρχῆς καὶ βουλόμενοι
καταπλήξαι τοὺς ἄλλους (ὅπερ ἐγένετο) συλλαβόντες Δημ-
ἄρετον οὐδενὸς ὄντα δεύτερον τῶν πολιτῶν ἀπέκτειναν
καὶ τὰ πράγματα βεβαίως εἶχον, συναγωνιζόμενοι Καλ-
λιβίου τε καὶ τῶν Πελοποννησίων τῶν παρόντων καὶ πρὸς 15
τούτοις ἐνίων τῶν ἐν τοῖς ἰππεῦσι· τούτων γὰρ τινες
μάλιστα τῶν πολιτῶν ἐσπούδαζον μὴ κατελεθεῖν τοὺς ἀπὸ
3 Φυλῆς. ὡς δ' οἱ τὸν Πειραιεῖα καὶ τὴν Μουνιχίαν ἔχοντες,
ἀποστάντος ἅπαντος τοῦ δήμου πρὸς αὐτούς, ἐπειράτου
τῷ πολέμῳ, τότε καταλύσαντες τοὺς δέκα τοὺς πρώτους 20
αἰρεθέντας ἄλλους εἴλοντο δέκα τοὺς βελτίστους εἶναι
δοκοῦντας, ἐφ' ὧν συνέβη καὶ τὰς διαλύσεις ἢ γενέσθαι pag. 18
καὶ κατελεθεῖν τὸν δῆμον, συναγωνιζόμενων καὶ προθυ-
μουμένων τούτων. προειστήκεσαν δ' αὐτῶν μάλιστα Πί-
ρων τε ὁ Παιανιεύς καὶ Φάνυλλος ὁ Ἀχερδούσιος· οὗτοι 25
γὰρ πρὶν τε Πανσανίαν [τ'] ἀφικέσθαι διεπέμποντο πρὸς
τοὺς ἐν Πειραιεῖ καὶ ἀφικομένους συνεσπούδασαν τὴν κάθο-
4 δον. ἐπὶ πέρας γὰρ ἤγαγε τὴν εἰρήνην καὶ τὰς διαλύσεις
Πανσανίας ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς μετὰ τῶν δέκα

4 CYNACΘΟΙΟΙΘ 7 ΕΝΟΙΟΙ corr. K 11 μὴ καταλυθῶσιν
τῆς ἀρχῆς καὶ βουλόμενοι post ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙ repetita et deleta
15 ΝΗΣΩΝ 19 ΠΡΟΣΑΥΤΗΝΕΠ 25 ΑΧΕΡΔΟΥΣΥΙΟΙΘ
26 ΠΡΙΝΗΠΑΥΘ corr. Richards 27 ΚΝΟΜΕΝΟΥΘ corr. K 29 fort.
πεντεκαίδεκα e Xen. Hell. II 4, 38, cf. Keil Hermae XXXII 406

διαλλακτῶν τῶν ὕστερον ἀφικομένων ἐκ Λακεδαιμόνος, οὗς αὐτὸς ἐσπούδασεν ἐλθεῖν. οἱ δὲ περὶ τὸν Ῥίωνα διὰ τε τὴν εὐνοίαν τὴν εἰς τὸν δῆμον ἐπηνέθθησαν καὶ λαβόντες τὴν ἐπιμέλειαν ἐν ὀλιγαρχίᾳ τὰς εὐθύνας ἔδωσαν

5 [ἐ]ν δημοκρατίᾳ, καὶ οὐδεὶς οὐδὲν ἐνεκάλεσεν αὐτοῖς οὔτε τῶν ἐν ἄστει μεινάντων οὔτε τῶν ἐκ Πειραιέως κατεληθόντων, ἀλλὰ διὰ ταῦτα καὶ στρατηγὸς εὐθύς ἤρθε Ῥίων.

XXXIX. ἐγένοντο δ' αἱ διαλύσεις ἐπ' Ἐυκλείδου ἀρχοντος κατὰ τὰς συνθήκας τάσδε. τοὺς βουλομένους [Ἀθηναίων] τῶν ἐν ἄστει μεινάντων ἐξοικεῖν ἔχειν Ἐλευσίνα ἐπιτίμους ὄντας καὶ κυρίους καὶ αὐτοκράτορας [ἐ]αυτῶν καὶ τὰ αὐτῶν καρπουμένους. τὸ δ' ἱερόν εἶναι κοινόν 2 ἀμφοτέρων, ἐπιμελεῖσθαι δὲ Κήρυκας καὶ Εὐμολπίδας κατὰ τὰ πάτρια. μὴ ἐξεῖναι δὲ μήτε τοῖς Ἐλευσινίοθεν εἰς τὸ ἄστυ μήτε τοῖς ἐκ τοῦ ἄστειος Ἐλευσινιάδ' εἰσιέναι πλὴν μυστηρίοις ἐκατέρους. συντελεῖν δὲ ἀπὸ τῶν προσιόντων εἰς τὸ συμμαχικὸν καθάπερ τοὺς ἄλλους Ἀθηναίους. ἐὰν δὲ τινες τῶν ἀπιόντων οὐκ ἴαν λαμβάνωσιν 3 Ἐλευσίνοι, συμπεῖθειν τὸν κεκτημένον· ἐὰν δὲ μὴ συμβάλωσιν ἀλλήλοις, τιμητὰς ἐλέσθαι τρεῖς ἐκάτερον, καὶ ἦντιν' ἂν οὗτοι τάξωσιν τιμὴν λαμβάνειν. Ἐλευσινίων δὲ συνοικεῖν οὗς ἂν οὗτοι βούλωνται. τὴν δ' ἀπογραφὴν εἶναι 4 τοῖς βουλομένοις ἐξοικεῖν τοῖς μὲν ἐπιδημοῦσιν ἀφ' ἧς ἂν ὀμόσωσιν τοὺς ὄρκους [ἐ]κ ἡμερῶν, τὴν δ' ἐξοικησιν εἴκοσι, τοῖς δ' ἀποδημοῦσι ἐπειδὴν ἐπιδημήσωσιν κατὰ ταῦτά. μὴ ἐξεῖναι δὲ ἄρχειν μηδεμίαν ἀρχὴν τῶν 5 ἐν τῷ ἄστει τὸν Ἐλευσίνοι κατοικοῦντα, πρὶν ἂν ἀπογράψῃται πάλιν ἐν τῷ ἄστει κατοικεῖν. τὰς δὲ || δίκας τοῦ

10. 11 ΑΘΗΝΑΙΩΝ supra ΤΩΝ add. corr., videtur spurium
16 ΝΑΔΕΙΘΕΝΑΙ, sed ΔΕΙΘΕΙΘΕΝ in marg. 17 ΕΚΑΤΕΡΟΥΣ, in marg.
ΕΤΕ. 21 ΕΚΑΤΕΡΩΝ corr. Bury Richards Hude Papabasilus

φόνου εἶναι κατὰ τὰ πάτρια, εἴ τις τινα αὐτοχειρίᾳ ἐκτείνειν ἢ ἔτρωσεν. τῶν δὲ παρεληλυθόντων μηδενὶ πρὸς μηδένα μνησικακεῖν ἐξεῖναι πλὴν πρὸς τοὺς τριάκοντα καὶ τοὺς δέκα καὶ τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς τοῦ Πειραιέως ἄρχοντας, μηδὲ πρὸς τούτους, ἐὰν διδώσιν εὐθύνας. εὐθύνας δὲ δοῦναι τοὺς μὲν ἐν Πειραιεῖ ἄρχοντας ἐν τοῖς ἐν Πειραιεῖ, τοὺς δ' ἐν τῷ ἄστει ἐν τοῖς τὰ τιμήματα παρεχομένοις. εἴθ' οὕτως ἐξοικεῖν τοὺς ἐθέλοντας. τὰ δὲ χρήματα ἃ ἐδανείσαντο εἰς τὸν πόλεμον ἐκατέρους ἀποδοῦναι χωρὶς.

XL. γενομένων δὲ τοιούτων τῶν διαλύσεων καὶ φοβουμένων ὅσοι μετὰ τῶν τριάκοντα συνεπολέμησαν καὶ πολλῶν μὲν ἐπινοούντων ἐξοικεῖν ἀναβαλλομένων δὲ τὴν ἀπαγραφὴν εἰς τὰς ἐσχάτας ἡμέρας, ὅπερ εἰώθασιν ποιεῖν ἅπαντες, Ἀρχίνος συνιδὼν τὸ πλῆθος καὶ βουλομένος 15 κατασχεῖν αὐτοὺς ὑφείλε τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας τῆς ἀπογραφῆς, ὥστε συναναγκασθῆναι μένειν πολλοὺς ἄκοντας 2 ἕως ἐθάρρησαν. καὶ δοκεῖ τοῦτό τε πολιτεύσασθαι καλῶς Ἀρχίνος καὶ μετὰ ταῦτα γραψάμενος τὸ ψήφισμα τὸ Θρασυβούλου παρανόμων, ἐν ᾧ μετεδίδον τῆς πολιτείας 20 πᾶσι τοῖς ἐκ Πειραιέως συγκατεληθοῦσι, ὧν ἔνιοι φανερώς ἦσαν δούλοι, καὶ τρίτον, ἐπεὶ τις ἤρξατο τῶν κατεληλυθόντων μνησικακεῖν, ἀπαγαγὼν τοῦτον ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ πείσας ἀκριτον ἀποκτεῖναι, λέγων ὅτι τῶν δείξουσιν εἰ βούλωνται τὴν δημοκρατίαν σφῆξιν καὶ τοῖς ὄρκους ἐμμένειν· ἀφέντας μὲν γὰρ τοῦτον προτρέψειν καὶ τοὺς ἄλλους, ἐὰν δ' ἀνέλωσιν, παράδειγμα ποιήσειν ἅπασιν. ὅπερ καὶ συνέπεσεν· ἀποθανόντος γὰρ οὐδεὶς πώποτε ὕστερον 3 ἐμνησικακήσεν. ἀλλὰ δοκοῦσιν κάλλιστα δὴ καὶ πολιτικώτατα ἀπάντων καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ χρῆσασθαι ταῖς προ-

ε ε ιε ε
1. 2 ΑΥΤΟΧΙΡΑΕΚΤΙCΙΟ . (vel ΟΗ) ΡΩCΑCΤΩΝ 8 ΤΟΥ-
CΘΕΑ 13 ἐπινοούντων μὲν Blass 14 ΑΝΑΓΡΑΦ

γεγενημέναις συμφοραῖς· οὐ γὰρ μόνον τὰς περὶ τῶν
 προτέρων αἰτίας ἐξήλειψαν, ἀλλὰ καὶ τὰ χρήματα Λακε-
 δαιμονίοις ἃ οἱ τριάκοντα πρὸς τὸν πόλεμον ἔλαβον ἀπέ-
 δοσαν κοινῇ, ἡλενουσῶν τῶν συνθηκῶν ἑκατέρους ἀπο-
 5 διδόναι χωρὶς τοὺς τ' ἐκ τοῦ ἄστεως καὶ τοὺς ἐκ τοῦ
 Πειραιέως, ἡγούμενοι τοῦτο πρῶτον ἄρχειν δεῖν τῆς ὁμο-
 νοίας· ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν οὐχ οἷον ἔτι προσι-
 θέασιν τῶν οικειῶν οἱ δῆμοι κρατήσαντες, ἀλλὰ καὶ τὴν ||
 pag. 20 χῶραν ἀνάδα[στ]ο[ν] ποιοῦσιν. διελύθησαν δὲ καὶ πρὸς 4
 10 τοὺς ἐν Ἐλενσίῳ κατοικήσαντας ἔπει τρίτῳ μετὰ τὴν ἐξοί-
 κησιν, ἐπὶ Ξε[ν]αίνετου ἄρχοντος. 401.0

XLI. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τοῖς ὕστε[ρο]ν συνέβη γενέσθαι
 καιροῖς, τότε δὲ κύριος ὁ δῆμος γενόμενος τῶν πραγμάτων
 ἐνεστήσατο τὴν νῦν οὖσαν πολιτείαν, ἐπὶ Πυθόδωρον μὲν 404.8
 15 ἄρχοντος — — δοκοῦντος δὲ δικαίως τοῦ δήμου λαβεῖν τὴν
 π[ο]λιτείαν διὰ τὸ ποιήσασθαι τὴν κάθοδον δι' αὐτοῦ
 [τὸν δῆμον]. ἦν δὲ τῶν μεταβολῶν ἐνδεκάτη τὸν ἀριθμὸν 2
 αὕτη. πρώτη μὲν γὰρ ἐγένετο μετὰστασις τῶν ἐξ ἀρχῆς,
 Ἴωνος καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικησάντων· τότε γὰρ πρῶ-
 20 τον εἰς τὰς τέτταρας συννεμηθήσαν φυλάς καὶ τοὺς
 φυλοβασιλέας κατέστησαν. δευτέρα δὲ καὶ πρώτη μετὰ
 ταύτην ἔχουσα τι πολιτείας τάξις ἢ ἐπὶ Θησέως γενο-
 μένη, μικρὸν παρεγκλίνουσα τῆς βασιλικῆς. μετὰ δὲ ταύ-
 την ἢ ἐπὶ Δράκοντος, ἐν ἧ καὶ νόμους ἀνέγραψαν πρῶτον.
 25 τρίτη δ' ἢ μετὰ τὴν στάσιν ἢ ἐπὶ Σόλωνος, ἀφ' ἧς ἀρχῇ
 δημοκρατίας ἐγένετο. τετάρτη δ' ἢ ἐπὶ Πεισιστράτου
 τυραννίς. πέμπτη δ' ἢ μετὰ (τὴν) τῶν τυράννων κατὰ-

S ΔΗΜΟΚΡΑΤ 9 ΑΝΑΔΟΝΤΟ. ΠΟΙ corr. K 11 ΞΕ. ΕΝΕ-
 ΤΟΥ 15 hiat sententia; damnatae Pythodori memoriae facta erat
 mentio 18 ΜΕΤΑΤΑCIC 20 ΤΕCΣΑΡΑC 22 ΤΑΥΤΑ in ΤΑΥ-
 ΤΗΝ corr. teste Wilckenio, μετὰ ταύτην aut delendum aut post δευ-
 τέρα δὲ traiciendum videtur ΕΧΟΥCΑΙΠΟΛΙΤΕΙΑΝΤΑΞΙΝ de-
 leta | post CA, corr. Wilamowitz I 186 ex Arist. Pol. II 1272 b 9
 27 add. K

λωσιν ἢ Κλεισθένης, δημοτικωτέρα τῆς Σόλωνος. ἔκτη
 δ' ἢ μετὰ τὰ Μηδικά, τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ἐπι-
 στατούσης. ἐβδόμη δὲ ἢ μετὰ ταύτην, ἦν Ἀριστείδης
 μὲν ὑπέδειξεν Ἐφιάλτης δ' ἐπετέλεσεν καταλύσας τὴν
 Ἀρεοπαγῆτιν βουλήν· ἐν ἧ πλείστα συνέβη τὴν πόλιν 5
 διὰ τοὺς δημαγωγὸς ἀμαρτάνειν — — διὰ τὴν τῆς Θα-
 λάττης ἀρχὴν. ὀγδόη δ' ἢ τῶν τετρακοσίων καταστάσις,
 καὶ μετὰ ταύτην ἐνάτη [[δὲ ἢ]] δημοκρατία πάλιν. δεκάτη
 δ' ἢ τῶν τριάκοντα καὶ [[ἢ]] τῶν δέκα τυραννίς. ἐνδεκάτη
 δ' ἢ μετὰ τὴν ἀπὸ Φυλῆς καὶ ἐκ Πειραιῶς κάθοδον, 10
 ἀφ' ἧς διαγεγνήθαι μέχρι τῆς νῦν αἰεὶ προσεπιλαμβά-
 νουσα τῷ πλήθει τὴν ἐξουσίαν. ἀπάντων γὰρ αὐτὸς
 αὐτὸν πεποίηκεν ὁ δῆμος κύριον, καὶ πάντα διοικεῖται
 ψηφίσμασιν καὶ δικαστηρίοις, ἐν οἷς ὁ δῆμος ἐστὶν ὁ
 κρατῶν. καὶ γὰρ αἱ τῆς βουλῆς κρίσεις εἰς τὸν δῆμον 15
 ἐληλύθασιν. καὶ τοῦτο δοκοῦσι ποιεῖν ὀρθῶς· εὐδια-
 φθορότεροι γὰρ (οἱ) ὀλίγοι τῶν πολλῶν εἰσιν καὶ κέρ-
 3 δει καὶ χάρισιν. μισθοφόρον δὲ (τὴν) ἐκκλησίαν τὸ μὲν
 πρῶτον ἀπέγνωσαν ποιεῖν· οὐ συλλεγομένων δ' εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν, ἀλλὰ πολλὰ σοφίζομένων τῶν πρυτάνεων, 20
 ὅπως προσιστῆται τὸ πλήθος πρὸς τὴν ἐπι || κύρωσιν pag. 21
 τῆς χειροτονίας, πρῶτον μὲν Ἀγύρριος ὀβολὸν ἐπόρισεν,
 μετὰ δὲ τοῦτον Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιος ὁ βασιλεὺς
 ἐπικαλούμενος διώβολον, πάλιν δ' Ἀγύρριος τριώβολον.

XLII. ἔχει δ' ἢ νῦν κατάστασις τῆς πολιτείας 25
 τόνδε τὸν τρόπον. μετέχουσιν μὲν τῆς πολιτείας οἱ ἐξ
 ἀμφοτέρων γεγονότες ἀστῶν, ἐγγράφονται δ' εἰς τοὺς
 δημότας ὀκτωκαίδεκα ἔτη γεγονότες. διὰ δ' ἐγγράφων-

3 ΔΕΚΑΙΜΕΤΑ 6. 7 ΘΑΛΑΛΑΤΤΗΣ, deest fere θαρρήσασαν
 cf. Pol. 1274a 12 7 ΟΓΔΟΗΝΔΗ et ΚΑΤΑΤΑCΤΑCΙΝ, sed deleto
 altero ΤΑ, corr. K 11. 12 προσεπιλαμβάνον τὸ πλήθος τῆς ἐξου-
 σίας Contus 17 add. Contus et Gennadius ΟΛΙΓΟΝ corr. K
 18 ΔΕΚΛΗCΑΝ ante corr. 28 ΟΚΤΩΚΑΙΔΕCΚΑΕΤΕΙC superscr.
 .ΕΤΗ- ΔΕΓΡΑΦ corr. e schol. Ar. (v. pag. seq.)

ται, διαψηφίζονται περὶ αὐτῶν ὁμόσαντες οἱ δημόται, πρῶτον μὲν εἰ δοκοῦσι γεγονέναι τὴν ἡλικίαν τὴν ἐκ τοῦ νόμου, κἂν μὴ δόξωσι, ἀπέρχονται πάλιν εἰς παῖδας, δεῦτερον δ' εἰ ἐλεύθερός ἐστι καὶ γέγονε κατὰ τοὺς νόμους. ἔπειτ' ἂν μὲν ἀποψηφίσωνται μὴ εἶναι ἐλεύθερον, ὃ μὲν ἐφήσιν εἰς τὸ δικαστήριον, οἱ δὲ δημόται κατηγοροὺς αἰροῦνται πέντε [ἄν]δρας ἐξ αὐτῶν, κἂν μὲν μὴ δόξη δικαίως ἐγγράφεισθαι, πωλεῖ τοῦτον ἢ πόλις· ἂν δὲ νικήσῃ, τοῖς [δ]ημόταις ἐπάναγκες ἐγγράφειν.

10 μετὰ δὲ ταῦτα δοκιμάζει τοὺς ἐγγραφέντας ἢ βουλή, κἂν 2 τις δόξη νεώτερος ὀκτωκαίδεξ' ἐτῶν εἶναι, ζημιοῖ [το]ὺς δημότας τοὺς ἐγγράψαντας. ἐπὶ δὲ δοκιμασθῶσιν οἱ ἐφήβοι, συλλεγόντες οἱ πατέρες αὐτῶν [κ]ατὰ φυλὰς ὁμόσαντες αἰροῦνται τρεῖς ἐκ τῶν φυλετῶν τῶν ὑπὲρ

15 τετταράκοντα ἔτη γεγονότων, οὓς ἂν ἡγῶνται βελτίστους εἶναι καὶ ἐπιτηδαιοτάτους ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἐφήβων, ἐκ δὲ τούτων ὁ δῆμος ἕνα τῆς φυλῆς ἐκάστης χειροτονεῖ σωφρονιστὴν καὶ κ[ο]σμητὴν ἐκ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἐπὶ πάντα. σ[υ]λ[α]βόντες δ' οὗτοι τοὺς ἐφήβους, πρῶ-

20 τον μὲν τὰ ἱερὰ περιήλθον, εἴτ' εἰς Πειραιέα πορεύονται καὶ φρουροῦσιν οἱ μὲν τὴν Μουνιχίαν οἱ δὲ τὴν Ἀκτὴν. χειροτ[ο]νεῖ δὲ καὶ παιδοτρίβας αὐτοῖς δύο, καὶ διδασκάλους οἵτινες ὀπλομαχεῖν καὶ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν καὶ καταπάλην ἀφιέναι διδάξουσιν. δίδωσι δὲ

25 καὶ εἰς τρο[φ]ήν τοῖς μὲν σωφρονισταῖς δραχμὴν ἅ' ἐκάστῳ, τοῖς δ' ἐφήβοις τέτταρας ὀβολοὺς ἐκάστῳ· τὰ δὲ τῶν φυλετῶν τῶν αὐτοῦ λαμβάνων ὁ σωφρονιστής

5 μὲν del. Papageorgius ΕΠΙΥΗΦ corr. ex Phot. 9 ΗΑΝΔΕ
15 ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΤΑ 19 suppl. Blass 24 ΚΑΤΑΠΕΛΤΗΝ factum ex ΚΑΤΗΝ ΔΙΔΑΚΚΟΥΣΙΝ corr. Rutherford et Herwerden
25 suppl. K

TESTIM. 11 *schol. Aristoph. Vesp. 578. Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ὅτι ψήφῳ οἱ ἐγγραφόμενοι δοκιμάζονται μὴ νεώτεροι (οἱ νεώτ. μὴ codd.) ἢ ἐτῶν εἶεν. Phot. ἔφρασις 18 Bekk. An. 301. Phot. σωφρονιστής

ἐκαστος ἀγοράζει τὰ ἐπιτηδεῖα πᾶσιν εἰς τὸ κοινόν (συσσιτοῦσι γὰρ κατὰ φυλὰς) καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμελεῖται

4 πάντων. καὶ τὸν μὲν πρῶτον ἐνιαυτὸν οὕτως διάγουσι· τὸν δὲ δεῦτερον ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης ἀπο-

δειξάμενοι τῷ δήμῳ || τὰ περὶ τὰς τάξεις καὶ λαβόντες 5 ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τῆς πόλεως περιπολοῦσι τὴν

5 χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις. φρουροῦσι δὲ τὰ δύο ἔτη, χλαμύδας ἔχοντες, καὶ ἀτελεῖς εἰσι πάντων· καὶ δίκην οὔτε δίδασιν οὔτε λαμβάνουσιν, ἵνα μὴ

πρό[φ]ασις ἢ τ[ο]ῦ ἀπιέναι, πλὴν περὶ κλήρον καὶ ἐπι-10 κλήρου, κἂν τινι κατὰ [τὸ] γένος ἱερωσύνη γένηται. διεξιελθόντων δὲ τῶν δεῦν ἐτῶν ἤδη μετὰ τῶν ἄλλων εἰσὶν.

XLIII. τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν τῶν πολιτῶν ἐγγραφήν καὶ τοὺς ἐφήβους τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον. τὰς δ' ἀρχὰς τὰς περὶ τὴν ἐγκύκλιον διοίκησιν ἀπάσας ποιοῦσι κλη-

ρωτὰς πλὴν ταμίου στρατιωτικῶν καὶ τῶν ἐπὶ τὸ θεωρικόν καὶ τοῦ τῶν κρηνῶν ἐπιμελητοῦ. ταύτας δὲ χειροτονοῦσιν, καὶ οἱ χειροτονηθέντες ἀρχοῦσιν ἐκ Παναθηναίων εἰς Παναθήναια. χειροτονοῦσι δὲ καὶ τὰς

πρὸς τὸν πόλεμον ἀπάσας. 20

2 βουλή δὲ κληροῦται φ', ἢ ἀπὸ φυλῆς ἐκάστης. πρωτανεῦει δ' ἐν μέρει τῶν φυλῶν ἐκάστη καθ' ὃ τι ἂν

λάχωσιν, αἱ μὲν πρῶται τέτταρες ἐξ καὶ ἑ' ἡμέρας ἐκάστη, αἱ δὲ 5 αἱ ὑστεραὶ ε' καὶ ἑ' ἡμέρας ἐκάστη·

3 κατὰ σελήνην γὰρ ἄγουσιν τὸν ἐνιαυτόν. οἱ δὲ πρωτα-25 νεύοντες αὐτῶν πρῶτον μὲν συσσιτοῦσιν ἐν τῇ θόλῳ,

4 ΤΟΝ ΔΥΣΤΕΡΟΝ corr. ex Harp. ΓΙΝΟΜ ante corr.
10 suppl. Blass 11. 12 ΕΛΘΟΙΝΤΩΝ 15. 16 ΠΛΗΡΩΤΑΣ
(corrector vitium quod v. 21 sustulit neglexerat)

TESTIM. 4 *Harp. περίπολος (τὸν δεῦτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης) (γιν. DE) ἀποδειξάμενοι τῷ δήμῳ τὰ περὶ τὰς τάξεις καὶ λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις) 23 *Harp. πρωτανείας cf. schol. Plat. Leg. XII p. 953 c. Bekk. An. 291, 11

λαμβάνοντες ἀργύριον παρὰ τῆς πόλεως, ἔπειτα συνάγου-
σιν καὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, τὴν μὲν [οὖν] βουλὴν
δοῦσαι ἡμέραι, πλὴν ἐὰν τις ἀφέσιμος ἦ, τὸν δὲ δῆμον
τετράκις τῆς πρυτανείας ἐκάστης. καὶ ὅσα δεῖ χρηματί-
5 ζεῖν τὴν βουλὴν καὶ ὁ τι ἐν ἐκάστη τῇ ἡμέρᾳ καὶ ὅπου
καθίξειν οὗτοι προγράφουσι. προγράφουσι δὲ καὶ τὰς 4
ἐκκλησίας οὗτοι· μίαν μὲν κυρίαν, ἐν ἣ δεῖ τὰς ἀρχὰς
ἐπιχειροτονεῖν εἰ δοκοῦσι καλῶς ἀρχειν, καὶ περὶ σίτου
καὶ περὶ φυλακῆς τῆς χώρας χρηματίζειν, καὶ τὰς εἰσαγ-
10 γελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς βουλομένους ποιεῖσθαι, καὶ
τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκειν καὶ τὰς
λήξεις τῶν κληρῶν καὶ τῶν ἐπικληρῶν [ἀναγινώσκειν],
ὅπως μηδὲνα λάθῃ μηδὲν ἔρημον γενόμενον. ἐπὶ δὲ τῆς 5
ἑκτῆς πρυτανείας πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ περὶ τῆς
15 ὄστρακοφορίας προχειροτονοῦν διδάσασιν εἰ δοκεῖ ποιεῖν
ἢ μὴ, καὶ συνοφαντῶν προβολὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν
μετοίκων μέχρι τρίτων ἐκατέρων, κἄν τ[ι]ς ὑποσχόμενός
τι μὴ ποιήσῃ τῷ δήμῳ. ἑτέραν δὲ ταῖς ἑκτηρίαις, ἐν ἣ 6
pag. 23 θεὸς ὁ βουλούμενος ἑκτηρίαν [περὶ] ὧν ἂν βούληται || καὶ
20 ἰδίῳν καὶ δημοσίων διαλέξεται πρὸς τὸν δῆμον. αἱ δὲ
δύο περὶ τῶν ἄλλων εἰσὶν, ἐν αἷς κελεύουσιν οἱ νόμοι
τρία μὲν ἱερῶν χρηματίζειν, τρία δὲ κήρυξιν καὶ πρε-
σβείαις, τρία δὲ δόσιον· χρηματίζουσιν δ' ἐνίοτε καὶ ἄνευ
προχειροτονίας. προσέρχονται δὲ καὶ οἱ κήρυκες καὶ οἱ
25 πρέσβεις τοῖς πρυτάνεσιν πρῶτον, καὶ οἱ τὰς ἐπιστολάς
φέροντες τούτοις ἀποδιδόασιν.

2 ΟΥΝ om. Harp. 3 ΠΛΗΝΕΝΔΑΝ corr. K 4. 5 ΧΡΗΜΑΤΙΖΕΙ
corr. K 5. 6 ΟΤΙΟΥΚΑΘΙΖΕΙ 14 ΗΡΗΜΕΝΟΙΣ 15 ΕΠΙΧΕΙΡ
corr. MHEMeier in lex. Cant. 19 ΟΥΒΟΥΛΑ corr. K suppl. e
Poll. 20 ΔΙΑΔΕΞ corr. K 23 supra τρία δ' δόσιον add. cor-
rector CΥΡΑΚΟΓΙΩΝ cf. Wilam. II 254. Kaib. 207

TESTIM. § 3-6 Poll. 8, 95. 96. § 3. 4 *Harp. κυρία
ἐκκλησία. § 4. 5 *lex. Cantabr. κυρία ἐκκλησία (usque ad 15
ποιεῖν ἢ μὴ). Hesych. κυρία ἐκκλ. § 5 lex. Sabbat. p. 7, 17

XLIV. ἔστι δ' ἐπιστάτης τῶν πρυτάνεων εἰς ὁ-
λαχῶν· οὗτος δ' ἐπιστατεῖ νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ οὐκ
ἔστιν οὔτε πλείω χρόνον οὔτε δις τὸν αὐτὸν γενέσθαι.
τηρεῖ δ' οὗτος τὰς τε κλεῖς τὰς τῶν ἱερῶν, ἐν οἷς τὰ
χρήματ' ἔστιν καὶ (τὰ) γράμματα τῇ πόλει, καὶ τὴν δη- 5
μοσίαν σφραγίδα, καὶ μένειν ἀναγκαῖον ἐν τῇ θόλῳ τούτῳ
(τ') ἔστιν καὶ τριττὸν τῶν πρυτάνεων ἢ ἂν οὗτος κελεύῃ.
2 καὶ ἐπειδὴ συναγάγῃσιν οἱ πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἢ τὸν
δῆμον, οὗτος κληροῖ προέδρους ἐννέα, ἕνα ἐκ τῆς φυλῆς
ἐκάστης πλὴν τῆς πρυτανευούσης, καὶ πάλιν ἐκ τούτων 10
ἐπιστάτην ἕνα, καὶ παραδίδωσι τὸ πρόγραμμα αὐτοῖς·
3 οἱ δὲ παραλαβόντες τῆς τ' εὐκοσμίας ἐπιμελοῦνται καὶ
ὑπὲρ ὧν χρηματίζειν δεῖ προτιθέασιν καὶ τὰς χειροτονίας
κρίνουσιν καὶ τὰ (τ') ἄλλα πάντα διοικοῦσιν καὶ τοῦ [τ']
ἀφείναι κύριοι εἰσιν. καὶ ἐπιστατῆσαι μὲν οὐκ ἔξεστιν 15
πλείον ἢ ἅπαξ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, προεδρεύειν δ' ἔξεστιν
ἅπαξ ἐπὶ τῆς πρυτανείας ἐκάστης.
4 ποιοῦσι δὲ καὶ ἀρχαιρεσίας στρατηγῶν καὶ ἱππάρχων
καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἀρχῶν ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ, καθ' ὅ τι ἂν τῷ δήμῳ δοκῇ· ποιοῦσι δ' οἱ μετὰ 20
τὴν 5' πρυτανεύοντες ἐφ' ὧν ἂν εὐσημία γένηται. δεῖ
δὲ προβούλευμα γίνεσθαι καὶ περὶ τούτων.

XLV. ἡ δὲ βουλὴ πρότερον μὲν ἦν κυρία καὶ χρήμα-
σιν ζημιῶσαι καὶ δῆσαι καὶ ἀποκτείνειν. — — καὶ Ἀνσί-
μαχον αὐτῆς ἀγαγούσης ὡς τὸν δῆμιον καθήμενον ἤδη 25

5 add. e grammat. 13 δεῖ ante χρημ. man. 1; corrector post
χρηματίζειν ΔΕΙΚΑΙ supplevit 18 ΔΕΚΑΙΔΕΚΑΡΧ 20. 21 ΜΕΤΑΤΑ
ΤΗΝ corr. K 22 ΓΕΝΕCΘΑΙ

TESTIM. § 1. 2 Pollux 8, 96. *Harp. ἐπιστάτης. Bekk. An.
244, 31. schol. Patmiac. ad Demosth. p. 13 Sakkel. Et. M.
ἐπιστάτης (e lexico Photiano). Suid. s. v. Telephus apud
Eustath. ad ρ 455 § 2. 3 *Harp. πρόεδροι. Bekk. An. 290.
Phot. πρόεδροι. schol. Patm. Demosth. p. 12 Sakk. schol.
Aeschin. III 4.

μέλλοντα ἀποθνήσκειν Εὐμηλίδης ὁ Ἄλωπεκηθεν ἀφεί-
λετο, οὐ φάσκων δεῖν ἀνευ δικαστηρίου γνώσεως οὐδένα
τῶν πολιτῶν ἀποθνήσκειν· καὶ κρίσεως ἐν δικαστηρίῳ
γενομένης ὁ μὲν Ἀνσίμαχος ἀπέφυγεν καὶ ἐπωνυμίαν
5 ἔσχεν ὁ ἀπὸ τοῦ τυπάνου, ὁ δὲ δῆμος ἀφείλετο τῆς
βουλῆς τὸ θανατοῦν καὶ δεῖν καὶ χρήμασι ζημιῶν καὶ
νόμον ἔθετο, ἂν τις ἀδικεῖν ἢ βουλή καταγνῶ ἢ ζη-
μιώσῃ, τὰς καταγνώσεις καὶ τὰς ἐπιζημιώσεις εἰσάγειν
τοὺς θεομοθέτας εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ὁ τι ἂν οἱ δι-
10 κασταὶ ψηφίσωνται, τοῦτο κύριον εἶναι.

pag. 24 κρίνει δὲ ἢ τὰς ἀρχὰς ἢ βουλή τὰς πλείστας, μάλιστα 2
δοσαὶ χρήματα διαχειρίζουσιν· οὐ κυρία δ' ἢ κρίσις, ἀλλ'
ἐφέσιμος εἰς τὸ δικαστήριον. ἔξεστι δὲ καὶ τοῖς ἰδιώταις
εἰσαγγέλλειν ἢ ἂν βούλωνται τῶν ἀρχῶν, μὴ χρῆσθαι τοῖς
15 νόμοις· ἐφεσίς δὲ καὶ τούτοις ἐστὶν εἰς τὸ δικαστήριον,
ἂν αὐτῶν ἢ βουλή καταγνῶ.

δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς βουλευτὰς τοὺς τὸν ὕστερον 3
ἐνιαυτὸν βουλευσόντας καὶ τοὺς ἐννέα ἀρχοντας. καὶ πρό-
τερον μὲν ἦν ἀποδοκιμάσαι κυρία, νῦν δὲ (καὶ) τούτοις
20 ἐφεσίς ἐστὶν εἰς τὸ δικαστήριον.

τούτων μὲν οὖν ἀκυρὸς ἐστὶν ἢ βουλή· προβουλευεῖ 4
δ' εἰς τὸν δῆμον, καὶ οὐκ ἔξεστιν οὐδὲν ἀπροβούλευτον
οὐδ' ὁ τι ἂν μὴ προγράψωσιν οἱ προτάνας ψηφίσασθαι
τῷ δήμῳ· κατ' αὐτὰ γὰρ ταῦτα ἐνοχὸς ἐστὶν ὁ νικῆσας
25 γραφῆ παρανόμων.

XLVI. ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν πεποιημένων τριήρων
καὶ τῶν σκευῶν καὶ τῶν νεωσοίκων, καὶ ποιεῖται καινὰς
[[δὲ] τριήρεις ἢ τετρήρεις, ὁποτέρας ἂν ὁ δῆμος χειρο-
30 τονήσῃ, καὶ σκεῦή ταύταις καὶ νεωσοίκους· χειροτονεῖ δ'
ἀρχιτέκτονας ὁ δῆμος ἐπὶ τὰς ναῦς. ἂν δὲ μὴ παραδῶσιν
ἐξείργασμένα ταῦτα τῇ νέᾳ βουλῇ, τὴν δωρεάν οὐκ ἐστὶν
αὐτοῖς λαβεῖν· ἐπὶ γὰρ τῆς ὕστερον βουλῆς λαμβάνουσιν. ||

ποιεῖται δὲ τὰς τριήρεις, δέκα ἄνδρας ἐξ αὐ[τ]ῆς ἐλομένη pag. 26
2 τριηροποιούς. ἐξετάζει δὲ καὶ τὰ οἰκοδομήματα τὰ δη-
μόσια πάντα, κἂν τις ἀδικεῖν αὐτῇ δόξῃ, τῷ τε δήμῳ
τούτον [ἀπ]οφαίνει καὶ καταγρόντος παραδίδωσι δικα-
5 στηρίῳ.

XLVII. συνδιοικεῖ δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρχαῖς τὰ
πλείστα. πρῶτον μὲν γὰρ οἱ ταμίαι τῆς Ἀθηνᾶς
εἰσὶ μὲν δέκα, κλη[ροῦτα]ι δ' εἰς ἐκ τῆς φυλῆς, ἐκ πεν-
τακοσιομεδίωνων κατὰ τὸν Σόλωνος νόμον (ἔτι γὰρ ὁ
νόμος κύριός ἐστιν), ἀρχεὶ δ' ὁ λαχὼν κἂν πάνν πέντης ἢ 10
παραλαμβάνου[σι] δὲ τὸ τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς
Νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρ[ήμ]ατα ἐναντίον
τῆς βουλῆς.

2 ἐπειθ' οἱ πωληταὶ ἰ' μὲν εἰσι, κληροῦται δ' εἰς
ἐκ τῆς φυλῆς. μισθοῦσι δὲ τὰ μισθώματα πάντα καὶ 15
τὰ μέταλλα πωλοῦσι καὶ τὰ τέλη μετὰ τοῦ ταμίου τῶν
στρατιωτικῶν καὶ τῶν ἐπὶ τὸ θεωρικὸν ἡρημένων ἐναν-
τίον τῆς βουλῆς, καὶ (κατα)κροῦσιν διῶ ἂν ἢ βουλή
χειροτονήσῃ, καὶ τὰ πραθέντα μέταλλα τὰ τ' ἐργάσιμα
[[τὰ εἰς τρία ἔτη πεπραμένα]] καὶ τὰ συγκεχωρημένα τὰ 20
εἰς γ' ἔτη πεπραμένα. καὶ τὰς οδοσίας τῶν ἐξ Ἀγείλου
πάγον φευγόντων καὶ τῶν ἐπ[ὶ] τῆς βουλῆς πωλοῦ-
σιν, κατακροῦσι δ' οἱ θ' ἀρχοντες. καὶ τὰ τέλη τὰ εἰς
ἐνιαυ[τὸν] πεπραμένα ἀναγράψαντες εἰς λελενωμένα
γραμματεῖα τὸν τε πριάμενον καὶ [δσον] ἂν πρήται τῇ 25
3 βουλῇ παραδιδόσιν. ἀναγράφουσιν δὲ χωρὶς μὲν οὐδ'
δεῖ κατὰ προταναίαν ἐκάστην καταβάλλειν εἰς δέκα γραμ-

1 in summa pagina Γ ΤΟΜΟC 4 ΚΑΤΑΓΝΟΥCΑ 12 χρῆ-
ματα ἱερά τε καὶ δημόσια Phot. Suid. Bekk. An. 20 del.
Wilam. 22 post καὶ τῶν incerta vestigia invenit Wilcken, non
fuisse ἄλλον, καὶ τῶν ἐφετῶν nos olim; tum ΕΓ. ΤΗCΒΟΥΛΗ(ΗC)
idem, ἐπὶ ferri posse 23 [ΟC]ΔΑΝΠΡΙ Kenyon et Wilcken
TESTIM. § 1 *Harp. ταμίαι. Bekk. An. 306. Phot. Suid.
ταμίαι. Pollux 8, 97 § 2. 3 Harp. πωληταί. Bekk. An. 291. lex.
Patm. p. 14 § 2 Poll. 8, 90

ματεῖα, χωρὶς δὲ οὐδ' ἑκάστην ποιήσαντες, χωρὶς δ' οὐδ' [ἐπ]ὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας. ἀναγράφουσι δὲ καὶ τὰ χωρία καὶ τὰς οἰκίας τὰ [π]ογρα[φ]έντα καὶ πραθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ· καὶ γὰρ ταῦθ' οὗτοι πωλοῦσιν. ἐστὶ δὲ τῶν μὲν οἰκῶν ἐν ε' ἔτεσιν ἀνάγκη τὴν τιμὴν ἀποδοῦναι, τῶν δὲ χωρίων ἐν δέκα· καταβάλλουσιν δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας. εἰσφέρει δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν ἀναγράφας ἐν γραμματεῖοις λελευκωμένοις. ἐστὶ δὲ καὶ τούτων ἢ μὲν μισθώσεις εἰς ἕτη δέκα, καταβάλλεται δ' ἐπὶ τῆς [θ'] πρυτανείας· διὸ καὶ πλείοστα χρήματα ἐπὶ ταύτης συλλέγεται τῆς πρυτανείας. εἰσφέρεται μὲν οὖν εἰς τὴν βουλὴν τὰ γραμματεῖα τὰ τὰς καταβολὰς ἀναγεγραμμένα, τηρεῖ δ' ὁ δημόσιος· ὅταν δ' ἢ χρημάτων [κατα]βολή, παραδίδωσι τοῖς ἀποδέκταις αὐτὰ ταῦτα καθελ[ών] ἀπ[ὸ] τῶν ἐπιστυλίων ὧν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ δεῖ τὰ χρήματα καταβληθ[ῆν]αι καὶ ἀπαλείφθῆναι· τὰ δ' ἄλλα ἀπόκειται χωρὶς ἵνα μὴ προεξαλειφθῇ.

20 XLVIII. εἰσὶ δ' ἀποδέκταις δέκα, κεκληρωμένοι κατὰ φυλὰς· οὗτοι δὲ παραλαβόντες τὰ γραμματεῖα ἀπαλείφουσι τὰ καταβαλλόμενα χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ πάλιν ἀποδιδόασιν τὰ γραμματεῖα τῷ [δη]μοσίῳ· κἄν τις ἐλλείπη καταβολήν, ἐνταῦθ' ἐγγέγραπται, καὶ διπλασίον ἀνάγκη τὸ [ἐλλ]ειφθὲν καταβάλλειν ἢ δεδέσθαι, καὶ ταῦτα εἰσπράττειν ἢ βουλή καὶ δεῖσαι [κρυ]βα κατὰ τοὺς νόμους ἐστίν. τῇ μὲν οὖν προτεραιᾷ δέχονται τὰς π[ά]σα[s] καὶ μερίζουσι ταῖς

9 CEICT(ΩΝ)M(ΕΝ)ΩΝΔΑΝ 11. 15 suppl. K 14 τὰ correximus, Κ(ΔΤΑ) legit K 17 δεῖ nunc legit K, ubi nobis tantum vestigia correcturae apparent 18 ΑΛΕΙΦΗΝΑΙ corr. K 24 suppl. K ΕΝΤΕΥΘΕΝΓΕ 25 ΝΑΝΚΗΙΤΟ ἐλλ suppl. K 26. 27 suppl. K 28 post ΤΑC non K sed T vel Π fuisse testatur Wilcken, suppl. Kaibel TESTIM. 48 § 1. 2 Bekk. An. 198. 427 *Harp. ἀποδέκταις

ἀρχαῖς, τῇ δ' ὑστεραῖα τὸν τε μερισμὸν εἰσφέ[ρου]σι γράψαντες ἐν σανίδι καὶ καταλέγουσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ καὶ προ[τιθ]έασιν ἐν τῇ βουλῇ, εἴ τις τινα οἶδεν ἀδικοῦντα περὶ τὸν μερισμ[ὸν] ἢ ἀρχοντα ἢ ἰδιώτην, καὶ γνώμας ἐπιψηφίζουσιν, ἐάν τις τι δοκῇ ἀδικεῖν.

3 κληροῦσι δὲ καὶ λογιστὰς ἐξ αὐτῶν οἱ βουλευταὶ δέκα τοὺς λογιουμένους τ[αῖς] ἀρχαῖς κατὰ τὴν πρυτανείαν ἐκάστην. κληροῦσι δὲ καὶ εὐθύνους ἕνα τῆς φυλῆς ἐκάστης, καὶ παρέδρους β' ἐκάστῳ τῶν εὐθύνων, οἷς ἀναγκαῖόν ἐστι ταῖς α . . . αἰς κατὰ τὸν ἐπώνυμον τὸν τῆς φυλῆς ἐκάστης καθῆσθαι, κἄν τις βούλ[ηται] τινι τῶν τὰς εὐθύνων ἐν τῷ δικαστηρίῳ δεδωκότων ἐντὸς γ' ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἔδωκε τὰς εὐθύνων εὐθύναν ἂν ἴδιαν ἂν τε δ[η]μοσί[α]ν ἐμβαλέσθαι, γράψας εἰς πύκνιον λελευκωμένον τοῦνομα τὸ [θ'] αὐ[το]ῦ καὶ τὸ τοῦ φεύγοντος καὶ τὸ ἀδίκημ' ὃ τι ἂν ἐγκαλῆ, καὶ τίμημα ἐπιγραψάμενος ὃ τι ἂν αὐτῷ δοκῇ, δίδωσιν τῷ εὐθύνῳ· ὁ δὲ λαβὼν τοῦτο καὶ ἀν[αγν]ού[s], ἐάν [μὲν] καταγῶ παραδίδωσιν τὰ μὲν ἴδια τοῖς δικασταῖς τοῖς κατὰ δήμους τοῖς τὴν φυλὴν ταύτην δικάζουσιν, τὰ δὲ δημόσια τοῖς θεσμοθέταις συναγράφει. οἱ δὲ θεσμοθέταις, ἐάν παραλάβωσιν, πάλιν εἰσάγουσιν [ταύτην τὴν] εὐθύναν εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ὃ τι ἂν γῶσιν οἱ δικασταί, τοῦτο κύριόν ἐστιν.

XLIX. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς ἵππους ἢ βουλή, κἄν μὲν τις καλ[ὸν] ἵππον ἐχ[ῶν] κακῶς δοκῇ τρέφειν, ζῆμιό τῳ σίτω, τοῖς δὲ μὴ δυναμ[ένοις] ἀκολουθεῖν ἢ μὴ θέλουσι μένειν ἀνάγουσι, τροχὸν ἐπὶ τὴν γνάθ[ον] χαράττει, καὶ

1-7 suppl. K 10 ΑΝ . . ΛΑΙC (vel CAIC) Wilcken, παρὰ τὸν ἐπ. nos olim 11. 13 suppl. K 12. 13 ENTOCT Wilcken 17 suppl. Wyse, cf. Wilam. II 235 20. 22 suppl. Blass 20 ΤΑΥΤΗΝΕΙCΑΓΟΥCΙΝΤΑ

TESTIM. § 3 Poll. 8, 99. *Harp. λογισταί § 4 *Harp. εὐθύναι. Phot. εὐθύνος

ὁ τοῦτο παθῶν ἀδόκιμος ἐστὶ. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς
 pag. 26 προ[δρόμους ὅσοι ἂν] αὐτῇ δοκῶ || σιν ἐπιτήδειοι προ-
 δρομεύειν εἶναι, κἂν τιν' ἀποχειροτονήσῃ, καταβέβηκεν
 οὗτος. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς ἀμίππους, κἂν τιν' ἀποχει-
 5 ροτονήσῃ, πέπανται μισθοφορῶν οὗτος. τοὺς δ' ἵππεας 2
 καταλέγουσι μὲν οἱ καταλογεῖς, οὗς ἂν ὁ δῆμος χειροτονήσῃ
 δέκα ἄνδρας· οὗς δ' ἂν καταλέξωσι παραδιδόασιν τοῖς ἵππ-
 ἀρχοῖς καὶ φυλάρχοις, οὗτοι δὲ παραλαβόντες εἰσφέρουσι
 τὸν κατάλογον εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὸν πίνακα ἀνοίξαντες,
 10 ἐν ᾧ κατασεσημασμένα τὰ ὀνόματα τῶν ἵππεων ἐστί, τοὺς
 μὲν ἐξομνυμένους τῶν πρότερον ἐγγεγραμμένων μὴ δυνα-
 τοὺς εἶναι τοῖς σώμασιν ἵππεύειν ἐξαλείφουσι, τοὺς δὲ
 κατειλεγμένους καλοῦσι, κἂν μὲν τις ἐξομνύηται μὴ δύνα-
 σθαι τῷ σώματι ἵππεύειν ἢ τῇ οὐσίᾳ, τοῦτον ἀφισῶσι,
 15 τὸν δὲ μὴ ἐξομνύμενον διαχειροτονοῦσιν οἱ βουλευταὶ
 πρότερον ἐπιτήδειός ἐστιν ἵππεύειν ἢ οὐ· κἂν μὲν χειρο-
 τοτήσωσιν, ἐγγράφουσι εἰς τὸν πίνακα, εἰ δὲ μὴ, καὶ
 τοῦτον ἀφισῶσι.

ἔκριεν δὲ ποτε καὶ τὰ παραδείγματα καὶ τὸν πέπλον 3
 20 ἢ βουλῇ, νῦν δὲ τὸ δικαστήριον τὸ λαχόν· ἐδόκουν γὰρ
 οὗτοι καταχαρῆξασθαι τὴν κρίσιν. καὶ τῆς ποιήσεως τῶν
 Νικῶν καὶ τῶν ἄθλων τῶν εἰς τὰ Παναθηναῖα συνεπιμε-
 λείται μετὰ τοῦ ταμίου τῶν στρατιωτικῶν.

δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς ἀδύνατους ἢ βουλῇ· νόμος γὰρ 4

λλ.

1 suppl. K 2 ΑΝΑΓΟΥΣΙ, ἀναγόντων Wilam. 4 suppl. K
 5 ΤΙΝΑΠΡΟΧΕΙ 6 ΑΝΙΠΠΟΥΣ cf. Bekk. An. 205, Harp. ἀμῖππος
 (non ex ΔΓ.) ΤΙΝΑΠΡΟΧ 15 ΕΞΟΜΗΧΗΤΑΙ

TESTIM. § 1 Hesych. τρῶσιππιον· τὸν ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐν ταῖς
 δοκιμασίαις τοῖς ἀδύνατοις καὶ τετραμυμένους (τῶν ἵππων ἐπιβαλ-
 λόμενον add. Petitus). ἵνα μῆκετι στρατεύωνται, τὸ παλαιὸν ἐκά-
 λοντο τρῶσιππιον. τροχός δ' ἦν ὁ ἐπιβαλλόμενος χαρακτήρ τῇ
 γνάθῳ τῶν ἵππων. cf. Hes. Phot. ἵππον τροχός, Ael. Dionys. apud
 Eustath. ad δ 562, omnia ex scholio ad Taxiarchos Eupolidis
 Aristotele uso. cf. etiam Zenob. 4. 41 § 4 *Harp. ἀδύνατοι.
 *Bekk. An. 345. ibid. 200. Hesych. ἀδύνατοι.

ἐστὶν ὅς κελεύει τοὺς ἐντὸς τριῶν μῶν κεκτημένους καὶ
 τὸ σῶμα πεπηρωμένους ὥστε μὴ δύνασθαι μηδὲν ἔργον
 ἐργάζεσθαι δοκιμάζειν μὲν τὴν βουλὴν, δίδόναι δὲ δη-
 μοσίᾳ τροφὴν δύο ὀβολοὺς ἐκάστῳ τῆς ἡμέρας. καὶ τα-
 μίας ἐστὶν αὐτοῖς κληρωτός.
 5 συνδιοικεῖ δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρχαῖς τὰ πλεῖσθ', ὡς
 ἔπος εἰπεῖν.

I. τὰ μὲν οὖν ὑπὸ τῆς βουλῆς διοικούμενα ταῦτ'
 ἐστὶν. κληροῦνται δὲ καὶ ἱερῶν ἐπισκευασταί, δέκα
 ἄνδρες, οἱ λαμβάνοντες τριάκοντα μνᾶς παρὰ τῶν ἀποδε- 10
 2 κτῶν ἐπισκευάζουσιν τὰ μάλιστα δεόμενα τῶν ἱερῶν. καὶ
 ἄστυνόμοι δέκα· τούτων δὲ ε' μὲν ἀρχουσι ἐν Πειραιεῖ,
 πέντε δ' ἐν ἄστει, καὶ τὰς τε αὐλητρίδας καὶ τὰς ψαλτρίδας,
 καὶ τὰς κθαριστρίδας οὗτοι σκοποῦσιν ὅπως μὴ πλείονος
 ἢ δυεῖν δραχμαῖν μισθωθήσονται, κἂν πλείους τὴν αὐτὴν 15
 σπουδάζωσι λαβεῖν, οὗτοι διακληροῦσι καὶ τῷ λαχόντι
 μισθοῦσιν. καὶ ὅπως τῶν κοπρολόγων μηδεὶς ἐντὸς ἰ'
 σταδίων τοῦ τείχους καταβαλεῖ κόπρον ἐπιμελοῦνται· καὶ
 τὰς ὁδοὺς κωλύουσι κατοικοδομεῖν καὶ δρυφάκτους ὑπὲρ
 τῶν ὁδῶν ὑπερτείνειν καὶ ὄχετοὺς μετεώρους εἰς τὴν ὁδὸν 20
 ἔκρουν ἔχοντας ποιεῖν καὶ τὰς θυρίδας εἰς τὴν ὁδὸν ἀνοί-
 γειν· καὶ τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀπογιγνομένους ἀναιροῦσιν,
 ἔχοντες δημοσίους ὑπηρέτας.

II. κληροῦνται δὲ καὶ ἀγορανόμοι, πέντε μὲν εἰς
 Πειραιέα, ε' δ' εἰς ἄστυ. τούτοις δὲ ὑπὸ τῶν νόμων 25
 προστέτακται τῶν ὀνίων ἐπιμελεῖσθαι πάντων, ὅπως
 καθαρὰ καὶ ἀκίβδηλα πωλήσεται.

2 κληροῦνται δὲ καὶ μετρονόμοι, πέντε μὲν εἰς ἄστυ,
 ε' δὲ εἰς Πειραιέα· καὶ οὗτοι τῶν μέτρων καὶ τῶν στα-

5 'αὐτοῖς i. e. τοῖς ἀδύνατοις' Blass 15 ΔΡΑΧΜΑΙΣ 16 ΔΑ-
 ΣΩΣΙ corr. Blass 18 ΜΕΛΟΝΤΑΙ 27 ΠΩΛΗΤΑΙ corr. Kaibel
 TESTIM. 50 § 2 *Harp. ἄστυνόμοι 51 § 1 *Harp. ἀγο-
 ρανόμοι. Bekk. An. 330 § 2 *Harp. μετρονόμοι. Phot. με-
 τρον. Bekk. An. 278

θμῶν ἐπιμελοῦνται πάντων, ὅπως οἱ πωλοῦντες χρήσονται
δικαίως.

ἦσαν δὲ καὶ σιτιοφύλακες κληρωτοὶ (1), πέντε μὲν 3
εἰς Πειραιέα, πέντε δ' εἰς ἄστυ, ἄστυ δ' εἴκοσι μὲν εἰς
5 ἄστυ, πεντεκαίδεκα δ' εἰς Πειραιέα. οὗτοι δ' ἐπιμελοῦν-
ται πρῶτον μὲν ὅπως ὁ ἐν ἀγορᾷ σίτος ἀργὸς ὄνιος ἔσται
δικαίως, ἐπειθ' ὅπως οἱ τε μυλωθροὶ πρὸς τὰς τιμὰς
τῶν κριθῶν τὰ ἄλφιστα πωλήσουσιν καὶ οἱ ἀρτοπῶλαι
πρὸς τὰς τιμὰς τῶν πυρῶν τοὺς ἀρτους καὶ τὸν σταθμὸν
10 ἄγοντας ὅσον ἂν οὗτοι τάξωσιν· ὁ γὰρ νόμος τούτους
κελεύει τάττειν.

ἐμπορίου δ' ἐπιμελητὰς δέκα κληροῦσιν· τού- 4
τοις δὲ προστέτακται τῶν τ' ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι καὶ
τοῦ σίτου τοῦ καταπλέοντος εἰς τὸ σιτικὸν ἐμπόριον τὰ
15 δύο μέρη τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν.

LII. καθιστάσι δὲ καὶ τοὺς ἐν δέκα κληρῶ τοὺς ἐπι-
μελησομένους τῶν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, καὶ τοὺς ἀπαγο-
μένους (κακούργους, τοὺς τε) κλέπτας καὶ τοὺς ἀνδραπο-
διστὰς καὶ τοὺς λωποδύτας, ἂν μὲν [δμ]ολογῶσι, θανάτῳ
20 ζημιώσοντας, ἂν δ' ἀμφισβητῶσιν, εἰσάξοντας εἰς τὸ δικα-
στήριον, κἂν μὲν ἀποφύγωσιν, ἀφήσοντας, εἰ δὲ μὴ, τότε
θανατώσοντας, καὶ τὰ ἀπογραφόμενα χωρῖα καὶ οἰκίας
εἰσάξοντας εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ τὰ δόξαντα δ[ημ]όσια
εἶναι παραδώσοντας τοῖς πωληταῖς, καὶ τὰς ἐνδείξεις
25 εἰσάξοντας· καὶ γὰρ ταύτας εἰσάγουσιν οἱ ἐνδεκα. εἰσ-
άγουσι δὲ τῶν ἐνδείξεων τινὰς καὶ οἱ θεσμοθέται.

κληροῦσι δὲ καὶ εἰσαγωγέας ἑ ἀνδρας, οἱ τὰς ἐμ- 2

1 ΧΡΗCΩΝΤΑΙ 3 add. ex Harp. 4 ΠΕΡΑΙΕΑ 18 cf.
Et. M. 20 ΖΗΜΙΩΘΗCΟΝΤΑCΕΝΔΑΜΦΙΒ corr K

TESTIM. § 3 *Harp. et Phot. σιτιοφύλακες [§ 4 *Harp. ἐπι-
μελητῆς ἐμπορίου. Bekk. An. 255 52 § 1 Poll. 8, 102. Bekk.
An. 310. Phot. ἡγεμ. δικαστ. Et. M. ἐνδεκα (Bekk. An. 250. schol.
Patm. Demosth. p. 11 Sakk. schol. Lucian. IV 170 Iac.) 24 schol.
Patm. Demosth. p. 16 Sakk. § 2 Poll. 8, 101. Hesych. εἰσαγωγή (leg.
-γεῖς) ἀρχὴ Ἀθήνησιν τῶν τὰ ἐγκλήματα (leg. ἐμμηνα) εἰσαγόντων

μήρους εἰσάγουσι δικας, δυοῖν φυλαῖν ἕκαστος. εἰσὶ δ'
ἐμμηνοὶ προικός, ἂν τις ὀφείλων μὴ ἀποδιδῶ, κἂν τις
ἐπὶ δραχμῇ δανεισάμενος ἀποστερῇ, κἂν τις ἐν ἀγορᾷ
βουλόμενος ἐργάζεσθαι δανείσῃται παρὰ τινος ἀφορμῆν· ^{ειδ}
ἔτι δ' αἰκείας καὶ ἐραδικὰς καὶ κοινωνικὰς καὶ ἀνδραπό- 5
δων καὶ ὑποζυγίων καὶ τριηραρχικὰς καὶ τραπεζιτικὰς. ||
3 οὗτοι μὲν οὖν ταύτας δικάζουσιν ἐμμήρους εἰσάγ[ον]τες,
οἱ δ' ἀποδέκται τοῖς τελῶναις καὶ κατὰ τῶν τελωνῶν, τὰ
μὲν μέχρι δέκα δραχμῶν ὄντες κύρι[οι], τὰ δ' ἄλλ' εἰς
τὸ δικαστήριον εἰσάγοντες ἐμμηνα. 10

LIII. κληροῦσι δὲ καὶ (τοὺς) τετταράκοντα, τέττα-
ρας ἐκ τῆς φυλῆς ἐκάστης, πρὸς οὓς τὰς ἄλλας δικας
λαγχάνουσιν· οἱ πρότερον μὲν ἦσαν τριάκοντα καὶ κατὰ
δήμους περιόντες ἐδίκαζον, μετὰ δὲ τὴν ἐπὶ τῶν τριά-
2 κοντα ὀλιγαρχίαν τετταράκοντα γέγονασιν. καὶ τὰ μὲν 15
μέχρι δέκα δραχμῶν αὐτοτελεῖς εἰσι δ[ικα]ζ[ε]ι[ν], τὰ δ' ὑπὲρ pag. 27
τοῦτο τὸ τίμημα τοῖς διαιτηταῖς παραδιδόασιν. οἱ δὲ
παραλαβόντες, ἂν μὴ δύνωνται διαλῦσαι, γινώσκουσι,
κἂν μὲν ἀμφοτέροις ἀρέσκη τὰ γνωσθέντα καὶ ἐμμένωσιν,
ἔχει τέλος ἡ δίκη. ἂν δ' ὁ ἕτερος ἐφῆ τῶν ἀντιδικῶν εἰς 20
τὸ δικαστήριον, ἐμβalόντες τὰς μαρτυρίας καὶ τὰς προ-
κλήσεις καὶ τοὺς νόμους εἰς ἔχινους, χωρὶς μὲν τὰς τοῦ Kappel
διώκοντος χωρὶς δὲ τὰς τοῦ φεύγοντος, καὶ τούτους κατα-
σημνηάμενοι καὶ τὴν γνῶσιν τὴν τοῦ διαιτητοῦ γεγραμ-
μένην ἐν γραμματεῖῳ προσαρτήσαντες παραδιδόασιν το[ῖ]ς 25

1 ΦΥΛΑΝ 2 ΔΠΟΔΩI corr. Blass et Contus 3 ΕΑΝΑ-
ΓΟΡΑΙ corr. K 5. 6 inconcinne haec, cf. Kaibel p. 223 12 φν-
λῆς obscuratum post ἐκάστης repetitum est in margine 14 ad
περιόντες cf. Hyperid. I 13, 6. II 2, 12 16 suppl. Wilcken
TESTIM. § 3 Poll. 8, 97 53 § 1 Poll. 8, 100. Bekk. An.
310. Phot. τετταράκοντα. Bekk. An. 306. *Harp. κατὰ δήμους
δικαστὰς § 2. 4. 5 cf. Pollux 8, 126 127 (non ex Ar.) § 2 (et
pauca ex 4) *Harp. διαιτηταί. Bekk. An. 235. Hesych. διαιτ. schol.
Plat. Leg. XI, schol. Patm. Dem. 13 Sakk. 22 *Harp. ἐχίνος

δ' τοῖς τὴν φυλὴν τοῦ φεύγοντος δικάζουσι. οἱ δὲ παρα- 3
λαβόντες εἰσάγουσιν εἰς τὸ δικαστήριον, τὰ μὲν ἐπὶ τὸς
χιλίων εἰς ἓνα καὶ διακοσίους, τὰ δ' ὑπὲρ χιλίας εἰς ἓνα
καὶ τετρακοσίους. οὐκ ἔξεστι δ' οὔτε νόμοις οὔτε προκλή- 5
σει οὔτε μαρτυρίαις ἀλλ' ἢ ταῖς παρὰ τοῦ διαιτητοῦ χρη-
σθαι ταῖς εἰς τοὺς ἐχίνους ἐμβεβλημέναις. διαιτηταὶ δ' 4
εἰσὶν οἷς ἂν ἐξηκοστὸν ἔτος ἢ τοῦτο δὲ δῆλον ἐκ τῶν
ἀρχόντων καὶ τῶν ἐπωνύμων. εἰσὶ γὰρ ἐπωνύμοι δέκα μὲν
οἱ τῶν φυλῶν, δύο δὲ καὶ τετταράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν· 10
οἱ δὲ ἐφηβοὶ ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκωμένα
γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς δ' ἑ
ἀρχῶν ἐφ' οὗ ἐνεγράφησαν καὶ ὁ ἐπώνυμος ὁ τῷ πρότερον
ἔ[τ]ρει δεδιατηκῶς, νῦν δ' εἰς στήλην χαλκῆν ἀναγράφον- 15
ται, καὶ ἴσταιται ἢ στήλην πρὸ τοῦ βουλευτηρίου παρὰ τοὺς
ἐπωνύμους. τὸν δὲ τελευταῖον τῶν ἐπωνύμων λαβόντες 5
οἱ τετταράκοντα διανέμουσιν αὐτοῖς τὰς διαίτας καὶ ἐπι-
κληροῦσιν ἕως ἑκάστος διαιτησεῖ· καὶ ἀναγκαῖον ἕως ἂν
ἑκάστος λάξη διαίτας ἐκδιαιτῶν. ὁ γὰρ νόμος, ἂν τις μὴ
γένηται διαιτητῆς τῆς ἡλικίας αὐτῷ καθηκούσης, ἀτιμον 20
εἶναι κελεύει, πλὴν ἐὰν τύχη ἀρχὴν ἀρχῶν τι[ν]ῶ ἐν ἐκείνῳ
τῷ ἐνιαυτῷ ἢ ἀποδημῶν· οὗτοι δ' ἀτελεῖς εἰσὶ μόνοι.
ἔστιν δὲ καὶ εἰσαγγέλλειν εἰς τοὺς διαιτητάς, ἐὰν τις ἀδι- 6
κηθῆ ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ, κἂν τινος καταγῶσιν, ἀτι-
μοῦσθαι κελεύουσιν οἱ νόμοι· ἔφεσις δ' ἔστι καὶ ταύτοις.
25 χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ 7

1 T(HC)ΦΥΛ(HC) 12 ΠΡΟΤΕΡΩΙ 14 Π(ΑΡΑ) compendio
male picto

TESTIM. § 4 et 7 *Harp. στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις.
Harp. ἐπωνύμοι 22 Harp. εἰσαγγελία (ἄλλη εἰσαγγελία κατὰ τῶν
διαιτητῶν· εἰ γὰρ τις ὑπὸ διαιτητοῦ ἀδικηθῆ, ἔξῃν τοῦτον εἰσαγγέ-
λλειν πρὸς (leg. εἰς) τοὺς δικαστάς (διαιτητάς Bergk) καὶ ἄλους
ἡτιμοῦτο). Bekk. An. 235, schol. Plat. Leg. XI, schol. Patm. Dem.
p. 13

δταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι προγράφουσι, ἀπὸ τίνος ἀρ-
χοντος καὶ ἐπωνύμου] μέχρι τίνων δεῖ στρατεύεσθαι.
LIV. κληροῦσι δὲ καὶ τὰςδε τὰς ἀρχάς· ὁδοποιούς
πέντε, οἷς προστέτακται δημοσίους ἐργάτας ἔχουσι τὰς
2 ὁδοὺς ἐπισκευάζειν. καὶ λογιστὰς δέκα καὶ συνηγό- 5
ρους τούτοις δέκα, πρὸς οὓς ἅπαντας ἀνάγκη τοὺς τὰς
ἀρχάς ἀρξ[αν]τας λόγον ἀπενεγκεῖν. οὗτοι γὰρ εἰσι(ν οἱ)
μόνοι τοῖς ὑπευθύνοις λογιζόμενοι καὶ τὰς εὐθύνας εἰς
τὸ δικαστήριον εἰσάγοντες. κἂν μὲν τινα κλέπτοντ' ἐξ-
ελέγξωσι, κλοπὴν οἱ δικασταὶ καταγινώσκουσι καὶ τὸ 10
(κατα)γνωσθὲν ἀποτίναται δεκαπλοῦν· ἐὰν δὲ τινα δῶρα
λαβόντα ἐπιδείξωσιν καὶ καταγῶσιν οἱ δικασταί, δῶρων
τιμῶσιν, ἀποτίναται δὲ καὶ τοῦτο δεκαπλοῦν· ἂν δ' ἀδι-
κεῖν καταγῶσιν, ἀδικίον τιμῶσιν, ἀποτίναται δὲ τοῦθ' 15
ἀπλοῦν, ἐὰν πρὸ τῆς θ' πρυτανείας ἐκτείσῃ τις, εἰ δὲ μή, 15
διπλοῦται. τὸ (δὲ) δεκαπλοῦν οὐ διπλοῦται.
3 κληροῦσι δὲ καὶ γραμματεῖα τὸν κατὰ πρυτανείαν
καλούμενον, ὃς τῶν γραμμάτων (τ') ἐστὶ κύριος καὶ τὰ
ψηφίσματα τὰ γινόμενα φυλάττει, καὶ τὰλλα πάντα ἀντι-
γράφεται καὶ παρακάθηται τῇ βουλῇ. πρότερον μὲν οὖν 20
οὗτος ἦν χειροτονητός, καὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους καὶ πιστο-
τάτους ἐχειροτόνου· καὶ γὰρ ἐν ταῖς στήλαις πρὸς ταῖς
συμμαχίαις καὶ προξενίαις καὶ πολιτείαις οὗτος ἀναγρά- 4
φεται· νῦν δὲ γέγονε κληρωτός. κληροῦσι δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς
νόμους ἕτερον ὃς παρακάθηται τῇ βουλῇ, καὶ ἀντιγρά- 25

1 ἀπὸ compendio insolito 16 add. K 18 ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ
corr. et τ' add. ex Harp. 21 Κ(ΑΙ)ΑΠΙCΤ corr. K

24. 25 ΕΠΙΤΟΥΤΟΙCΝΟΜΟΝΕΤΕΡΟΝ corr. e Poll.
TESTIM. § 2 *Schol. Aristoph. Vesp. 691. Bekk. An. 310, 6. Phot.
Suid. ἡγεμ. δικ. Bekk. An. 276. ibid. 245. (Phot. Suid. εὐθύναι.
schol. Patm. Dem. p. 14), cf. fragm. 6 14 Harp. ἀδικίον
§ 3. 4. 5 Poll. 8, 98 § 3. 4 *Harp. γραμματεῖς § 4 *Harp.
ἀντιγραφεῖς

φεται και οὗτος πάντας. χειροτονεῖ δὲ καὶ ὁ δῆμος γραμ- 5
ματέα τὸν ἀναγνώσμενον αὐτῷ καὶ τῇ βουλῇ, καὶ οὗτος
οὐδενός ἐστι κύριος ἀλλ' ἢ τοῦ ἀναγνώνα.

κληροῖ δὲ καὶ ἱεροποιούς δέκα, τοὺς ἐπὶ τὰ ἐκθύ- 6
ματα καλουμένους, [οἱ] τὰ τε μ[αν]τευτὰ ἱερὰ θύουσιν,
κἂν τι καλλιεργῆσαι δέη, καλλιεροῦσι μετὰ τῶν μάντεων.
κληροῖ δὲ καὶ ἑτέρους δέκα, τοὺς κατ' ἐνιαυτὸν καλουμέ- 7
ρους, οἱ θυσίας τέ τινας θύουσι [καὶ τ]ὰς πεντετηρίδας
ἀπάσας διοικοῦσιν πλὴν Παναθηναίων. εἰ[σί] δὲ πεντ-
10 τηρίδες μία μ[ὲν] ἢ εἰς Ἀθῆλον (ἐστὶ δὲ καὶ ἐπτετηρίς
ἐνταῦθα), δευτέρα δὲ Βραυρώνια, τρίτη [δὲ],
τετάρτη δὲ Ἐλευσ[ίν]ια. ε' δὲ Πα[ν]αθήναια· καὶ τούτων
οὐδεμία ἐν τῷ αὐτῷ ἐγγίνε[ται]. νῦν δὲ πρόσκειται . . . φαισ
. . . . ἐπὶ Κηφισοφῶντος ἀρχοντος.

15 κληροῦσι δὲ καὶ εἰς Σαλαμίνα ἀρχοντα, καὶ εἰς 8
Πει[ρα]εῖα δῆμαρχ[ον], οἱ τὰ τε Λιονύσια ποιοῦσιν
ἐκατέρωθεν καὶ χορηγούς καθίστασιν. ἐν Σαλαμ[ίν]ι δὲ καὶ
τοῦ[ν]ομα τοῦ ἀρχοντος ἀναγράφεται.

LV. αὐταὶ μὲν οὖν αἱ ἀρχαὶ κληρωταὶ τε καὶ κύριαι τῶν
20 εἰ[ρη]μένων [πράξε]ών εἰσιν. οἱ δὲ καλούμενοι ἐννέα
ἀρχοντες τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ὃν τρόπον καθίσταντο [προ-
ε]ίρητα[ι· νῦν] δὲ κληροῦσιν θεσμοθέτας μὲν ἐξ καὶ γραμ-
ματέα τούτοις, ἔτι δ' ἀρχοντα καὶ βασιλέα καὶ πολέμαρχον

3 ΑΛΛΑΤΟΥ corr. e Suid. 5. 8 suppl. e grammat. 9 suppl. K
11 post TRITH incerta vestigia, Ἡράκλεια fuisse negat Wilcken, vi-
deri ΤΑ 12 Ε ipsam litteram periisse, lineolam superesse
idem 13 ΓΙΝΕ . . . suprascripto ΕΝ, nihil aliud fuisse idem νῦν
Blass 13. 14 [καὶ Ἡ]φαίσ[τ]ια ἀπὸ K. Blass 16. 17 suppl. K
20 suppl. Kaibel 21. 22 suppl. Blass

TESTIM. § 5 Bekk. An. 226. lex. Sabb. 7, 2. Suid. γραμματεὺς
§ 6. 7 *Et. M. et Phot. ἱεροποιοί. Bekk. An. 265. schol. Patm. Dem.
11 (οἱ τὰ τε μαντεύματα ἱεροθνητοῦσι Et. M. Phot. B. A. οἱ τὰ μαν-
τευμένα ἱερὰ θύουσι sch. Patm.) Poll. 8, 107 ἱεροποιοὶ δέκα ὄντες
οὔτοι ἔθνον θυσίας τὰς πεντετηρίδας, τὴν εἰς Ἀθῆλον, τὴν ἐν Βραυρῶνι,
τὴν Ἡρακλειδῶν (sic codd.), τὴν Ἐλευσίῃ cap. 55 Poll. 8, 85. 86

2 κατὰ μέρος ἐξ ἐκάστης φυλῆς. δοκιμάζονται δ' οὔτοι πρῶ-
τον μὲν ἐν τῇ βουλῇ τοῖς φ' πλὴν τοῦ γραμματέως, οὗτος *Zeckman*
δ' ἐν δικαστηρίῳ μόνον ὡς περ οἱ ἄλλοι ἀρχοντες (ἀπαντες
γὰρ καὶ οἱ κληρωτοὶ καὶ οἱ χειροτονητοὶ δοκιμασθέντες
ἀρχουσιν), οἱ δ' ἐννέα ἀρχοντες ἐν τε τῇ βουλῇ καὶ πάλιν 5
ἐν δικαστηρίῳ. καὶ πρότερον μὲν οὐκ ἤρχεν ὄντι[ν'] ἀπο-
δοκιμάσειεν ἢ βουλή, νῦν δ' ἐφρεσίς ἐστὶν εἰς τὸ δικαστή-
3 ριον, καὶ τοῦτο κύριόν ἐστι τῆς δοκιμασίας. ἐπερωτῶσιν
δ', ὅταν δοκιμάζωσιν, πρῶτον μὲν 'τίς || σοὶ πατήρ καὶ *pag. 28*
πόθεν τῶν δήμων, καὶ τίς πατὴρ πατῆρ, καὶ τίς μήτηρ, 10
καὶ τίς μητὴρ πατῆρ καὶ πόθεν τῶν δήμων'; μετὰ δὲ
ταῦτα, εἰ ἐστὶν αὐτῷ Ἀπόλλων πατρῶος καὶ Ζεὺς ἐρκείος *lex. 2. Cal.*
καὶ ποῦ ταῦτα τὰ ἱερὰ ἐστίν, εἴτα ἡρία εἰ ἐστὶν καὶ ποῦ
ταῦτα, ἐπειτα γομέας εἰ εὔποιεῖ, [καὶ] τὰ τέλη (εἰ) τελεῖ,
καὶ τὰς στρατείας εἰ ἐστράτευται. ταῦτα δ' ἀνερωτήσας 15
4 'κάλει', φησὶν, 'τούτων τοὺς μάρτυρας'. ἐπειδὴν δὲ παρά-
σχηται τοὺς μάρτυρας, ἐπερωτᾷ 'τούτου βούλεται τις
κατηγορεῖν'; κἂν μὲν ἢ τις κατήγορος, δοῦς κατηγορίαν
καὶ ἀπολογίαν οὕτω δίδωσιν ἐν μὲν τῇ βουλῇ τὴν ἐπι-
χειροτονίαν, ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ τὴν ψήφον· ἐὰν δὲ 20
μηδεὶς βούληται κατηγορεῖν, εὐθὺς δίδωσι τὴν ψήφον.
καὶ πρότερον μὲν εἰς ἐνέβαλλε τὴν ψήφον, νῦν δ' ἀνάγκη
πάντας ἐστὶ διαψηφίζεσθαι περὶ αὐτῶν, ἵνα, ἂν τις *Lex*
πονηρὸς ὢν ἀπαλλάξῃ τοὺς κατηγορούς, ἐπὶ τοῖς δικα-
5 σταῖς γένηται τοῦτον ἀποδοκιμάσαι. δοκιμασθέν(τες) 25
δὲ τοῦτον τὸν τρόπον βαδίζουσι πρὸς τὸν λίθον ἐφ' ᾧ
τὰ τόμ' ἐστίν, ἐφ' οὗ καὶ οἱ δαιτῆται ὁμόσαντες ἀπο-
φαίνονται τὰς δαίτας καὶ οἱ μάρτυρες ἐξόμνουνται τὰς
μαρτυρίας, ἀναβάντες δ' ἐπὶ τοῦτον ὁμνύουσιν δικαίως *Lex*

2 et 14 suppl. K 14 εἰ add. e lex. Cantabr. cf. Dinarch. 2, 18
17 ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ corr. K 26 ΕΦ, ἐφ' et ἐφ' utrumque libri Pollucis
TESTIM. § 2 Poll. 8, 95. § 2, 3 *lex. Cantabr. θεσμοθετῶν
ἀνάκρισις

ἀρξεν καὶ κατὰ τοὺς νόμους, καὶ δῶρα μὴ λήψεσθαι τῆς ἀρχῆς ἕνεκα, κἂν τι λάβωσι, ἀνδριάντα ἀναθήσειν χρυσοῦν. ἐντεῦθεν δ' ὁμόσαντες εἰς ἀκρόπολιν βαδίζουσιν καὶ πάλιν ἐκεῖ ταῦτα ὁμνύουσι, καὶ μετὰ ταῦτ' εἰς τὴν ἀρχὴν εἰσέρχονται.

LVI. λαμβάνουσι δὲ καὶ παρῆδρους ὁ τε ἀρχων καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πολέμαρχος δύο ἕκαστος οὗς ἂν βούληται, καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρῆδρεύειν καὶ εὐθύνας διδόνασιν, ἐπὶν παρῆδρεύσωσιν.
10 καὶ ὁ μὲν ἀρχων εὐθύς εἰσελθὼν πρῶτον μὲν κη-2
ρῦττει, ὅσα τις εἶχεν πρὶν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἀρχὴν, ταῦτ' ἔχειν καὶ κρατεῖν μέχρι ἀρχῆς τέλους. ἔπειτα χορη-3
γοὺς τραγωδοῖς καθίστησι τρεῖς ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων τοὺς πλουσιωτάτους· πρότερον δὲ καὶ κωμικοὺς καθίστη
15 πέντε, ἧν δὲ τούτους αἱ φυλαὶ φέρουσιν. ἔπειτα παρα-
λαβὼν τοὺς χορηγοὺς τοὺς ἐνηνεγμένους ὑπὸ τῶν φυλῶν εἰς Διονύσια ἀνδράσιν καὶ παισὶν καὶ κωμικοῖς καὶ εἰς
Θαργήλια ἀνδράσιν καὶ παισὶν (εἰσὶ δ' οἱ μὲν εἰς Διονύσια κατὰ φυλάς, εἰς Θαργήλια <δὲ> δυεῖν φυλαῖν εἰς· παρέχει
20 δ' ἐν μ[έ]ρει ἑκατέρᾳ τῶν φυλῶν) τούτοις τὰς ἀντιδόσεις ποιεῖ καὶ τὰς σκήψεις εἰσάγει, ἐὰν τις ἢ ληλητοργη-
[κῆ]ν[αι] φῆ πρότερον ταύτην τὴν λητοργίαν, ἢ ἀτελῆς εἶναι, ληλητοργηκῶς ἐτέραν λητοργίαν καὶ τῶν χρόνων αὐτῷ [τῆς ἀτελ]είας μὴ ἐξελη[λυ]θ[ῆ]των ἢ τὰ ἔτη μὴ
25 γεγονέναι· δεῖ γὰρ τὸν τοῖς παι[σὶν] χορηγοῦντα ὑπὲρ τετραράκοντα ἔτη γεγονέναι. καθίστησι δὲ καὶ εἰς Ἀθλον χορηγοὺς καὶ ἀρχιδέω[ρον] τῷ τριακοντορίῳ τῷ τοὺς ἡθέους ἄγοντι. πομπῶν δ' ἐπιμελεῖται τῆς τ[ε] τῷ Ἀσκληπιῷ 4

15 ΤΟΥΤΟΙC corr. Wyse 20 suppl. K 21 TACKHY
21—24 suppl. K 25 suppl. ex Harp. 28 sq. incertum esse in
hiatu ΤΗ]C fuerit an Τ(ΗC)Τ]E Wilcken

TESTIM. § 1 Poll. 8, 92. *Harp. πάρεδρος § 3. 4 lex.
Cant. ἐπώνυμος 25 *Harp. ὅτι νόμος ἐστίν.

γινομένης, ὅταν οἰκουρῶσι μύσται, καὶ τῆς Διονυσίων τῶν με[γά]λων μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, οὗς πρότερον μὲν ὁ δῆμος χειροτόνει δέκα ὄντας, κ[αὶ τὰ] εἰς τὴν πομπὴν ἀναλώματα παρ' αὐτῶ[ν] ἀνήλι[σ]κον, ἧν δ' ἕνα τῆς φυ-
5 λῆ[ς] ἐκ[ά]στης κληροῖ καὶ δίδωσιν εἰς τὴν κατασκευὴν 5
ἑκατὸν μνᾶς. ἐπιμελ[εῖται] δὲ καὶ τῆς εἰς Θαργήλια καὶ
τῆς τῷ Διὶ τῷ Σωτήρι. διοικεῖ δὲ καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Διονυσίων οὗτος καὶ τῶν Θαργηλίων. ἑορτῶν μὲν οὖν
6 ἐπιμελεῖται τούτων. γραφαὶ δ[ὲ] καὶ δ[ί]και λαγχάνονται
πρὸς αὐτόν, ἅς ἀνακρίνας εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγει, 10
γονέων κακώσεως (αὗται δ' εἰσὶν ἀζήμιοι τῷ βουλευμένῳ δ[ι]ώκειν), ὄρφανῶν κ[ακώ]σεως (αὗται δ' εἰσὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων), ἐπικλήρων κακώσε[ως] (αὗται δ' εἰσὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων καὶ τῶν συνοικούντων), οἴκου ὄρφανικοῦ
κακώσεως (εἰσὶ δὲ καὶ [αὗται κατὰ τῶν] ἐπιτρόπων), παρα-
15 νοίας, ἐὰν τις αἰτιάζηαι τινα παρανοοῦντα τὰ [...]. ἀπολλύν[αι], εἰς δατητῶν ἀρεσιν, ἐὰν τις μὴ θέλη κοινὰ

9 suppl. e gramm. 12—15 suppl. K 16 in lacuna negat
ἐαντοῦ fuisse Wilcken, οἰκεία negat K 17 ΔΙΑΙΤΗΤΩΝ corr. ex
lex. Cant. (legit ita Pollux) 17 ΘΕΛΗΤ. ΚΟΙΝΑ Wilcken, corr. ex
lex. Cant.

TESTIM. § 5. 6. 7 Poll. 8, 89 ὁ δὲ ἀρχων διατίθησι μὲν Διονύσια καὶ Θαργήλια μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν λαγχάνονται κακώσεως, παρανομίας, εἰς δατητῶν (διατητῶν codd.) ἀρεσιν, ἐπιτροπῆς ὄρφανῶν, ἐπιτρόπων καταστάσεις, κλήρων καὶ ἐπικλήρων ἐπιδικασίαι. ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν γυναικῶν αἱ ἂν φῶσιν ἐπ' ἀνδρὸς τελευτῆ κίεον, καὶ τοὺς οἴκους ἐκμισθοὶ τῶν ὄρφανῶν.
§ 6 lex. Cant. ἐπώνυμος. Bekk. An. 310 πρὸς τὸν ἀρχοντα κακώσεως ἐλαγχάνοντο γραφαὶ καὶ τῶν γονέων, εἰ τούτους τις αἰτίαν ἔχοι κακοῦν, καὶ τῶν ὄρφανῶν· ἐτι δὲ παρανομίας καὶ ἀργίας, (κλήρων) ἐπιδικασίαι καὶ ἐπικλήρων γυναικῶν. ἀπάσας ταύτας ἤγεν ὁ ἀρχων εἰς τὸ δικαστήριον. Phot. Suid. ἡγεμονία δικαστηρίου. *lex. Cant. εἰς δατητῶν ἀρεσιν — ἐπὶ τῶν διανεμόντων τὰ κοινὰ τισιν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. δίκαι λαγχάνονται πρὸς τὸν ἀρχοντα ἄλλαι τε καὶ (ἀλλ' εἴ τις καὶ cod. corr. Dobree) εἰς δατητῶν ἀρεσιν, ὅταν μὴ θέλη κοινὰ τὰ ὄντα νέμεσθαι. 17 *Harp. δατεῖσθαι. *Et. M. δατητής

[τὰ δὲ νόμεσθαι, εἰς ἐπι^{επιμελεῖται}τροπῆς κατάστασιν, εἰς ἐπι-
τροπῆς διαδικασίαν, εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν, ἐπι-
τροπὸν αὐτὸν ἐγγράψαι, κλήρων καὶ ἐπικλήρων ἐπι^{επι-}δι-
κασίαι. ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν ὄρφανῶν καὶ τῶν ἐπι-
5 κλήρων καὶ τῶν γυναικῶν ὄσαι ἂν τελευτήσαντος τοῦ
ἀνδρός σκη^{σκη}πται κύνει· καὶ κύριός ἐστι τοῖς ἀδικούσιν
ἐπιβάλλειν ἢ εἰσάγειν εἰς] τὸ δικαστήριον. μισθοὶ δὲ
καὶ τοὺς οἴκους τῶν ὄρφανῶν καὶ τῶν ἐπικλήρων, ἕως
ἂν τις τετταρακκαίδε[χέ]τις γένηται, καὶ τὰ ἀποτιμήματα^{αὐτῶν}
10 λαμβάνει, [καὶ τοὺς ἐπιτρόπους], ἂν μὴ [δι]δῶσι τοῖς
παισὶ τὸν σίτον, οὗτος εἰσπράττει.

LVII. καὶ ὁ [μὲν ἀρχῶν ἐπιμελεῖται] τούτων· ὁ δὲ
βασιλεὺς πρῶτον μὲν μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν
ἐπιμελητῶν ὧν ὁ δῆμος χ^{χειροτονεῖ}, δύο μὲν ἐξ Ἀθη-
15 ναίων ἀπάντων, ἓνα δ' [ἐξ] Εὐμολπιδῶν, ἓνα δ' ἐκ Κηρέ^κ-
κων. ἔπειτα Διονυσίων τῶν Ἐπιληναίων· ταῦτα δὲ ἐστι
[πομπ]ή [τε καὶ ἀγών]. τὴν μὲν οὖν πομπὴν κοινῇ πέμ-
pag. 29 πουσιν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἐπιμεληταί, τὸν δὲ ἀγῶνα
διατίθησιν ὁ βασιλεὺς. <δια>τίθησι δὲ καὶ τοὺς τῶν
20 λαμπάδων ἀγῶνας ἅπαντας· ὡς δ' ἔπος εἰπεῖν καὶ τὰς
πατρὸς θυσίας διοικεῖ οὗτος πάσας. γραφαὶ δὲ λαγχά-
2 νονται πρὸς αὐτὸν ἀσεβείας, κἂν τις ἱερωσύνης ἀμφισβητῇ
πρὸς τινα. διαδικάζει δὲ καὶ τοῖς γένεσι καὶ τοῖς ἱερεῦσι
τὰς ἀμφισβητήσεις τὰς ὑπὲρ τῶν γεῶν ἀπάσας οὗτος.
25 λαγχάνονται δὲ καὶ αἱ τοῦ φόνου δίκαι πάσαι πρὸς τοῦ-
τον, καὶ ὁ προαγορεύων εἴργεσθαι τῶν νομίμων οὗτος

2 suppl. ex Harp.

3—6 suppl. e Poll.

6 РОСКИН

H
9 ΤΕΙΣΓΕΝ suppl. 8. 9 Blass 12 suppl. Blass et K 13—15 suppl.
ex Harp. 14 ὧν Blass 15 Δ(Ε)ΚΗΡ... N suprascripto -K-
17 τε καὶ (Kaibel, Papageorgius) spatio aptum ait Wilcken
24 ΙΕΡΩΝ corr. e Bekk. An.

TESTIM. cap. 57 Pollux 8, 90. Phot. ἡγεμ. δικαστ. Bekk.
An. 219 10 *Harpocr. σίτος 12—15 *Harp. ἐπιμελητής
τῶν μυστηρίων (ὁ δὲ βασ. — κηρέκων) § 2. 3 Bekk. An. 310

3 ἐστίν. εἰσὶ δὲ φόνου] δίκαι καὶ τραύματος, ἂν μὲν ἐκ
προνοίας ἀποκτείνῃ ἢ τρώσῃ, ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καὶ φαρ-
μάκων, ἂν ἀποκτείνῃ δούς, καὶ πυρκαϊᾶς· ταῦτα γὰρ ἢ
βουλή μόνον δικάζει· τῶν δ' ἀκουσίων καὶ βουλευσεως
κἂν οἰκέτην ἀποκτείνῃ τις ἢ μέτοικον ἢ ξένον, οἱ ἐπὶ 5
Παλλαδίῳ· ἂν δ' ἀποκτεῖναι μὲν τις ὁμολογῇ, φῆ δὲ
κατὰ τοὺς νόμους, οἷον μοιχὸν λαβῶν ἢ ἐν πολέμῳ ἀγνοή-
σας ἢ ἐν ἄθλῳ ἀγωνιζόμενος, τούτῳ ἐπὶ Δελφινίῳ δικά-
ζουσιν· ἂν δὲ φεύγων φυγὴν ὧν αἰθεσίς ἐστιν αἰτίαν
ἐξῆ ἀποκτεῖναι ἢ τρώσαι τινα, τούτῳ δ' ἐν Φρεάτου 10
δικάζουσιν· ὁ δ' ἀπολογεῖται προσορμισσάμενος ἐν πλοίῳ·
4 δικάζουσι δ' οἱ λαχόντες ταῦτ' ἄνδρες πλὴν τῶν ἐν
Ἀρείῳ πάγῳ γιγνομένων, εἰσάγει δ' ὁ βασιλεὺς, καὶ
δικάζουσιν ἐν ἱερῶν καὶ ὑπαίθριοι, καὶ ὁ βασιλεὺς
ὅταν δικάζῃ περιαιρεῖται τὸν στέφανον. ὁ δὲ τὴν αἰτίαν 15
ἔχων τὸν μὲν ἄλλον χρόνον εἴργεται τῶν ἱερῶν καὶ οὐδ'
εἰς τὴν ἀγορὰν ἢ ὄμος ἐμβαλεῖν αὐτῷ· τότε δ' εἰς τὸ
ἱερὸν εἰσελθὼν ἀπολογεῖται. ὅταν δὲ μὴ εἰδῇ τὸν ποιή-
σαντα, τῷ δρᾶσαντι λαγχάνει. δικάζει δ' ὁ βασιλεὺς καὶ
οἱ φυλοβασιλεῖς. || καὶ τὰς τῶν ἀψύχων καὶ τῶν ἄλλων 20
ζῳων. ||

LVIII. ὁ δὲ πολέμαρχος θύει μὲν θυσίας τῇ τε
Ἀρτέμιδι τῇ ἀγροτέρῃ καὶ τῷ Ἐνναλίῳ, διατίθησι δ'

.P.
2. 3 ΦΑΡΜΑΚΟΝ 9 Δ-ΙΔ-ΕCIC 12 ΤΑΙ. Α... C Wilcken,
suppl. Kaibel 14 suppl. Blass 17 Blassii supplementum non
certum 20 haec inconcinne, cf. Wilam. I 253. Kaibel p. 242
22. 23 ΤΗΝΤΕΤΗΙΑΡ et ΕΝΥΑΛΙΩ videtur corrector voluisse. quod
antea fuit multis et diversis lituris obscuratum

TESTIM. 4 *Harp. ἐπὶ Παλλαδίῳ — δικαστήριον οὕτω καλού-
μενον, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ἐν ᾧ
δικάζουσιν ἀκουσίον φόνον καὶ βουλευσεως οἱ ἐφέται. Bekk. An.
257, 23 *Harp. βουλευσεως 8 *Harp. ἐπὶ Δελφινίῳ cap. 58
Poll. 8, 91 § 1 Bekk. An. 290

Aristoteles. III ed.

ἀγῶνα τὸν ἐπιτάφιον, καὶ τοῖς τετελευτηκόσιν ἐν τῷ
πολέμῳ καὶ Ἀρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι ἐναγίσματα ποιεῖ.
δικαί δὲ λαγχάνονται πρὸς αὐτὸν ἴδια μόνον αἰ τε τοῖς 2
μετοίκιοις καὶ τοῖς ἰσοτελέσι καὶ (αἰ) τοῖς προξένοις
5 γιγνόμεναι. καὶ δεῖ τοῦτον λαβόντα καὶ διανειμάντα δέκα
μέρη τὸ λαχὸν ἐκάστη τῇ φυλῇ μέρος προσθεῖναι, τοὺς
δὲ τὴν φυλὴν δικάζοντας τοῖς διαιτηταῖς ἀποδοῦναι. αὐτὸς 3
δ' εἰσάγει δικὰς τὰς τε τοῦ ἀ[ποστ]ασίου καὶ ἀπροστα-
σίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκιοις, καὶ τὰλλ'
10 οἷσα τοῖς πόλιταις ὁ ἀρχων, ταῦτα τοῖς μετοίκιοις ὁ
πολέμαρχος.

LIX. οἱ δὲ θεσμοθέται πρῶτον μὲν τοῦ προγράψαι
τὰ δικαστήριά εἰσι κύριοι τίσιν ἡμέραις δεῖ δικάζειν,
ἐπειτα τοῦ δοῦναι ταῖς ἀρχαῖς· καθότι γὰρ ἂν οὗτοι
15 δῶσιν, κατὰ τοῦτο χρῶνται. ἔτι δὲ τὰς εἰσαγγελίας 2
[εἰσαγγέλλουσιν εἰς τὸν δῆμον] καὶ τὰς καταχειροτονίας
καὶ τὰς προβολὰς ἀπάσας εἰσάγουσιν οὐ[τ]οι καὶ γραφὰς
παρανόμων καὶ νόμον μὴ ἐπιτήδειον θεῖναι καὶ προεδρι-
κὴν καὶ ἐπιστατικὴν καὶ στρατηγούς εὐθύνας. εἰσι δὲ 3
20 καὶ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας
καὶ δωροξενίας, ἂν τις δῶρα δοῦς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν,
καὶ συκοφαντίας καὶ δώρων καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδο-
κλητείας καὶ βουλευσεως καὶ ἀγραφίου καὶ μοιχείας.

3 ΙΔΙΑΙΜ(ΕΝ) 4 add. Kaibel 8. 9 suppl. e gramm.
14. 15 pugnans haec cum § 5 et pag. 32, 33 (infra p. 75) 23 καὶ
ἕβρεως add. Harp. (ἡγεμ. δικ.) Bekk. An. Phot.

TESTIM. § 3 *Harp. πολέμαρχος. ἀποστασίου. Hesych.
et Phot. Ἀνακμῆς ἀρχῆ. Bekk. An. 310. Phot. Suid. ἡγεμ. δικ.
59, 1—6 Poll. 8, 86. 87 (hinc schol. Aeschin. 1, 16 cod. q) *Harp.
θεσμοθέται § 1. 2 Phot. θεσμοθέται. Bekk. An. 264.
schol. Plat. Phaedr. 235 § 3 *Harp. παράστασις.
δωροξενία. *lex. Cant. ξενίας γραφή. Harp. ἡγεμονία
δικαστηρίου Bekk. An. 310 Phot. ἡγ. δικ. Hesych. δω-
ροξενίας

4 εἰσάγουσιν δὲ καὶ τὰς δοκιμασίας ταῖς ἀρχαῖς ἀπάσας
καὶ τοὺς ἀπειρητισμένους ὑπὸ τῶν δημοτῶν καὶ τὰς
5 καταγνώσεις τὰς ἐκ τῆς βουλῆς. εἰσάγουσι δὲ καὶ δικὰς
ἰδίας, ἐμπορικὰς καὶ μεταλλικὰς καὶ δούλων, ἂν τις τὸν
ἐλεύθερον καθῶς λέγῃ. || καὶ ἐπικληροῦσι ταῖς ἀρχαῖς 5
6 οὗτοι τὰ δικαστήρια τὰ ἴδια καὶ τὰ δημόσια. || καὶ τὰ
σύμβολα τὰ πρὸς τὰς πόλεις οὗτοι κροῦσι, καὶ τὰς
δικὰς τὰς ἀπὸ τῶν συμβόλων εἰσάγουσι, καὶ τὰ ψευδο-
μαρτύρια (τὰ) ἐξ Ἀρείου πάγον.

7 τοὺς δὲ δικαστὰς κληροῦσι πάντες οἱ ἐννέα ἄρ-10
χοντες, δέκατος δ' ὁ γραμματεὺς ὁ τῶν θεσμοθετῶν,
τοὺς τῆς αὐτοῦ φυλῆς ἕκαστος.

LX. τὰ μὲν οὖν περὶ τοὺς 9 ἀρχοντας τοῦτον ἔχει
τὸν τρόπον. κληροῦσι δὲ καὶ ἀθλοθέτας δέκα ἄνδρας,
ἓνα τῆς φυλῆς ἐκάστης. οὗτοι δὲ δοκιμασθέντες ἀρχοῦσι 15
τέτταρα ἔτη, καὶ διοικοῦσι τὴν τε πομπὴν τῶν Παναθη-
ναίων καὶ τὸν ἀγῶνα τῆς μουσικῆς καὶ τὸν γυμνικὸν
ἀγῶνα καὶ τὴν ἵπποδρομίαν, καὶ τὸν πέπλον ποιοῦνται
καὶ τοὺς ἀμφορεῖς [ποιοῦνται] μετὰ τῆς βουλῆς, καὶ τὸ
2 ἔλαιον τοῖς ἀθληταῖς ἀποδιδάσκει. τὸ δὲ ἔλαιον συλλέγεται 20
ἀπὸ τῶν μοριῶν· εἰσπράττει δὲ τοὺς τὰ χωρία κερη-
μένους ἐν οἷς αἱ μορίαι εἰσὶν ὁ ἀρχων, τρεῖς ἡμικοτύλια
ἀπὸ τοῦ στελέχους ἐκάστον. πρότερον δ' ἐπώλει τὸν
καρπὸν ἢ πόλις· καὶ εἴ τις ἐξορῶξειεν ἔλαιον μορίαν ἢ
κατάξειεν, ἐκρινεν ἢ ἐξ Ἀρείου πάγον βουλή, καὶ εἴ [τ]ου 25
καταγνοῖ, θανάτῳ τοῦτον ἐζημίουν. ἐξ οὗ δὲ τὸ ἔλαιον
pag. 30 ὁ τὸ χωρίον κε[κ]ημένους ἀποτίνει, ὁ μὲν νόμος ἔστιν, ἢ
δὲ κρίσις καταλέλυται. τὸ δὲ ἔλα[ιον] ἐκ τοῦ κτήματος,

5. 6 aliter § 1 7 (κατα)κροῦσι Wyse 9 τὰ add. e Poll.
10—12 cf. c. 63, 1 10 ΠΑΝΤΑC corr. K 20 CΥΛΛΕΓΕΤΑΙ-
ΤΟΔΕΕΛA corr. Hicks 28 suppl. K ΑΠΟΤΟΥ superscr. EK
TESTIM. 8 *Bekk. An. 436 60, 1 Pollux 8, 93 (cf. 87)
20 *schol. Soph. OC. 701

οὐκ ἀπὸ τῶν στελεχῶν ἐστὶ τῆ πόλει. συλλέξας οὖν ὁ 3
 ἄρχων τὸ ἐφ' ἑαυ[τοῦ] γιγνόμενον τοῖς ταμίαις παραδί-
 δωσιν εἰς ἀκρόπολιν, καὶ οὐκ ἐστὶν ἀναβῆναι πρότερον εἰς
 Ἄρειον πάγον, πρὶν ἂν ἅπαν παραδῶ τοῖς ταμίαις. οἱ
 5 δὲ ταμίαι τὸν μὲν ἄλλον χρόνον τηροῦσιν ἐν ἀκροπόλει,
 τοῖς δὲ Παναθηναίοις ἀπομετροῦσι τοῖς ἀθλοθέταις, οἱ
 δ' ἀθλοθέται τοῖς νικῶσι τῶν ἀγωνιστῶν. ἐστὶ γὰρ ἀθλα
 τοῖς μὲν τὴν μουσικὴν νικῶσιν ἀργύριον καὶ χρυσᾶ, τοῖς
 δὲ τὴν εὐανδρίαν ἀσπίδες, τοῖς δὲ τὸν γυμνικὸν ἀγῶνα
 10 καὶ τὴν ἵπποδρομίαν ἔλαιον.

LXI. χειροτονοῦσι δὲ καὶ τὰς πρὸς τὸν πόλεμον ἀρχὰς
 ἀπάσας, στρατηγούς δέκα, πρότερον μὲν ἀφ' ἑκάστης
 φυλῆς ἓνα, νῦν δ' ἐξ ἀπάντων· καὶ τούτους διατάττουσι
 15 τῆ χειροτονία, ἓνα μὲν ἐπὶ τοὺς ὀπλίτας, ὅς ἡγεῖται τῶν
 πολιτῶν, ἂν ἐξίωσι, ἓνα δ' ἐπὶ τὴν χώραν, ὅς φυλάττει,
 κἂν πόλεμος ἐν τῆ χώρᾳ γίνηται, ἡγεῖται οὗτος· δύο
 δ' ἐπὶ τὸν Πειραιέα, τὸν μὲν εἰς τὴν Μουνιχίαν, τὸν
 δὲ εἰς τὴν Ἀκτὴν, οἱ τῆς φυλακῆς ἐπιμελοῦνται [καὶ]
 20 τῶν ἐν Πειραιεῖ· ἓνα δ' ἐπὶ τὰς συμμορίας, ὅς τοὺς τε
 τριηράρχους καταλέγει καὶ τὰς ἀντιδόσεις αὐτοῖς ποιεῖ
 καὶ τὰς διαδικασίας [αὐτοῖς] εἰσάγει· τοὺς δ' ἄλλους
 πρὸς τὰ παρόντα πράγματα ἐκπέμπουσιν. ἐπιχειροτονία 2
 δ' αὐτῶν ἐστὶ κατὰ τὴν πρυτανείαν ἑκάστην, εἰ δοκοῦσιν
 25 καλῶς ἄρχειν· κἂν τινα ἀποχειροτονήσωσιν, κρίνουσιν ἐν
 τῇ δικαστηρίῳ, κἂν μὲν ἀλῶ, τιμῶσιν ὁ τι χρὴ παθεῖν
 ἢ ἀποτεῖσαι, ἂν δ' ἀποφύγῃ, πάλ[ιν] ἄρχει. κύριοι δὲ

2 suppl. K 8 ΑΡΓΥΡΙΑ 10 sequi debebant magistratus creati
 in quadriennium cf. cap. 43 13 ΓΟΥΣ Δ(Ε)Κ(Α)ΠΡ ἕκ. add. K
 15. 16 ΤΩΝ | ΟΠΛ.. Τ(ΩΝ) i. e. ὀπλιτῶν Wilcken 17 ἡγεῖται: ΠΟΛΕ-
 Ω
 ΜΕΙ 19 ΦΥΛΗC corr. K 26 ΔΛΛΩΙ corrector igitur verum dabat
 TESTIM. c. 61 § 1. 2. 4. 5 Pollux 8, 87 13 *Harp. στρατηγολ
 21 Phot. Suid. ἡγεμ. δικ.

εἰσιν ὅταν ἡγῶνται καὶ δῆσαι τὸν ἀτακτοῦντα καὶ (ἐκ)[κη]-
 ρῶσαι καὶ ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν· οὐκ εἰώθασιν δὲ ἐπιβάλλειν.
 3 χειροτονοῦσι δὲ καὶ ταξιάρχους δέκα, ἓνα τῆς
 φυλῆς ἑκάστης· οὗτος δ' ἡγεῖται τῶν φυλετῶν καὶ λοχα-
 γούς καθίστησιν.
 4 χειροτονοῦσι δὲ καὶ ἱππάρχους δύο ἐξ ἀπάντων·
 οὗτοι δ' ἡγοῦνται τῶν ἱππέων, διελόμενοι τὰς φυλάς
 ε' ἑκάτερος· κύριοι δὲ τῶν αὐτῶν εἰσιν ὧν περ οἱ στρα-
 τηγοὶ κατὰ τῶν ὀπλι[τῶν]. ἐπιχειροτονία δὲ γίνεται (καὶ)
 τούτων.
 5 χειροτονοῦσι δὲ καὶ φυλάρχους (ε'), ἓνα τῆς φυλῆς,
 τὸν ἡγησόμενον (τῶν ἱππέων) ὥσπερ οἱ ταξιαρχοὶ τῶν
 ὀπλιτῶν.
 6 χειροτονοῦσι δὲ καὶ εἰς Ἀθήμνον ἱππαρχον, ὅς
 ἐπιμελεῖται τῶν ἱππέων τῶν ἐν Ἀθήμνῳ.
 7 χειροτονοῦσι δὲ καὶ ταμίαν τῆς Παράλου καὶ
 ὁ . . α τῆς το[ῦ] Ἀμμωνος.
 LXII. αἱ δὲ κληρωταὶ ἀρχαὶ πρότερον μὲν ἦσαν αἱ
 1 μὲν μετ' ἑννέα ἀρχόντων ἐ[κ] τῆς φυλῆς ὅλης κληρούμεναι,
 αἱ δ' ἐν Θησείῳ κληρούμεναι διηροῦντο εἰς τοὺς δῆμ[ο]υς· 20
 ἐπειδὴ δ' ἐπώλον οἱ δῆμοι, καὶ τὰς τῆς φυλῆς
 ὅλης κληροῦσι πλὴν βουλευτῶν καὶ φρουρῶν· τούτους δ'
 εἰς τοὺς δῆμους ἀποδιδόασιν.
 2 μισθοφοροῦσι δὲ πρῶτον [μὲν ὁ δῆμος] ταῖς μὲν
 ἄλλαις ἐκκλησίαις δραχμὴν, τῆ δὲ κυρίᾳ ἑννέα (ὀβολούς). 25
 ἔπειτα τὰ δικ[αστηρία] τρεῖς ὀβολούς. εἰθ' ἡ βουλή πέντε
 ὀβολούς· τοῖς δὲ πρυτανεύουσιν εἰς σίτησιν [ὀβολός
 π]ροστίθεται [δέκα προστίθενται]. ἔπειτ' εἰς σίτησιν

1 ΤΙΝΑΤΑΚΤ 7. 9. 24. 26 suppl. K 8 ΩΝΠΕΡΕΙCΙΝ
 12 τῶν ἱππέων add. K 17 sic Wilcken, νῦν] Blass, ἄλλον K
 25 nimirum nota oboli ommissa est 27. 28 suppl. et corr. Blass
 TESTIM. § 3 Bekk. An. 306 § 4. 5 Phot. ἱππαρχοι.
 Poll. 9, 95. *Harp. ἱππαρχος. *Harp. φύλαρχος § 7 *Harp.
 ταμίαι. Phot. ταμίαι. *lex. Cant. πάραλος

λαμβάνουσι ἐννε[α ἀρχον]τες τέττα[ρας] ὀβολοὺς ἕκαστος
καὶ παρατρέφουσι κήρυκα καὶ ἀθλητήν. ἔπειτ' ἀρχων
[εἰς Σαλα]μίνα δραχ[μὴν] τῆς ἡμέρας, || ἀθλοθέται δ' ἐν
πρυτανείῳ δειπνοῦσι τὸν Ἐκ[ατο]μβαιῶνα μῆνα, δ[τ]αν ἢ
5 τὰ Παναθήναια, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς τετραδὸς ἰσταμένον. ||
ἀμφικτύονες εἰς Ἀθλον δραχμὴν τῆς ἡμέρας ἐκάστης
ἐκ Ἀθλου. λαμβάνουσι δὲ καὶ ὄσπαι ἀποστέλλονται ἀρχαὶ
εἰς Σάμον ἢ Σκύρον ἢ Ἀθήμον ἢ Ἴμβρον εἰς σίτησιν
ἀργύριον.

10 ἀρχειν δὲ τὰς μὲν κατὰ πόλεμον ἀρχὰς ἔξεστι πλεο- 3
νάκις, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμίαν, πλὴν βουλευσάσαι δις.

LXIII. τὰ δὲ δικαστήρια [κ]ληρ[οῦ]σι[ν] οἱ 9' ἀρ-
χοντες κατὰ φυλὰς, ὁ δὲ γραμματεὺς τῶν θεσμο[θετῶν]
τῆς δεκάτης φυλῆς. εἰσοδοὶ δὲ εἰσιν εἰς [τὰ] δικασ[τῆ]ρια 2
15 δέκα, μία τῇ φυλῇ ἐκάστη, καὶ κλη[ρωτῆ]ρια εἴκοσι, δ[ύο]
τῇ φυλῇ ἐκάστη, καὶ κιβώτια ἑκατόν, δέκα τῇ φυλῇ
ἐκάστη, καὶ ἕτερα κιβώτι[α] δέκα, εἰς α] ἐμβάλλεται τῶν
λαχόντων δικαστῶν τὰ πινάκια, καὶ ὑδρίαί δύο. καὶ
βακτηρία παρατίθενται κατὰ τὴν εἰσοδὸν ἐκάστην
20 ὅσοι περ οἱ δικασταί, καὶ βάλανοι εἰς τὴν ὑδρίαν ἐμβά-
λονται ἴσαι ταῖς βακτηρίαις, γέγραπται δὲ ἐν ταῖς βαλά-
νοις τῶν στοιχείων ἀπὸ τοῦ ἑνδεκάτου, τοῦ λ [τριακοστοῦ],
ὅσα περ ἂν μέλλῃ [τ]ὰ δικαστήρια πληρωθῆσεσθαι. δικά- 3
ζειν δ' ἔξεστιν τοῖς ὑπὲρ λ' ἔτη γεγονόσιν, ὅσοι αὐτῶν
25 [μ]ὴ ὀφείλουσιν τῷ δημοσίῳ ἢ ἀτιμοὶ εἰσιν. ἐὰν δὲ τις
δικάζῃ οἷς μὴ ἔξεστιν, ἐνδεκννται καὶ [εἰς] τὸ δικαστήριον
εἰσάγεται· ἐὰν δ' ἄλῳ, προστιμῶσιν αὐτῷ οἱ δικασταὶ δ
τι ἂν δοκῇ ἀξίος εἶναι παθε[ῖν] ἢ ἀποτεῖσαι. ἐὰν δὲ
ἀργυρίου τιμηθῇ, δεῖ αὐτὸν δεδέσ[θαι], ἕως ἂν ἐκτείσῃ

1. 3. 4. 12—29 suppl. K, 17 Blass 3—5 haec non suo loco, cf.
Wilam. I 195 19 ΒΑΚΤΗΡΙΑ corr. K 20 ΟΥΥΟΙΠΕΡ corr. K 22 del. K
TESTIM. cap. 63 schol. Aristoph. Vesp. 775. schol. Arist.
Plut. (edit. Iunt.) 277 (p. 340 a 25)

τό τε πρότερον ὀφλημ[α] ἐφ' ᾧ ἐνεδείχθη καὶ ὁ τι ἂν
4 αὐτῷ προστιμῆσθαι τ[ὸ] δικ[αστῆ]ριον. ἔχει δ' ἕκαστος δι-
καστῆς πινάκιον πύξινον, ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τὸ
ἐαυτοῦ πατρόθεν καὶ τοῦ δήμου καὶ γραμ[μα] ἐν τῶν
στοιχείων μέχρι τοῦ κ. νενέμνται γὰρ κατὰ φυλὰς δέκα 5
μέρη οἱ δικασταί, παραπλη[σ]ίως ἴσοι ἐν ἐκάστῳ τῷ
γρ[άμ]ματι.

5 ἔπειδ' ἂν δὲ ὁ θεσμοθέτης ἐπικληρώσῃ τὰ γράμματα
ἂ δεῖ προσπαράτιθεσθαι τοῖς δικαστηρίοις, ἐπέθηκε
φέρων ὁ ὑπηρέτης ἐφ' ἕκασ[τ]ον δικαστήριον τὸ γράμμα 10
τὸ λαχόν.

4—10 suppl. K infima charta vacua est relicta. antisigma
paragrapho transfixum tomi tertii terminum signat.

TESTIM. 2 Hesych. χαλκοῦν πινάκιον· Ἀθηναῖοι εἶχον ἕκαστος
πινάκιον πύξινον ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τὸ (τοῦ cod.) αὐτοῦ κα-
τοῦ δήμου πατρόθεν (leg. πατρ. κ. τ. δ.) schol. Iuntin. ad Ar-
Plut. 277 (p. 340 a 21)

pag. 31 τ]ὰ δ' ἐχ[ατὸν κιβώτι]α κ[εῖται] ἐν τῇ ἡλιαία
 πρόσθ[ε]ν τ[... . . .] κ]αθ' ἐκάστην τῆ[ν] φ[υ]
 λήν. ἐπ[ε]γέ[γραπται] δ' ἐπ' αὐτῶν τὰ στοι
 χεῖα μέχρι τοῦ κ. ἐπειδὰν δ' ἐμβάλωσιν
 5 οἱ δικασταὶ τ[ὰ] πινάκια εἰς τὸ κιβώτιον
 ἐφ' οὗ ἂν ἦ ἐπιγεγραμμένον τὸ γράμμα
 τὸ αὐτὸ δπ[ε]ρ ἐπ[ὶ] τῶ πινάκῳ [[ἐστὶν ἀ]ὐτ[ὸ]
 τῶν στοιχείων ἐν]], σείσαντος τοῦ ὑ[π]η
 γρέτου ἔλκει ὁ [θεσμο]θέτης ἐξ ἐκάστ[ου]
 10 ὑπο κιβωτίου πινάκιον ἐν. οὗτος δὲ
 καλεῖται ἐνπῆκτης καὶ ἐνπῆγνυσι
 τὰ πινάκια [τὰ ἐκ τοῦ] κιβωτίου εἰς τὴν
 κανονίδα [ἐφ' ἧς τὸ] αὐτὸ γράμμα ἔπεστιν

A pagina 31 incipit tomus quartus; superscriptum numerum Δ dispexit Wilcken, litteras quas in margine exteriori ectypum exhibet, ad posticam pertinere idem docuit. chartae dilaceratae laciniae etiamsi nunc omnes suo loco restitutae sunt, tamen ipsos paginarum versus reddere etiam nunc e re visum est.

In pag. 31 v. 3—10 litterae nonnullae iam in sola ectypi editione prima servatae sunt, cum in charta ipsa perierint.

1 τῇ ἡλιαία spatium excedit, sed in hoc tomo permulta supra lineam scripta sunt 2 τῶν θυρῶν vel εἰσόδων? ἰ suppl. Teusch 3 supra αὐτῶν AN i. e. πάντων 4 ΔΑΝΒΛΑΒΩCIN pr. 7 ΑΠΕΡ pr. ΑΠΟ non fuisse Wilcken, αὐτο Kaibel 13 ΚΑΝΩ pr. suppl. Haussoulier

TESTIM. 11 Hesych. ἐμπῆκτης· ὁ τὰ δικαστικά γραμματεῖα (γράμματα δια cod. corr. Musurus) παρὰ τοῦ θεσμοθέτου (θεσμοφόρου cod.) λαμβάνων ὑπηρέτης καὶ πῆσων εἰς τὴν κανονίδα (καρνεῖδα cod. corr. Iunius). errat grammaticus: nam decem sunt e tribulibus ἐμπῆκται. lex. Sabbait. p. 19 (e Cassio Longino)

δπερ ἐπὶ τοῦ [κιβωτίου] κ[ληροῦται] δ' οὗτος, ἵνα μὴ αἰ
 15 ὁ αὐτὸς ἐνπ[ηγνύων] κακουργῇ. εἰσὶ δὲ
 κανονίδες [δέκα] ἐν ἐκάστῳ τῶν κλη
 ρωτη[ρίων]. ὅταν δ' ἐνβάλῃ τοὺς κύβους, ὁ ἄρχων τὴν
 φυλὴν κληροῖ [εἰς τ]ὸ κληρωτήριον. εἰσὶ
 δὲ κύβοι χα[λκοῖ], μέλανες καὶ λευκοί.
 20 ὄσους δ' ἂν δέ[η] λαχεῖν] δικαστὰς, τοσοῦ
 τοι ἐνβάλλον[ται] λευκοί, κατὰ πέντε
 πινάκια εἰς, οἱ δὲ [μέ]λανες τὸν αὐτὸν τρο
 πον. ἐπειδὰν δὲ ἐξέ[λῃ] τοὺς κύβους, καλεῖ
 τοὺς εἰληχότας ὁ κ[ληροῦ]ς ὑ[πάρχει] δὲ καὶ ὁ ἐν
 25 πῆκτης εἰς τὸν ἀριθμόν. ὁ δὲ κληθεὶς κη
 ρ... κν... ε[λ]κ[ε]ι [βά]λανον ἐκ τῆς ὑδρίας
 καὶ ὀρ[έ]ξας αὐτῆ[ν] ἀνέχων τὸ γράμμα δεῖ
 κνυσιν πρῶτ[ον] μὲν τῶ ἄρχοντι τῶ ἔφεσ
 30 πινάκιον ἀ[ὐ]τοῦ εἰς τὸ κιβώτιον, ὅπου
 ἂν ἦ ἐπιγεγραμμένον τὸ αὐτὸ στοιχεῖ
 ὄν ὅπερ ἐν τῇ βαλ[άνῳ], ἔν' εἰς οἶον ἂν λάχῃ
 εἰσὶ καὶ μὴ εἰς [οἶον] ἂν βούληται, μηδὲ
 ἢ συναγαγεῖν [εἰς τὸ] δικαστήριον ὅς ἂν
 35 βούληται τις. πα[ρά]κει[ται] δὲ τῶ ἄρχοντι κι
 βώτια ὅσαπερ [ἂν] ἐλλῆ τὰ δικαστήρια

14 κ[ληροῦται] δ' supra versum 17 lege ὅταν δ' ἐνβάλῃ
 τοὺς κύβους ὁ ἄρχων εἰς τὸ κληρωτήριον, τὴν φυλὴν κληροῖ
 19 suppl. K 20 suppl. Haussoulier 24. 25 suppl. Blass
 25 fin. KH potius quam KAI 26 init. superscriptum TA vel EA
 dubitanter Wilck. EIAKVC supra EA Blass. requiritur κατὰ λευκὸν
 κύβον vel simile 27 suppl. Sandys 30 ΒΩΔΙΟΝΟΤΙ pr.
 31 ΕΑΝ pr. ΑΥΤΟΥCΤΟΙΧ 33 ΕΙCΕΙΗ ΒΑΛΗΤΑΙ pr.
 34 ΕΙCΚΥΝ pr. 36 ΒΩΔΙΟΝΟCΑΝΠΕΡ pr.

TESTIM. 22 hinc nati errores in scholio Iunt. ad Ar. Plut. 277
 p. 339^b 47.

πληρωθήσεσθαι [έχο]ντα στοιχείον [ε]
 καστον δπερ αν [η] τοῦ δικαστηρίου ἐκάσ
 του] ελλη[ό]ς. α. υτ — — — δι. . . να. τ[ω]
 ὑ]πηρέτη ευσεχ — — — ντησ. . ν κλ.
 . ος δ δὲ ὑπ[η]ρέτης [δίδωσιν αὐτῶ] βακτηρίαν
 δ]μόχρων τῶ δικασ[τηρίω] ἐφ' οὗ τὸ α]ὐτὸ γράμμα ἐ[στίν]
 5 δ]περ ἐν τῇ βαλάνω, ἐν[α ἀναγκ]αῖον ἢ αὐτῶ
 ε]λσελθεῖν εἰς τὸ <εἰ>ληχ[ός δικασ]τήριον· ἐάν γάρ
 ε]ἰς ἕτερον εἰσ[ίη,] ἐξε[λέγγεται] ὑπὸ τοῦ χρώμα
 τ]ος [τῆς βακτηρίας. τοῖς γὰρ δι]καστηρίοις χρῶ
 μα ἐπιγέγραπται [ἐκάσ]τω ἐπὶ τῶ σφη

Ad p. 32 reliquias quae in ectypo tab. XIX extant accedere vidit Wilcken duo fragmenta edita in fol. XX; prius lectu facile ibi est inversum, pertinens ad v. 3—12, alterum infra hoc ibi propositum in ectypo legi nequit, pertinet ad 23—37. primae quaeque v. 15—20 litterae nunc tantum in ectypi editione prima extant.

1 supra α. υτ vestigia correcturae vel supplementi. dictum erat iudicem postquam archonti glandem ostendit eandem ministro ostendisse. δέυτ[ερον] δέ? 3 ante OC quae fuit littera ligabatur, velut λ, μ, non ρ 4 suppl. Blass 5 non ΔΙΟΝ sed ΜΟΝ vel ΝΟΝ legit Wilck. ΗΝΑΥ 6 ΕΙCΤΟΛΗΧ Wilcken 8—15 restit. ad schol. Ar. 8 fin. CΤΗΡΑCΧΡΩ pr. 9 fin. ΕΦΗ pr.

TESTIM. *schol. Arist. Plut. 278 (om. RV) περὶ τοῦ παραδιδόμενον τοῖς εἰσοῦσιν εἰς τὸ δικαστήριον σύμβολον Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὕτω γράφει "τοῖς γὰρ — ἀρχῆν" (8—15) cf. schol. Iunt. ad v. 277 (p. 340^a 41, ^b 5). Bekk. An. 220 βακτηρία. ὁμόχρωμοι τοῖς δικαστηρίοις ἐδίδοντο βακτηρία, ἵνα ὁ λαβὼν οἰονδὴ χρώματος βακτηρίαν εἰς τὸ ὁμόχρωμον εἰσέλθῃ δικαστήριον καὶ μὴ εἰς ἕτερον πλανᾷται διὰ τὸ πολλὰ εἶναι τὰ δικαστήρια. Suidas βακτηρία καὶ σύμβολον. οἱ λαχόντες δικάζειν ἐλάμβανον παρὰ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν σύμβολον καὶ βακτηρίαν καὶ οὕτως ἐδίκασον. τὴν χρῶαν δὲ ὁμοίαν εἶχε τῇ βακτηρίᾳ τὸ δικαστήριον. τὸ μέντοι σύμβολον μετὰ τὴν κρίσιν ἀποδιδόντες ἐκομίζοντο τριώβολον· ὅπερ καὶ δικαστικὸν γέγονεν. (cf. Bekk. An. 185. schol. Patm. Demosth. p. 147). schol. Aristoph. Vesp. 1110 ἐδίδοντο δὲ καὶ βακτηρία τοῖς δικασταῖς ὁμόχροοι τοῖς δικαστηρίοις, ὅπου ἐκάστον εἰσελθόντας δικάζειν ἔδει, ἵνα τὸν διαμαρτάνοντα ἀπελέγῃ τὸ χρῶμα.

10 κ]ισκω τῆς εἰσ[όδο]υ, ὁ δ[ὲ] λαβὼν τὴν βακτηρί
 α]ν βαδίζει εἰς [τὸ] δικασ[τήριον] τὸ ὁμόχρων
 μὲν τῇ βακ[τηρί]α ἐχ[ον] δὲ τὸ] αὐτὸ γράμμα
 δπερ ἐν [τῇ] βαλάν[ω]. ἐπε[ιδὰν δ' εἰσ]έλθῃ, παραλαμ
 βάνει σύμβολον δη[μοσί]α παρὰ τοῦ ε[ἰ]λη
 15 χότος ταύτη[ν] τὴν ἀρχῆν, δε]ξίας τὴν τε [β]άλα[νον]
 καὶ τὴν βακτηρίαν [. . . .] δικαστηρίω
 τοῦτο[ν] <τὸν> τρόπον εἰσελ[ηλυθ]ότες. τοῖς δ' ἀπο
 λαγγάνουσι[ν] ἀποδιδ[ό]σιν οἱ ἐμπήκται
 τὰ πινάκια. οἱ δὲ ὑπ[η]ρέται οἱ δημοσίοι ἀπ[ὸ]
 20 τῆς φυλῆς ἐκάστης π[αραδι]δύσιν τὰ κ[ι]
 βώτια ἐν ἐπὶ τὸ δικασ[τή]ριον ἑαστον, ἐ[ν] ᾧ
 ἐνεστίν τὰ ὀνόμα[α τῆς] φυλῆς τὰ ὄντα
 ἐν [ἐκάστω] τῶ δικασ[τηρί]ω. παραδιδύσιν
 δὲ τοῖς εἰληχ[ό]σι τόπ[ον] διδόναι τοῖς δικασ
 25 ταῖς ἐν ἐκάστω δικαστηρίω ἀριθμῶ τὰ
 πινάκια, [ἐν'] ἐκ τούτω[ν] σκοποῦντες [ἔτι] δ[ι]
 ὀδοῖ τὸν [μισ]θόν. ἐπειδὰν δὲ πάντα πλη[ρωθ]ῆ
 τὰ δικαστήρια, τίθεται ἐν τῶ πρ[ώ]τῳ τ[ῶν]
 δικαστηρ[έ]ω[ν] β[ε] κληρωτήρια καὶ κ[ύ]βοι [χ]αλκοῖ,
 30 ἐν οἷς ἐπιγέγραπται τὰ χρώματα τῶν δικ[αστ]η[ρί]ων,
 καὶ ἕτεροι κ[ύ]βοι, ἐν οἷς ἐστίν τῶν ἀρχ[ῶ]ν τ[ὰ] ὀνό[μ]α
 τα ἐπιγ[ε]γραμμένα. λαχόντες [δὲ] τῶν θεσ[μ]ο
 θετῶν δύο χωρὶς ἐκάτερος τοὺς κ[ύ]βους ἐμ

15 δ(ε)ξίας Kaibel: ΙΤΑC 16 post lacunam aliquid suprascriptum. requiritur fere [οἱ μὲν οὖν λαχόντες εἰσὶν ἐν τῶ] δικαστηρίω
 18—22 suppl. fere Blass 18 ΕΜΠΕΡΗΚΤΑΙ corr. Blass
 19 ΠΙΝΑΚΗΑ ΔΗΜΟCΙΑΙ pr. 20 ΔΩΑCΙ pr. 23 ΤΩΝΔΙ—ΩΝ
 24 ΤΟΠΑΔΛΗΔΙ Wilcken 26 ἴν' Blass, vestigia abhorrere, aliquid suprascriptum esse Wilcken ΕΤΙ Wilcken, ΑΠΟ Blass et nos olim
 28 ΚΑΤΑΔΙΚΑCΤΗΡΙΑ pr. Ο suprascr. corr. (i. e. -ριον) suppl. Blass
 29, 31 suppl. Blass 33 ΔΥΟ et supra θετῶν et supra χωρὶς
 scriptum ΕΚΑΤΕΡΟΥC et ΜΕΝ suprascriptum fin. suppl. Blass

βάλλουσιν, ὁ μὲν τὸν χρωσ[φ]έντα ε[λ]ς τ[ὸ] ἐν κλ[η]ρῶ
 τήριον, ὁ δὲ τῶν ἀρχῶν τὸν κ[υ]βον εἰς τὸ [ἐτερ]ον· εἶτα . . . 35
 . . ἢ δ' ἂν π[ρῶ]τῃ λάχῃ [τὸν] τῶν ἀρχῶν ἀπ[ε]τ[η] ἀναγορευέ
 εται ὑπὸ τοῦ κήρυκος [δ]τι χρησα . . . π[ρ]ωτῃ

pag. 38 λ[α]χόντι ηδῆ — — — — ρ —

δευτερα καὶ ω — — — — ἴνα [μη

δεμία προειδῆ — — — ἀλλ' οἷ

ον ἂν λά[χ]ῃ ἐκάσ[τη] — — — ἐπειδὴν [δὲ . .

5 θωσιν καὶ εἰ — — — — σιν — —

τότε ἢ ἀρχῇ ἢ [ἐφεστηκυῖα ἐν τῷ] δ[ικ]ασ
 τηρίῳ ἐκάστῳ [ἔλκει ἐξ ἐκάστου τοῦ] κ[υ]β[ω]
 τίου πινάκιον [ἐν, ἵνα γένωνται δέκα], εἰς [ἐξ ἐ
 κάστης τῆς φυ[λ]ῆς, καὶ ταῦτα τὰ πινάκ[ια] εἰς

10 ἕτερον κενὸν κ[υ]βώτιον ἐμβάλλει· τοῦτων δὲ
 τοὺς πρώτους δ[ια]κληροῖ, ἓνα μὲν τὸν [ἐπ]ὶ τὸ ὄ
 δωρ, τέτταρας δὲ [τοὺς ἐπὶ τὰς ψή]φους, [ἵνα
 μηδεὶς παρασκευάσῃ] [μήτε] τὸν [ἐπὶ τὸ
 ὕδωρ μήτε τοῦ]ς ἐπὶ τὰς ψή[φους], μηδ' ἐ γί

15 γνηται περὶ ταῦτα κα[κ]ουρ[γ]ία μηδεμία.

οἱ δὲ ἀπολαχόντ[ες] π[έ]ντε π . . . τουτ — —

ἀπολαμβάνουσ[ι] . . . τὸ γ̄ . . . τακαθῆ — —

34—37 suppl. Wilcken 35 ΕΙΤΑ supra aliud evanidum vidit
 Wilcken; modum sortiendi non perspicimus 37 ΚΗΡΥΚΟΣ . . . ΤΙ Wilcken

Paginae 33 reliquiae editae sunt in ectypi tabula XX, pars
 sinistra adhaeret p. 32, dextrae versus 20—36 paginae 34, mediae
 paginae unum fragmentum est quod per totam extenditur, quod a si-
 nistra fere tangit quod tabula ad dextram exhibet, accedit optime
 habitum v. 14—26 in tabula tertium a margine dextro. composuit
 pleraque primus Blass.

1 lectio incertissima 2—4 'efficitur ut magistratus recte
 accipiant iudicium nec praesciant quibus iudicibus praesessuri sint.'
 sententiam recuperavit Blass; verba incerta 6 ΤΟΤΕ nobis apparet,
 θοτε Blass, ΩΤΑΙ Wilcken 7—10 (ἐμβάλλει) suppl. Blass
 11 lacunae prioris supplementa necessaria spatium excedunt; una
 vocula suprascripta fuerit 13—15 suppl. Blass et Wilcken
 14 τούς: ΤΟΝ 16 suppl. Wilcken

τὸν μισθὸν λα νοντι . . . καὶ ὅπου ἐκ[ασ]
 ται αἱ φυλαὶ ἐν ἐκ[ασ]τῷ δι[κ]αστηρίῳ, εἴπει
 20 δὴν δικάσωσι δη . . . διαστάντες ἐκ[ασ]τοί
 κατ' ὀλίγους [β' ἢ τρ]εῖς, ἵν[α] μὴ πολλο[ί] εἰς
 ταῦτὸ συνιέντων ἀλλήλοις ἐνοχλῶσιν.
 ταῦτα δὲ ποιήσαντες εἰσκαλοῦσι τοὺς ἀγωνάσ
 δταν μὲν τ[ὰ] ἴδια δι[κ]άζωσι, τοὺς ἰδίους,
 25 τῷ ἀριθμῷ [δς δ]ν ἢ [ἐκ]άστων [τ]ῶν δικῶν [[τ]ῶν]
 ἐκ τοῦ νόμο[υ], καὶ ἰδ[ι]ομύθο[υ]σιν οἱ ἀντίδικοι
 εἰς αὐτὸ τὸ πρῶμ[α] ἐρεῖν. [δταν] δὲ τὰ δ[η]μό
 σια, τοὺς δημοσίου[ς], οὓς καθ' ἓνα ἐκδικάζου
 σι. εἰσὶ δὲ κληψύδ[ραι] ἀλλ[ή]λους ἐχουσαι ἔ
 30 κρους, εἰς ἃς τὸ ὕδ[ω]ρ ἐν[ε]θεουσι, πρὸς δὲ δεῖ λέγειν
 τὰς δίκας. διδ[ο]ται (δὲ) ἑξαχμῶν [τ]αῖς ὑπὲρ
 πεντακισχιλίας δραχμῶν καὶ τριχ[ο]ύς τῷ [ὑστερον] λό[γ]ῳ,
 ἑπτάχμῶν δὲ

ταῖς μέχρι πεν[τακισχιλίων] δραχμῶν καὶ δίχμῶν,

[π]εντάχμῶν δὲ τα[ῖς] ἐν[μ]ήνοισι καὶ δίχμῶν, ἐξάχμῶν

35 δὲ ταῖς διαδικασ[α]ίς, (αἰς) [ὑ]στερον λόγος οὐκ ἔσ
 τι. ὁ δὲ [ἐφ' ὕδωρ ἐν τῷ] πρ[ό]τερον λόγ[ω] ἐπιλαμβάνει
 τὸν ἀ[ν]τ[ι]δικόν, δταν ψήφισμα ἢ] νόμον
 ἢ μαρ[τυ]ρίαν ἢ σύμβολον ὁ γραμμ[α]τεὺς

pag. 34

18—25 suppl. Blass. agi de distributione trioboli (τὸ γ̄ 17)
 intellexit Kaibel, sed verba obscura 21 ante κατ' deletum
 δια 22 ΤΟΥΤΟ corr. Blass συνιέντων corruptum 23 redit
 narratio ad actionem magistratum 26 suppl. Wilcken 27 δταν
 et 28 suppl. Blass 29—36 praeter ultimas cuiusque versus voces
 primus legit Wilcken. idem pleraque restituit 30 ΔΕΙΛΕΤΟΥ pr.
 31 init. ΚΥΤΑC 32 duae primae voces supra versum ὑστερον scri-
 psimus, quamquam ΕΠ Wilcken 33 πεν[τή]χ[ον]τα μ[ι]ν[ω]ν
 Wilcken, sed α incertissimum esse 34 ἐν[μ]ήνοισι dedimus, quam-
 quam σὺν item legi posse Wilcken 35 αἰς addidimus 36 in.
 ΤΙΟΥΔΕ et sub finem ΩCΕΠΙ correximus et supplevimus, quamquam
 ἐφ' ὕδωρ spatium excedit

Paginae 34 superest pars sinistra lectu facilis in tres partes
 discissa, atque dextra integra valde corrosa, adiunxit Wilcken

30 χόντες [ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὴν εἰ]ρ[η]μένοι
 ὄσιν [οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἐ]κάστῳ τῶν
 δικαστ[ῶν] δύο ψήφους τετρ[υ]πημέν[η]ν καὶ
 πλήρη [φανερὰς ὄραν τοῖς ἀντιδ[ί]χοις ἔ]να μὴ
 τε πλή[ρεις μὴτε τετρ[υ]πημένας] ἀμφ[ο]τέρας

35 λαμβάν[ωσιν]. — — — — — εὐχῶσ
 ἀπολα — — — — — . . . ἰσοασ
 ψηφίξ — — — — — — — — — — — ἀκoiνη

pag. 85 του ᾗ ἀποδιδούς [γ]ὰρ ᾗ λαμβ[ά]νει, καὶ] ψηφί
 ζοντ[α]ί πάντες· ο[ὗ] γὰρ ἔστι λαβ[εῖ]ν [τριώ]βολον
 οὐδεν[ί], ἐὰν μὴ ψηφίξῃται. εἰσὶ δὲ ἀμφ[ο]ρεῖς
 δύο κελ[υ]μενοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὁ μὲν χα[λ]κοῦς
 5 ὁ δὲ ξύλινος, διαίρετοι [δ]ίπως μὴ [τινες] ὑπο[β]άλλων
 ται ψήφους, εἰς οὗς ψηφίζονται οἱ δικαστα[ί], ὁ μὲν
 χαλκοῦς κύριος, ὁ δὲ ξύλινος ἄκυρος, ἔχων] ὁ χαλ
 κοῦς ἐπίθημα διερρινημένο[ν], ὥστ' ἀν[τ]ήν
 μόνην χωρεῖν τὴν ψήφον, ἵνα μὴ δύο [ὁ] αὐτὸς
 10 ἐνβάλλῃ. ἐπειδὴν δὲ διαψηφίξ[ε]σ[θαι] μέλ[λ]ωσιν
 οἱ δικαστα[ί], ὁ κῆρυξ ἀγορ[ε]ύει πρῶτον, ἂν ἐ[π]ισκῆ
 πτων]ται οἱ ἀντίδικοι ταῖς μαρτυρίαις· [ο]ὗ γὰρ
 ἔστιν] ἐπισκῆψασθαι, ὅτα[ν] ἄρ[ξ]ῃωνται διαψη

35. 36 fin. post ωσ et σοασ nihil fuisse adseverat Wilcken

p. 35, 1 ΛΑΜ[Β]ΑΝΗ 2 fin. C[Υ]ΝΒΟΡΟΝ fuisse videtur, fortasse
 ΒΟΛΟΝ corr.; requiri τριώβολον vidit Teusch 5 τινες coniecimus,
 X . . . εἰ legit Wilcken 10 ΕΝ quod spatium excedit fuerit supra-
 scriptum 11 fin. CKE 12 ΤΑCΜΑΡΤΥΡΙΑC emendationem suppe-
 ditavit Plato Leg. XI 937^b 12—17 suppl. Blass

3 *schol. Arist. Equ. 1150 ὕστερον δὲ ἀμφορεῖς δύο ἴσαντο ἐν
 τοῖς δικαστηρίοις, ὁ μὲν χαλκοῦς ὁ δὲ ξύλινος, καὶ ὁ μὲν κύριος ἦν
 ὁ δ' ἄκυρος. ἔχει δὲ ὁ μὲν χαλκοῦς, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης
 διερρινημένον ἐπίθημα εἰς τὸ αὐτὴν μόνην τὴν ψήφον καθίσθαι.
 Pollux 8, 123 ψήφους δ' εἶχον χαλκᾶς δύο, τετρ[υ]πημένην καὶ ἀτό-
 πητον, καὶ κἀδὸν ᾧ κημὸς ἐπέκειτο δι' οὗ καθίετο ἡ ψήφος· ἀνδρῶν
 δὲ δύο ἀμφορεῖς ὁ μὲν χαλκοῦς ὁ δὲ ξύλινος, ὁ μὲν κύριος ὁ δὲ
 ἄκυρος. τῷ δὲ χαλκῷ ἐπὶ ἐπίθημα μᾶ ψήφῳ χώρων ἔχον.

φίξ[ε]σ[θαι]. ἔπειτα πάλιν ἀν[α]κηρύττει “ ἡ τε
 15 τρυπη]μένη τοῦ πρότερον λ[έ]γο[ν]το[ς], ἡ [δ]ὲ πλή
 ρης τοῦ ὕστερον λέγοντος”. ὁ δὲ δικαστ[ῆ]ς λα
 βῶν] ἐκ τοῦ λυχνείου τὰς ψήφους πιέζων τὸν ἀ
 λίσκον] τῆς ψήφου καὶ οὐ δεικνύων [τ]οῖς ἀ
 γωνιζο]μένοις οὔτε τὸ τετρ[υ]πημέ[ν]ον

20 οὔτε τὸ] πλήρες ἐνβάλλει τὴν μὲν κυ[ρί]αν εἰς
 τὸν χαλκ[ο]ῦν ἀμφορ[έα], τὴν δὲ ἄκυρο[ν] εἰς
 τὸν ξύλινον. πάντες δ' ἐπειδὴν ὄσι διε
 ψηφισ]μένοι, λαβόντες οἱ ὑπηρέται
 τὸν ἀ]μφορέα τὸν κύριον [ἐ]ξε]ρῶσιν ἐπὶ ἄβα
 25 κα τρυπήματα ἔχοντα δ[σ]αιπερ εἰσὶν αἱ ψῆ
 φοι, ἔν' αὐτ[α] φανεραὶ προ]κείμεναι [[καὶ] εὐαρίθμη
 τοι ὄσ]ι [[καὶ] τὰ] τε[τρ]υπημένα [καὶ] τὰ π[λ]ήρη δηλ[.] (. . .)]
 τοῖς ἀντιδ[ί]χοις. οἱ δ[ὲ] ἐπὶ τὰς ψήφους [ε]ἰλη
 χότες] δια[ρι]θμοῦσιν αὐτὰς [ἐ]πὶ τοῦ ἄβακος
 30 χωρ[ί]ς μὲν τὰς πλήρεις χω[ρ]ίς δὲ τὰς τε
 τρυπη]μένας, καὶ ἀναγορεύει ὁ κῆρυξ τὸν
 ἀριθ]μὸν τῶν ψήφων, τοῦ μὲν [δι]ώ
 κον]τος τὰς τετρ[υ]πημένας, τοῦ δὲ φ[ε]ύγον
 τος τ]ὰς πλήρεις· ὁποτέρῳ δ' ἂν πλείους γένων
 35 ται, οὗ]τος νικᾷ, ἂν δὲ ἴσαι, ὁ φ[ε]ύγων. ἐ[π]εῖτα πᾶ

17 post βων duae litterae fuerint necesse est, sed nihil est quod
 addatur fin. ΤΟ et suprascr. ΛΥ, quod et apparet et confirmat Wilck.
 sed requiritur quod Papageorgius dedit 18—20. 24. 25 suppl.
 Blass 23 suppl. Wilcken 26 ΑΥΤΑΟΔ . . . ΑΙΠΕΡΚΕΙΜΕΝΑΙ

ΔΙ
 ΚΕΥ legit Wilcken nec multo aliter Blass, restituit ad sententiam
 Kaibel 27 fin. ΔΗ superscripto Λ, sed ΔΗ deletum, num δηλονότι?
 Kaibel 28—30 rest. Blass 34 fin. ΓΕΝΗ corr. e lex. Cant.

32 *lex. Cantabr. ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῶν ἐγένοντο δὲ ἴσαι ψῆφοι,
 ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. καὶ ἦσαν τοῦ
 μὲν δώκοντος αἱ τετρ[υ]πημέναι, τοῦ δὲ φεύγοντος αἱ πλήρεις ὁπο-
 τέρω δ' ἂν πλείους γένωνται, οὗτος ἐνίκα, ὅτε δὲ ἴσαι, ὁ φεύγων
 ἀπέφηνεν.]

pag. 96 *λιν τιμῶσι, ἂν δέη τιμῆσαι, τὸν αὐτὸν
τρόπον ψηφίζόμενοι, τὸ μὲν σύμβολον
ἀποδιδόντες, βακτηρίαν δὲ πάλιν παραλαμ
βάνοντες. ἢ δὲ τιμησίς ἐστιν πρὸς ἡμίχων
5 ἕδατος ἐκατέρω. ἐπειδὴν δὲ αὐτοῖς ἢ δε
δικασμένα τὰ ἐκ τῶν νόμων, ἀπολαμ
βάνουσι τὸν μισθὸν ἐν τῷ μέρει οὐ ἔ
λαχον ἕκαστοι.*

p. 36, 1 *τειμῶσι* et sic deinceps 3 *tesseram iudex* hic dicitur
causa orata accipere antequam iudicium ferat, reddito baculo. idem
dictum esse 34, 35—35, 1 probabile est. refragatur 32, 14. item quod
v. 7 nominatur *μέρος* antea nunquam commemoratum est. apparet
Aristotelem non effecisse ut antiquiorem descriptionem sue aetatisat
institutis penitus adaptaret. 5 *ΕΚΑΤΕΡΩΝ* ante corr. 8 *ingens*
coronis libri terminum signa

HERACLIDIS EPITOMA.

1. Ἀθηναῖοι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐρχήσαντο βασιλείᾳ·
συννοικήσαντος δὲ Ἴωνος αὐτοὺς τότε πρῶτον Ἴωνες ἐκλή-
θησαν. (cf. fgm. 1.)

Πανδίων δὲ βασιλεύσας μετὰ Ἐρεχθεῖα διένειμε τὴν
ἀρχὴν τοῖς υἱοῖς. 2. καὶ διετέλουν οὗτοι στασιάζοντες. 5
Θησεὺς δὲ ἐκήρυξε καὶ συνεβίβασε τούτους ἐπ' ἴση
καὶ ὁμοίᾳ. (cf. fgm. 2.)

οὗτος ἐλθὼν εἰς Σκῦρον ἐτελεύτησεν ὡσθεις κατὰ
πετρῶν ὑπὸ Λυκομήδους φοβηθέντος, μὴ σφετερισθῆται
τὴν νῆσον. Ἀθηναῖοι δὲ ὕστερον μετὰ τὰ Μηδικὰ μετε-
10 κόμισαν αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ. (cf. fgm. 4.)

3. ἀπὸ δὲ Κοδριδῶν οὐκέτι βασιλεῖς ἤρουντο διὰ
τὸ δοκεῖν τρυφᾶν καὶ μαλακοὺς γεγονέναι.

Ἰππομένης δὲ εἰς τῶν Κοδριδῶν βουλόμενος ἀπόσα-

Eddidit post Schneidewinum Muellerus (Fragm. Hist. Gr. II 208)
et Valentinus Rose (post Politiarum fragmenta), hic quidem ex cod.
Vat. 997, ex quo perperam iactat ceteros esse descriptos. graviora
tantum e codicum memoria adscripsimus 2 αὐτοῖς codd. cf.
Arist. 41, 4 7 ὁμοίᾳ μοίρᾳ codd. mel. ὁμοίᾳ τιμῇ codd. dett.
corr. Schneidewin 10 περὶ τὰ M. codd.

TESTIM. 2 cf. cap. 41, 2 4 de Atticae partibus inter Pandionis filios
divisis cf. Atthidographos Strab. 392. schol. Aristoph. Lys. 58. 59 al.
12 cf. cap. 2, 2 14 de Hippomene cf. Aeschines 1, 182 cum schol.
(Phot. παρ' Ἴππον καὶ κόρην. Bekk. An. 295.) Diodor. 8, 22.
Nicol. Damasc. 51. Diogenian. III 1. schol. T ad Ψ 683. Ovid. Ibis
335. 459 cum schol. P

σθαι τὴν διαβολὴν, λαβὼν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Λειμώνῃ μοιχόν, ἐκεῖνον μὲν ἀνεῖλεν ὑποζεύξας [μετὰ τῆς θυγατρὸς] τῷ ἄρματι, τὴν δὲ ἔπρω συνέκλεισεν ὅπως ἀπόληται.

4. τοὺς μετὰ Κύλωνος διὰ τὴν τυραννίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς θεοῦ πεφευγότας οἱ περὶ Μεγακλῆα ἀπέκτειναν. καὶ τοὺς δράσαντας ὡς ἐναγεῖς ἤλαντον. (Arist. 1.)

5. Σόλων νομοθετῶν Ἀθηναίους καὶ χρεῶν ἀποκοπὰς ἐποίησε, τὴν σεισάχθειαν καλουμένην. (6, 1.)

ὡς δ' ἐνόηλον αὐτῷ τινες περὶ τῶν νόμων, ἀπεδή-
10 μυσεν εἰς Αἴγυπτον. (11, 1.)

6. Πεισιστράτος τριάκοντα καὶ τρία ἔτη τυραννήσας γηράσας ἀπέθανε. (17, 1.)

Ἴππαρχος ὁ υἱὸς Πεισιστράτου παιδιώδης ἦν καὶ ἐρωτικὸς καὶ φιλόμουσος, Θεσσαλὸς δὲ νεώτερος καὶ
15 θρασύς. (18, 1. 2.)

τοῦτον τυραννοῦντα μὴ δυνηθέντες ἀνελεῖν Ἴππαρχον ἀπέκτειναν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. (18, 3.)

Ἰπκίας δὲ πικρότατα ἐτυράννει. (19, 1.)

7. καὶ τὸν περὶ ὄστρακισμοῦ νόμον εἰσηγήσατο, ὃς
20 ἐτέθη διὰ τοὺς τυραννιδῶντας. καὶ ἄλλοι τε ὄστρακισθη-
σαν καὶ Ξάνθιππος καὶ Ἀριστείδης. (22, 1. 3. 5. 6.)

8. Ἐφιάλτης. (25.)

τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ὀπωρίζειν παρεῖχε τοῖς βουλο-
μένοις, ἐξ ὧν πολλοὺς ἐδείπνιζε. (27, 3.)

25 9. Κλέων παραλαβὼν διέφθειρε τὸ πολίτευμα. (28, 3.)
καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ μετ' αὐτόν, οἱ πάντα ἀνομίας ἐν-
έπλησαν καὶ ἀνεῖλον οὐκ ἐλάσσους χιλίων φ'. (28, 4. 5.
35, 3. 4.)

30 τούτων δὲ καταλυθέντων Θρασύβουλος καὶ Ῥίνων
προειστήμεσαν, ὃς ἦν ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθός. (37, 1. 38, 4.)

2 del. Koeler 3 ἕως ἀπ. codd. 4 Κύνκλωπος codd. mel.
9 δὲ διώχλον codd. 17 ἀπέκτεινεν codd. mel. 26 πάντας:
corr. Blass

10. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης. (23, 2.)

καὶ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ πολλὰ ἐδύνατο. (23, 1.)
καὶ τῶν ὁδῶν ἐπιμελοῦνται ὅπως μὴ τινες κατοικοδο-
μῶσιν αὐτάς ἢ δορυφάκτους ὑπερτείνωσιν. (50, 2.)

11. ὁμοίως δὲ καθιστάσι καὶ τοὺς ἑνδεκα [τοὺς] ἐπι- 5
μελησομένους τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. (52, 1.)

εἰσὶ δὲ καὶ ἑννέα ἄρχοντες. Θεσμοθέται ε', οἱ δοκι-
μασθέντες ἡμνύουσι δικαίως ἄρξαι καὶ δῶρα μὴ λήψασθαι
ἢ ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀναθήσειν. (55, 1. 2. 4.)

ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ κατὰ τὰς θυσίας διοικεῖ. (57, 1.) 10
καὶ τὰ πολέμια. (58, 1?)

1. 2 haec quo traicienda sint, nunc docet ordo Aristoteles
3 ἀνοικ. codd. 7 θεσμοθέται ε' Corais: θεσμοθέται καὶ vel θεσ-
μοθετικοὶ καὶ codd. (θεσμοθέται solum Vat. teste Rosio, vel ob hunc
locum minime ceterorum pater: error enim e signo natus quod
numerali et copulae commune est)

FRAGMENTA ex prima libri parte

1

τὸν Ἀπόλλωνα κοινῶς πατρῶν τιμῶσιν Ἀθηναῖοι ἀπὸ
Ἴωνος· τοῦτου γὰρ οἰκήσαντος τὴν Ἀττικὴν, ὡς Ἀρι-
στοτέλης φησί, τοὺς Ἀθηναίους Ἴωνας κληθῆναι καὶ
Ἀπόλλωνα πατρῶν αὐτοῖς ὀνομασθῆναι. Harp. Ἀπ. πατρ.
πατρῶν τιμῶσιν Ἀπόλλωνα Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ Ἴων ὁ
πολέμαρχος Ἀθηναίων ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς
Ἡούθου ἐγένετο. schol. Aristoph. Av. 1527 cf. Bekk. An.
291 = schol. Plat. Euthydem.

2

ἔτι δὲ μᾶλλον ἀξῆσαι τὴν πόλιν βουλόμενος (Theseus)
ἐκάλει πάντας ἐπὶ τοῖς ἴσοις, καὶ τὸ 'δεῦρ' ἴτε, πάντες
λεψ' κήρυγμα Θεσείως γενέσθαι φασὶ πανδημίαν τινὰ

καθιστάντος. οὐ μὴν ἄτακτον οὐδὲ μειμιγμένην περιεῖδεν ὑπὸ πλήθους ἐπιχυθέντος ἀκρίτου γενομένην τὴν δημοκρατίαν, ἀλλὰ πρῶτος ἀποκρίνας χωρὶς εὐπατρίδας καὶ γεωμόρους καὶ δημιουργούς, εὐπατρίδαις δὲ (τὸ) γινώσκειν τὰ θεῖα καὶ παρέχειν (τοὺς) ἄρχοντας ἀποδοὺς καὶ νόμων διδασκάλους εἶναι καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἐξηγητάς, τοῖς ἄλλοις πολίταις (1. τοὺς πολίτας) ὥσπερ εἰς ἕσον κατέστησε δόξῃ μὲν εὐπατρίδων, χρεῖα δὲ γεωμόρων, πλήθει δὲ δημιουργῶν ὑπερέχειν δοκούντων. διτι δὲ πρῶτος ἀπέκλινε πρὸς τὸν ὄχλον, ὡς Ἀριστοτέλης φησί, καὶ ἀφῆκε τὸ μοναρχεῖν, ἔοικε μαρτυρεῖν καὶ Ὅμηρος ἐν νεῶν καταλόγῳ (547), μόνους Ἀθηναίους δῆμον προσαγορευσας. Plutarch. Thes. 25.

3

ΓΕΝΝΗΤΑΙ. πάλαι τὸ τῶν Ἀθηναίων* πλήθος πρὶν ἢ Κλεισθένη διοικήσασθαι τὰ περὶ τὰς φυλὰς διήρητο (διηρεῖτο cod.) εἰς (εὐπατρίδας καὶ suppl. e fgm. 2) γεωργούς καὶ δημιουργούς καὶ τούτων φυλαὶ ἦσαν δ', τῶν δὲ φυλῶν ἐκάστη μοῖρας εἶχε γ', ἅς φατρίας καὶ τριττύας ἐκάλουν· τούτων δὲ ἐκάστη συνειστήκει ἐκ τριάκοντα γενῶν, καὶ γένος ἕκαστον ἄνδρας εἶχε τριάκοντα τοὺς εἰς τὰ γένη τεταγμένους οἵτινες γεννηταὶ ἐκαλοῦντο, (ἐξ) ὧν αἱ ἱερῶσύναι (αἱ suppl. ex Harp.) ἐκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο, οἷον Εὐμολπίδαι καὶ Κήρυκες καὶ Ἐτεοβουτάδαι, ὡς ἱστορεῖ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ Ἀριστοτέλης λέγων οὕτως· φυλὰς δὲ αὐτῶν συννευεμῆσθαι δ' ἀπομιμησαμένων (ἀπὸ μισθωμάτων corr. e Suida) τὰς ἐν τοῖς ἐνιαυτοῖς ὥρας, ἐκάστην δὲ διηρῆσθαι εἰς τρία μέρη τῶν φυλῶν, ὅπως γένηται τὰ πάντα δώδεκα μέρη, καθάπερ οἱ μῆνες εἰς τὸν ἐνιαυτόν, καλεῖσθαι δὲ αὐτὰ τριττύς καὶ φατρία. εἰς δὲ τὴν φατρίαν τριάκοντα γένη διακεκοσμησθαι, καθάπερ αἱ ἡμέραι εἰς

τὸν μῆνα, τὸ δὲ γένος εἶναι τριάκοντα ἀνδρῶν. Lexicon Patm. p. 152 Sakkel. eiusdem glossae excerpta schol. Plat. Axioch. (Ἀριστοτέλης φησὶ τοῦ ὄλου πλήθους διηρημένου Ἀθήνησιν εἰς τε τοὺς γεωργούς καὶ τοὺς δημιουργούς φυλὰς αὐτῶν εἶναι δ' etc.). Harp γεννῆται. Suid. γεννῆται Moeris (interpolata glossa) γεννῆται. quae tamquam ipsa Aristotelis verba adferuntur ita ab eo scribi non potuerunt: certe enuntiata quae a καθάπερ incipiunt ab eo aliena, ac mirus in Aristotele lusus numerorum. sed credere licet, proposuisse eum alius scriptoris opinionem.

τριττύς ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διήρηται εἰς τρία μέρη, τριττύς καὶ ἔθνη καὶ φατρία, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Harp. τριττύς. cf. Pollux 8, 111.

4

Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ διτι ἐλθὼν Θησεύς εἰς Σκυρόν ἐπὶ κατασκοπὴν εἰκότως διὰ τὴν Αἰγέως συγγένειαν ἐτελεύτησεν ὡσθελς (ὡς Θησεύς cod. corr. Schwartz) κατὰ πετρῶν φοβηθέντος τοῦ Λυκομήδους τοῦ βασιλεύοντος (μὴ σφτεροῖσθαι τὴν νῆσον suppl. ex Heraclide). Ἀθηναῖοι δὲ μετὰ τὰ Μηδικὰ κατὰ μαντείαν ἀνελόντες τὰ ὅσα αὐτοῦ ἔθαψαν. schol. Vatic. ad Eur. Hipp. 11. cf. Apollod. bibl. III, 15, 5 ἐνιοὶ Αἰγέα Σκυρίου εἶναι λέγουσιν. Plutarch. Thes. 35. Cim. 8. ea quae Plutarchus Thes. 3 de Pittheo ex Aristotele habet redeunt fere in scholio alio ad eundem Euripidis versum adscripto, relata sunt a Rosio ad Troezeniorum rem publicam (fgm. 598) coniectura incerta: ab Atheniensi quidem aliena videntur.

spuria

5

λυκόποδας ἐκάλουν, ὡς μὲν Ἀριστοτέλης, τοὺς τῶν τυράννων δορυφόρους· τοὺς γὰρ ἀκμάζοντας τῶν οἰκετῶν

ἐπὶ τῆ τοῦ σώματος φυλακῆ ἔλαβον. λυκόποδες δὲ ἐκαλοῦντο διὰ παντός εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι περικεκαλυμμένους ὥστε μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος. schol. Arist. Lys. 665. λυκόποδες· Ἀριστοφάνης Ἀντιστράτη· τοὺς πρὸς Ἰππίαν ἀγωνισαμένους ἐπὶ Λειψυδρίῳ ὡς γενναίους· ἔλεγον (ἔλαθον Porson) γὰρ τοὺς δορυφόρους τῶν τυράννων διὰ τὸ κατελιῆσθαι δέρμασι τοὺς πόδας καὶ λυκόποδας εἶναι Phot. quae quomodo componenda sint, non liquet. Aristotelis vero mentio perperam huc relata est, cum ad alteram eiusdem scholii partem spectet, cf. Testim. cap. 19, 2.

6

Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὕτως λέγει. λογισταὶ δὲ κληροῦνται (αἰροῦνται cod. corr. Kaibel) δέκα, παρ' οἷς διαλογίζονται πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τὰ τε λήμματα καὶ τὰς γεγενημένας δαπάνας. καὶ ἄλλοι δέκα συνήγοροι, οἵτινες συνανακρίνουσι τούτοις. καὶ οἱ τὰς εὐθύνας διδόντες παρὰ τούτοις ἀνακρίνονται (—νοντες cod. corr. Meier) πρῶτον, εἶτα ἐφίενται εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς ἓνα καὶ φ'. lex. Cantabr. λογισταί. cf. Ar. 54, 2. non ipsa haec Aristotelis verba sunt, a quo ἐφίενται ne potuit quidem scribi, sed adhibito alio auctore recentiore, qui Aristotelem testem citaverat, partim depravata. cf. Kaibel p. 227.

7

τὸ δὲ παρακαταβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἐφέσεων, ὅπερ οἱ νῦν παραβόλιον καλοῦσι, παραβόλον Ἀριστοτέλης λέγει. Pollux 8, 62. vox quae ex Aristotele affertur, omnino nulla esse videtur, expectamus παραβολήν; παραβόλιον, cui similia sunt Polybiana διαβούλιον συμβούλιον, vituperat iure Phrynichus p. 230 Lob. aut librariorum error est aut Pollucis.

8

Photius πελάτης (glossa secunda)· οἱ μισθῶ δουλεύοντες, ἐπεὶ τὸ πέλας ἔγγυς, οἷον ἔγγιστα διὰ πενίαν προσιόντες· Ἀριστοτέλης. idem melius schol. Plat. Euthyph. sine auctoris nomine, item apud alios. quod nomen, licet voce πελάτης Aristoteles utatur 2, 1, corruptum est ex Ἀριστοφάνης, inter cuius glossas politicas haec est 61 Fresen. (Miller *Mél. de litt. Gr.* 433) et ad eundem redire constat Poll. 3, 82.

falso ad hunc librum relata

9

picturam Aegypti (invenerunt) et in Graecia Euehir Daedalo cognatus, ut Aristoteli placet. Plinius Nat. Hist. 7, 205. (Rose fgm. 382.)

10

Epimenides qui postea Buzyges dictus est secundum Aristotelem (monstrator aratri). schol. Lemov. ad Vergil-Georg. 1, 17. cf. Probus ad h. l., schol. T ad Σ 483 (ex Agallide Corcyraea), schol. Aeschin. 2, 78. Bekk. An. 221 Hesych. Βουζύγης. Plin. 5, 57. (Rose 386.)

11

ἡ δὲ δὴ διασπορὰ κατακυνθέντος αὐτοῦ (Solonis) τῆς τέφρας περὶ τὴν Σαλαμινίαν νῆσον ἐστὶ μὲν μυθώδης, ἀναγέγραπται δ' ὑπὸ τ' ἄλλων ἀνδρῶν ἀξιολόγων καὶ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου. Plut. Sol. 32. (Rose 392.)

12

πέπυσμαί . . . κύνας γενέσθαι φιλοδεσπότους Ξανθίππου τοῦ Ἀρίφρονος (Ἀρίφρον cod. corr. Schneider)· μετοικιζομένων γὰρ τῶν Ἀθηναίων ἐς τὰς ναῦς, ἥνικα τοῦ χρόνου ὁ Πέρσης τὸν μέγαν πόλεμον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐξῆψε καὶ ἔλεγον οἱ χρησιμοὶ λῶν εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις τὴν

μὲν πατρίδα ἀπολιπεῖν ἐπιβῆναι δὲ τῶν τριῶν, οὐδὲ οἱ κύνες τοῦ προειρημένου ἀπελείφθησαν ἀλλὰ συμμετρικίσαντο (— κισαν codd. corr. Valckenaer) τῷ Ξανθίππῳ, καὶ διανηξάμενοι ἐς τὴν Σαλαμίνα ἀπέβησαν. λέγεται δὲ ἄρα ταῦτα Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος. Aelian. Nat. Hist. 12, 35. Plutarchus Them. 10 et Cat. mai. 5 idem rectius narrat, canem viribus natando consumptis exspirasse, locum appellatum esse *Κυνὸς σῆμα* (unde Jacobs contra mentem Aeliani ἀπέβησαν in ἀπέσβησαν mutabat). fieri potest ut in zoico quodam libro haec dixerit Aristoteles, sicut in Hist. An. Z 24 mulum ab Atheniensibus immunitate donatum commemorat, cuius Plutarchus in eodem capite Catonis cun cane Xanthippi meminit. sed fortasse omnino erravit de Aristotele Aelianus. de Philochoro verum dicit: nam in Themistocle ex Atthide pendet Plutarchus. (Rose 398. 399.)

13

Ἀριστοτέλης δὲ παρὰ Περικλέειδην μουσικὴν διαπονηθῆναι τὸν ἄνδρα (Periclem) φησίν. Plut. Per. 4. (Rose 404.) idem tradit [Plato] Alc. I 118^c.

14

πάππου ἢ τήθης πατήρ . . . τάχα δ' ἂν τοῦτον τριτοπάτορα Ἀριστοτέλης καλοῖ. Pollux 3, 17 ex Aristophane Byzantio, ut videtur. (Rose 415.)

15

πεζᾶς μόσχους, ἀντὶ τοῦ ἑταίρας· ἐλέγοντο γὰρ τινες οὕτως, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ. τὰς χωρὶς ὀργάνων. Κάνθαρος Συμμαχία ἀλητριδα πεζῆν καὶ Εὐπολις Κόλαξι. Photius. cf. Hesych. s. v. Et. M. πεζαί, schol. Eur. Alc. 447. ex Atheniensium quidem re publica haec sumpta non videntur (cf. 50, 2), ac devectum fortasse nomen scriptoris e glossa alia. commemoravimus maxime, quia Rosius hoc fragmentum videtur neglexisse.

INDEX.

ἀγοράνομοι pag. 55, 24
 ἀγραφίον 66, 23
 ἀγροῖκοι 13, 4
 Ἀγύρριος 45, 22. 24
 Ἀγχίμολος Lacedaemonius 21, 2
 ἀδικίον 59, 14
 ἀδύνατοι 54, 26
 Ἀθηνᾶ 14, 22 Ἄ. ἄγαλμα 51, 7
 ἄθλα Panathenaeis 68, 7
 ἀθλοθέται 67, 14. 70, 3
 ἢ ἐν Ἀλγὸς ποταμοῖς ναυμαχία 38, 3
 Αἴγυπτος 9, 26. 84, 10
 αἰκίας 57, 5
 Ἀκαστος βασιλεὺς 2, 9. 11
 ἀκρόπολις 40, 29. 64, 3. 68, 3. 5.
 πόλις 8, 14
 Ἀκτὴ 46, 22. 68, 19
 Ἀλεξίας ἄρχων 38, 3
 Ἀλκμεωνίδαι 1, 3. cap. 19. 20
 ἄμμποι 54, 6
 ἢ Ἀμμωνος 69, 17
 ἀμφικτύονες εἰς Δῆλον 70, 6
 ἀμφορεῖς (Panathenaeici) 67, 19.
 (in iudiciis) 80, 3 sqq.
 Ἀνακρέων 18, 22
 ἀνδραπόδων δίκη 57, 5
 Ἀνθεμίων Διφίλων 7, 5
 ἀντίδοσις 62, 20. 68, 21
 Ἀντίδοτος ἄρχων 29, 8
 Ἀντιφῶν 36, 13
 Ἄνττος 30, 11. 38, 13

ἀπογραφαὶ δημευομένων 48, 11
 cf. 56, 22
 ἀποδέκται cap. 48. pag. 52, 16.
 57, 8
 Ἀπόλλων πατροφῶς 61, 12. fragm. 1
 ἀποστασίον 66, 8
 ἀποτιμῆματα 64, 9
 ἀπροστασίον 66, 8
 Ἀργεῖοι 18, 14. 20, 28
 ἢ ἐν Ἀργινοῦσαις ναυμαχία 37, 14
 ἢ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλή auctoritas in rep. 3, 7 sqq. 4, 9. 7, 23.
 8, 9. 25, 20. 27, 18 sqq. 29, 14.
 38, 28. 45, 2. 85, 2. iudicia 17, 11.
 51, 21. 65, 2 sqq. 67, 9. 25.
 68, 4
 ἀριστινὴν 1, 1. ἀρ. καὶ πλουτινὴν
 1, 20. 3, 11
 Ἀρισταρχος ἄρχων 3, 16
 Ἀριστείδης Ἀνσιμάχου 25, 13.
 cap. 23. 24. p. 45, 3. 84, 21. 87, 1
 Ἀριστίων 13, 28
 Ἀριστογείτων cap. 18. 66, 2
 Ἀριστόδοκος Ταναγραῖος 28, 14
 Ἀριστοκράτης 37, 5
 Ἀριστόμαχος 36, 5
 Ἀρμόδιος cap. 18. 66, 2
 Ἀρπακτίδης ἄρχων 21, 14
 Ἄρτεμις ἀγροτέρα 65, 23
 ἀρχαιρεσίαι 49, 18
 Ἀρχεστράτου νόμος 38, 28
 ἀρχηγεῖται ἑκατόν 23, 25

ἀρχιθέωρος εἰς Δῆλον 62, 27
 Ἀρχίνος 38, 13, 43, 15, 19
 Ἀρχίνος Ἀμπρακιώτης τῶν Κνυελιδῶν 18, 12
 ἀρχιτέκτονες ἐπὶ τὰς ναῦς 50, 30
 ἀρχοντες v. ἐννέα
 ἀρχων 2, 13, 13, 6. cap. 56. p. 67, 22, 73, 17, 76, 6
 ἀσεβείας γραφή 64, 22
 Ἀσκληπιῶ πομπή 62, 28
 ἀστυνόμοι 55, 12, 85, 3
 αὐλήτης 70, 2
 αὐλίσκοι (clepsydrae) 77, 29, 37. (calculorum) 81, 17
 ἀνύχων δίκαι 65, 20
 βακτηρία 70, 18, 74, 3 sqq.
 βάλανοι 70, 20, 73, 26 sqq.
 βασιλεὺς στοά 6, 9
 βασιλεὺς 2, 3 sqq. 52, 8. cap. 57. p. 83, 1, 85, 10. βασιλέως γυναικὸς σύμμεξις Διονύσῳ 2, 27
 Βουκολεῖον 2, 26
 βουλεύσεως 65, 4, 66, 23
 βουλή e Dracontis lege 4, 1, 6. e Solonis 8, 8. e Clithenis 23, 3, 27, 7. sub *cd* dominatione p. 34, 35. sub *xxx viris* 38, 21. *quarti saeculi* cap. 43—49. ὄρκος 24, 4
 Βραυρώνια πεντητηρίς 60, 11
 γεννῆται fgm. 3
 γένη 23, 22. κατὰ γένος ἱερωσύνη 47, 11, 64, 22
 ἐντὸς Γεραιστοῦ καὶ Σκυλλαιου 25, 16
 γεωμόροι fgm. 2, 3
 Γοργίλος Ἀργεῖος 18, 11
 γραμματεὺς ὁ κατὰ προτανείαν, ὁ ἐπὶ τοὺς νόμους 59, 17 sqq. τοῦ δήμου 60, 1. θεσμοθετῶν 60, 22 sqq. 70, 13
 Δαμασίας ἀρχων 13, 1, 5

Δαμωνίδης Οἴηθεν 30, 4
 εἰς δαιτητῶν ἀρρεσιν 63, 17
 οἱ δέκα αὐτοκράτορες 41, 6, 45, 9, ἄλλοι δέκα 41, 21 sqq.
 δεκάζειν 30, 10
 Δεκέλεια 37, 19
 Δελφίνιον 65, 8
 ὁ ἐν Δελφοῖς νεῶς 20, 22
 δεσμοτῶν φύλακες 27, 14. δεσμοτηροῦ φ. 38, 24
 Δῆλος v. ἀμφικτύονες, ἀρχιθέωρος, πεντητηρίδες, χορηγοὶ
 Δημάρετος 41, 12
 δήμαρχοι 23, 18
 δημιουργοὶ 13, 4 fgm. 2, 3
 δῆμοι 23, 9, 69, 20. εἰς δημότας ἔγγραφή v. πολιτῶν ἔγγραφή
 δημοσία σφραγίς 49, 6. ὁ δημόσιος 52, 14, 24. δημόσιοι ὑπηρεταὶ v. ὑπηρεταὶ
 διαδικασίαι 77, 35. τριηράρχων 68, 22. ἐπιτροπῆς 64, 1
 διατητῆται 57, 17, 66, 7. ὄρκος 61, 27
 διακρίων στάσις 13, 17
 διαλλακτῆς Solon 4, 19. οἱ ἐκ Λακεδαιμόνος δέκα 42, 2
 διαλύσεις ἐπ' Εὐκλείδου cap. 39, 40
 διαμεμετρομένη ἡμέρα 78, 4
 διαψηφισμός 13, 22, 79, 18, 80, 10 sqq.
 διδάσκαλοι (ἐφήβων) 46, 23
 δικασταὶ ἑξακισχίλιοι 27, 4. κατὰ δήμους 16, 17, 29, 7, 53, 19, 66, 7, cap. 53
 δικαστήρια Solonis 6, 22, 8, 28, μισθοφόρα 29, 23. distributio 66, 13. [67, 6]. descriptio cap. 63 sqq.
 Διόνυσος 2, 28
 Διονύσια (τὰ μεγάλα) 62, 17, 18, 63, 1, 8. Ἐπιλήναια 64, 16, Salamine et in Piraeo 60, 15

διωβελία 31, 12
 δοκιμασία v. ἀρχοντες, βουλευταί, ἔφηβοι, Ἰππων
 δούλων δίκη 67, 4
 Δρακοντιδῆς Ἀφιδναῖος 38, 17
 Δράκων 3, 16, 44, 24. θεσμοὶ 3, 16, 6, 7
 δωροξενίας γραφή 66, 21
 δώρων γραφή 59, 12, 66, 22
 ἐγγνηταὶ 3, 26
 ἐγκύκλιοι ἀρχαί 29, 4. διοικήσεις 47, 15
 εἰσαγγεῖα 48, 9, 66, 15. εἰσαγγέλλειν ἀρχὴν 50, 14. cf. 8, 16
 εἰσαγωγεῖς 56, 27
 Ἐκατομβαιῶν 70, 4
 οἱ ἑκατόν (a. 411) 33, 29, 34, 16
 ἐκθύματα v. ἱεροποιοὶ
 ἐκκλησία 4, 6 (Dracontis aetate). 6, 22 (Solonis). 48, 6 sqq. μισθοφόρος 45, 18
 ἐκτήμοροι 1, 10
 Ἐλαιον (Panathenaicum) 67, 20 sqq.
 Ἐλευσίνα πεντητηρίς 60, 12
 Ἐλευσίς cap. 39, cf. pag. 44, 10
 ἔλληνοταμίαι 34, 7, 12
 ἔμμνηοι δίκαι 56, 24 sqq. 77, 34
 ἐμπήκτης 72, 11, 73, 25, 75, 18
 ἐμπορικὴ δίκη 67, 4
 (εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν) 64, 2
 οἱ ἑνδεκα 6, 20, 56, 16, 85, 5
 ἐννέα ἀρχοντες cap. 2 pag. 3, 19, 6, 10 sqq. 7, 16, 24, 21, 29, 1, 34, 4, 50, 18. cap. 55. pag. 69, 19, v. θεσμοθεταὶ
 Ἐννάλιος 65, 23
 ἐπίκληροι cap. 56 v. etiam κλήρων
 Ἐπιλήναια v. Διονύσια
 Ἐπίλκκος polemarchus 3, 1. Ἐπιλόκειον 3, 2
 ἐπιμεληταὶ (sacrorum) 34, 9, 63, 2,

ἐ. μυστηρίων 64, 13. ἐ. ἐμπορίου 56, 12. ἐ. κορηῶν 47, 17
 Ἐπιμενίδης Κοῆς 1, 4. Βουζύγης [fgm. 10]
 ἐπιστάτης προτάσεων 49, 1 sqq.
 προέδρων 49, 11. ἐπιστατικὴ γραφή 66, 19
 ἐπιστύλια (loculi) 52, 16
 ἐπιτάφιος ἀγών 66, 1
 ἐπιτροπή, ἐπιτροποὶ cap. 56
 ἐπιχειροτομία 48, 8. cap. 61
 ἐπώνυμοι φυλῶν 23, 24, 58, 8, ἡλικιῶν 58, 9, 25
 ἔρανη δίκη 57, 5
 Ἐρέτρια 15, 13 sqq. 36, 26
 Ἐρεχθεὺς 83, 4
 Ἐρμοκρέων ἀρχων 24, 3
 Ἐτεοβουτάδαι fgm. 3
 εὐανδρίαν νικῶντες (Panathenaeis) 68, 9
 Εὐβοία 36, 27
 εὐθυνα στρατηγός 66, 19
 εὐθνοὶ 53, 8
 Εὐκλείδης ἀρχων 42, 9
 Εὐμηλίδης Ἀλωπεκῆθεν 50, 1
 Εὐμολπίδαι 42, 14, 64, 15, fgm. 3
 εὐπατριδα 13, 4, fgm. 2, 3
 Εὐχεῖρ [fgm. 9]
 ἔφηβοι cap. 42. pag. 58, 10
 Ἐφιάλης Σοφονίδου cap. 25. p. 31, 2, 38, 28, 45, 4, 84, 22
 ζευγῆται 4, 8, 6, 18, 7, 9, 29, 3
 Ζεὺς ἔρκεϊος 61, 12. Διὶ τῷ Σωτήρι πομπή 63, 7
 Ἥγησιος ἀρχων 14, 17
 Ἥγησίστρατος cogn. Θέτταλος, Pisistrati f. 18, 9, 15, 23 sqq. 84, 14
 τὸ ἐν Ἥτιωνείᾳ τείχος 40, 17
 ἡλιαία 72, 1, 79, 25
 Ἡρακλείδης Κλαζομένιος ὁ βασιλεὺς ἐπικαλούμενος 45, 23

- Ηρόδοτος (I 60) 14, 24
 [Ἡφαίστια]? 66, 13
 Θαργήλια 62, 18, 19, 63, 6, 8.
 Θαργηλιών 36, 7, 8
 Θεμιστοκλῆς 25, 5, 26, 6. cap. 25.
 31, 2, 85, 1
 Θεόπομπος ἄρχων 36, 25
 Θερμαῖος κόλπος 15, 6
 Θεσμοθέται 2, 19, 53, 21, 56, 26.
 60, 22. cap. 59. p. 71, 8, 72, 9, 75, 32
 Θεσμοθετεῖον 3, 3, 4
 Θετταλοί 21, 7
 Θέτταλος v. Ἡγησίστρατος
 οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικόν 47, 16, 51, 17.
 cf. ad 68, 10
 Θηβαῖοι 15, 12
 Θηραμένης Ἄγνωος 31, 11 sqq.
 36, 13, 37, 6, 38, 15, 39, 19,
 40, 12 sqq.
 Θησεῖον 15, 18, 24, 69, 20
 Θησεύς 44, 22, 83, 6. fgm. 2, 4
 θῆτες 6, 22, 7, 13
 Θουκυδίδης κηδεστής Κίμωνος,
 31, 4, 23
 Θρασύβουλος cap. 37 sqq. 43, 20
 ἱερομηῶν 34, 4
 ἱεροποιοὶ 34, 8. δέκα οἱ ἐπὶ τὰ
 ἐκθύματα καὶ δέκα οἱ κατ'
 ἐναντιόν 60, 4
 ἱερῶν ἐπισκευασταὶ 55, 9
 ἱκετηρία 48, 19
 εἰς Ἰμβρον ἀρχαί 70, 8
 Ἰοφῶν Pisistrati f. 18, 9
 Ἰππαρχοὶ 3, 22, 4, 1, 34, 5.
 69, 6. ὁ εἰς Ἀἴμον 69, 14
 Ἰππαρχος Pisistrati f. 18, 8, 20.
 19, 4, 84, 13, 16
 Ἰππαρχος Χάρμον Κολλυτεύς 24,
 15 sqq.
 ἱππεῖς classis 4, 8, 6, 18, 7, 1 sqq.
 29, 3. equitatus 27, 6, 54, 7,
 69, 6 sqq.

Ἰππίας Pisistrati f. 18, 8 sqq. 19, 3.
 20, 2, 21, 8, 84, 18.
 Ἰπποδρομία (Panathenaeis) 68, 10
 Ἰππομένης βασιλεὺς 83, 14
 Ἰππῶν δοκιμασία 53, 25
 Ἰσαγόρας Τεισάνδρον 21, 19 sqq.
 30, 24. ἄρχων (idem) 22, 26
 Ἰσοτελῶν δίκαι 66, 4
 Ἰωνος κατάστασις 44, 19, 83, 2.
 fragm. 1. πολέμαρχος 2, 7
 Ἰώνων ἀπόστασις 26, 12. ὄρκοι
 26, 17

κακώσεως (γονέων etc.) 63, 11 sqq.
 Καλλίας ἄρχων 36, 6, 11
 Καλλίας ὁ Ἀγγελῆθεν ἄρχων
 37, 13
 Καλλίβιος ἀρμοστής 40, 28, 41,
 14
 Καλλικράτης Παιανιεύς 31, 14
 κανονίς 72, 13, 73, 16
 καταλογεῖς 54, 8
 καταχειροτονία 66, 16
 Κήδων 22, 19
 Κήρυκες 42, 14, 64, 15. fgm. 3
 κιβώτια 70, 16, 17, 72, 1 sqq.
 Κίμων Μιλτιάδου 28, 20, 29, 12,
 24, 31, 3, 84, 23
 Κινέας Θετταλός 21, 3
 Κλεισθένης τῶν Ἀλκμεωνιδῶν
 cap. 20—22. p. 30, 32, 33, 1, 45, 1
 Κλειτοφῶν 32, 24, 38, 13
 Κλεομένης Lacedaemoniorum rex
 20, 7, 21, 5, 22, 5
 Κλεοφῶν ὁ λυροποιοὺς 31, 12 sqq.
 37, 21
 κλεψύδραι 77, 29 sqq.
 Κλέων Κλεινέτου 31, 7, 84, 25
 κλήρων καὶ ἐπικλήρων λήξεις 48,
 12. δίκαι τοῖς μετοίκοις 66, 9.
 νόμος 9, 3, 39, 3

κληρωτήρια 70, 15, 73, 16, 75, 29
 κλοπῆς κατάγνωσις 59, 10
 Κοδρίδαι 2, 12, 83, 12
 κοινωνικὴ δίκη 57, 5
 Κόνων ἄρχων 27, 24
 κοπρολόγοι 55, 17
 κορνηφόροι 14, 1
 κοσμητής 46, 18
 κορυφῶν ἐπιμελητής 47, 17; cf. ad
 68, 10
 ὁ ἐπὶ Κρόνον βίος 17, 5
 ἀπὸ τοῦ κνάμον ἄνδρες διαγίλιοι
 27, 13
 κύβοι 73, 17 sqq.
 Κύλων 84, 4
 Κυρελίδα v. Ἀρχίνος
 κωλακροῦται 6, 20
 Κωμίας ἄρχων 14, 3

 Λυκιάδα 29, 27
 λαμπάδων ἀγῶνες 64, 20
 Λευκῶν Ἰππομένους 84, 1
 Λευκῶν τὸ ὑπὲρ Πάρονθος
 20, 13, 17 [fgm. 5]
 Λευκώρειον 19, 9
 Λέσβιοι 26, 26
 εἰς Ἀἴμον ἀρχαί 70, 8. Ἰππαρ-
 χος εἰς Α. 69, 14
 λητοροῦναι 62, 21
 λίθος ὑφ' ᾧ τὰ τόμια ἔστιν 61,
 26; cf. 6, 10
 λογισταὶ δέκα (τῆς βουλῆς) 53, 6.
 alii item δέκα (καὶ συνήγοροι
 δέκα) 59, 5 [fgm. 5]
 λοχαγοὶ 69, 4
 Λυγδαμῆς Νάξιος 15, 12, 17
 Λυκομήδης Σκύριος 83, 9. fgm. 4
 [Λυκόποδες] fgm. 5
 Λυκούργος pediacorum dux 13,
 16, 14, 16
 Λύσανδρος Lacedaemonius 38, 5,
 14
 Λυσικράτης ἄρχων 29, 5

Λυσίμαχος ὁ ἀπὸ τοῦ τυπάνου
 49, 24 sqq.
 λυχνεῖον 81, 17
 μαντεντὰ ἱερά 60, 5
 ἢ ἐν Μαραθῶνι μάχη 24, 8
 τὰ ἐν Μαραθῶνι μέταλλα 25, 2
 μαστιγοφόροι 38, 24
 Μεγακλῆς Cylonis interfectior
 84, 5
 Μεγακλῆς ὁ Ἀλκμέωνος 13, 13.
 14, 16 sqq. 15, 4
 Μεγακλῆς Ἰπποκράτους Ἀλωπε-
 κῆθεν 24, 24
 πρὸς Μεγαρέας πόλεμος 13, 25.
 (περὶ Σαλαμῖνος) 18, 3
 Μέδων βασιλεὺς 2, 8
 μέρος (iudicium) 82, 7
 μέταλλα 25, 2 μ. ποιεῖν 51, 16.
 μεταλλικὴ δίκη 67, 4
 μετοίκων δίκαι 66, 4
 μετρονόμοι 55, 28
 μέτρων καὶ σταθμῶν καὶ νομί-
 σματος ἀξίσεις Solonis 9,
 13 sqq.
 Μηλόβιος 32, 14
 Μιλτιάδης 31, 1
 μισθὸς δικαστικός 29, 22, 75, 27.
 77, 18, 82, 7 μ. ἐκκλησιαστικός
 45, 18, 69, 24
 μισθοφοροῦσαι ἀρχαί 33, 16, 37,
 4, 69, 24. cf. cap. 24
 Μνησιθείδης ἄρχων 29, 2
 Μνησίλοχος ἄρχων 36, 24
 μοιχείας γραφή 66, 23
 μορία 67, 22
 Μονυχία 20, 6, 41, 2, 46, 21, 68,
 18
 Μύρων (Phlyensis) 1, 1
 μυστήρια 42, 17, 64, 13. ὅταν οὐ-
 κουρωσὶ μύσται 63, 1

 Νάξιος 15, 16
 ναυκραταὶ 8, 1 sqq.; cf. 23, 19

Νίκαι 51, 12. 54, 24
 Νιζίας 31, 6. 23
 Νικομήδης (vel Νικόδημος) ἄρχων
 25, 1

νόμον μὴ ἐπιτήδειον θεῖναι 66, 18

Ξάνθιππος Ἀρίφρονος 24, 28. 31,
 1. 84, 21 [fgm. 12]

Ξεναίνετος ἄρχων 44, 11

Ξενίας 66, 20

Ξέρξου στρατεία 25, 15

ὄδοποιοί 59, 3

οικοδομήματα δημοσία 51, 2

ὄπλα παρεχόμενοι 3, 21. 24

ὄρφανοί 27, 13. v. κακώσεως. cf.
 cap. 56

ὄστρακισμός 24, 2. 11. 84, 19.

ὄστρακοφορία 48, 15

Πάγγαιον 15, 8

παιδοτριβία δύο 46, 22

παλαιόπλοτοι 5, 22

ἐπὶ Παλλιδίῳ 65, 6

ἐπὶ Παλληνηδί 15, 14. 18, 15

Παναθήναια 19, 3. 54, 24. 60, 9.
 12. 67, 16. 68, 6. 70, 5. ἐκ Παναθ.

εἰς Παναθ. 47, 18

Πανθίων 83, 4

παραδείγματα 54, 21

παραλίον στάσις 13, 13

ἢ Πάραλος 69, 16

παρανομίας 63, 16

παρανόμων 50, 25. 66, 18

παραστάσις τίθεται 66, 20

πάρεδροι ἀρχόντων 62, 6. εἰθνή-
 των 53, 9

Πανσανίας dux belli Persici tem-
 pore 26, 14

Πανσανίας Λακεδαιμονίων βασι-
 λεύς 41, 26

πεντακίων στάσις 13, 15

Πειραιεύς οἱ ἐν Πειραιεῖ vel οἱ ἐκ

Πειραιεύς populares p. 41 sqq.
 saepius. Πειραιεύς ἄρχοντες

δέκα 38, 22. 43, 4. 6. εἰς Π.
 δήμαρχος 60, 16. ἐπὶ τὸν Π.

στρατηγοὶ δύο 68, 16; v. etiam
 ἀγορανόμοι, ἀστυνόμοι, μετρο-
 νόμοι, σιτοφύλακες

Πείσανδρος oligarchiae auctor
 36, 13

Πεισιστρατιδαί 21, 1. οἱ Πει-
 σιστρατιδῶν νιείς 21, 11

Πεισίστρατος 13, 17. cap. 14—17.
 p. 30, 20. 44, 26. 84, 11

Πελαργικὸν τεῖχος 21, 9

πελάται 1, 9 [fgm. 8]

πρὸς Πελοποννησίους πόλεμος
 29, 19

οἱ πεντακισχίλιοι 33, 21 et saepius
 πεντακοσιομέδιμοι 4, 7. 6, 18 sqq.
 29, 3. 51, 8. πεντακοσιομέδιμον

τελεῖν 6, 23

πεντητηρίδες 60, 8

πέπλος 54, 21

Περικλῆς 29, 8. cap. 27. p. 30, 16.
 31, 4 [fgm. 13]

πινάκια 70, 18. 71, 2 sqq.

πολέμαρχος 2, 3. 24, 7. cap. 58.
 p. 85, 11

πολιτῶν ἐγγραφή 45, 27 sqq.

Ποσιδεών 78, 7

προβολή 48, 16. 66, 17

προβούλευμα 49, 22. cf. 50, 21

πρόβουλοι 32, 19

πρόγραμμα 49, 41

πρόδρομοι 54, 4

πρόεδροι 49, 9. 16. προεδρική
 γραφή 66, 18

προικὸς δίκη 57, 2

προξένων δίκαι 66, 4

προχειροτονία 48, 15. 24

πρωτανεῖον 2, 28. ἐπὶ πρωτανεῖῳ
 (δικαστήριον) 65, 20. i. q. οἱ
 ἐν πρ. αἰτούμενοι 27, 14

πρωτανεῖς Dracontis aetate 3, 25.

v. βουλή

ἢ Πυθία 20, 23. 23, 25

Πυθόδωρος ἄρχων 29, 18 (a. 432).
 38, 19. 44, 14 (a. 404)

Πυθόδωρος ὁ ἄναφύστιος 32,
 15 sqq.

Πυθοκλειδῆς [fgm. 13]

Πύλος v. Ἄντος

πυρκαιῆς δίκη 65, 3

πωλῆται 6, 19. cap. 47. p. 56, 24

Ραϊκήλος 15, 7

Ῥίνων Παιωνιεύς 41, 24. 42, 8.
 84, 29

Σαλαμίς, pugna 25, 11. 22. 26, 16.
 29, 17. v. πρὸς Μεγαρέας πό-
 λεμος. — εἰς Σ. ἄρχων 60, 15.

70, 3

Σάμοι 26, 27

εἰς Σάμον ἀρχαί 70, 8

σεισάχθεια 5, 15. 84, 8

ἢ ἐν Σακελίᾳ γενομένη συμφορὰ
 32, 10; cf. 31, 6

Σιμωνίδης 18, 22

σιτικὸν ἐμπόριον 56, 14

σιτοφύλακες 56, 3

σκήψεις (χορηγῶν) 62, 21. (γυναι-
 κῶν) 64, 6

Σκιροφοριῶν 36, 10

Σκυλλαῖον v. Γεραιστός

Σκῦρος 83, 8. fgm. 4. εἰς Σκῦρον
 ἀρχαί 70, 8

Σόλων 1, 14. 3, 4. cap. 5—12.
 p. 14, 4. 18, 2. 23, 27. 30, 20.

38, 29. 44, 25. 51, 9. 84, 7 [fgm. 11].
 carmina 4. 5. 10. 11. 12. cf. 6, 3

στατήρ (pondus) 9, 20

στρατηγοί 3, 22. 25. 27. 24, 5.
 37, 15. cap. 61. ἀντοκράτορες
 (a. 411) 34, 3. 35, 5 sqq. 36, 17

συκοφαντίας γραφή 66, 22

συκοφαντῶν προβολαί 48, 16

Aristoteles. III. ed.

σύμβολα, ἀπὸ συμβόλων δίκαι 67,
 10. iudicium 75, 14. cf. 80, 2

σύμμαχοι 26, 25. 27, 3

ἐπὶ συμμορίας στρατηγός 68, 20

συνήγοροι v. λογισταί

σωφρονισταί 46, 18 sqq.

ταμίαι (τῆς θεοῦ) 3, 19. 6, 19. 7,
 19. 51, 7 sqq. 68, 2 τ. τῶν ἱερῶν
 χορημάτων τῇ θεῷ καὶ τοῖς
 ἄλλοις θεοῖς (a. 411) 34, 6

ταμίας στρατιωτικῶν 47, 16. 51,
 16. 54, 25; cf. ad 68, 10. τ. τῆς

Παράλον καὶ ... τῆς τοῦ Ἄμμω-
 νος 69, 15. τῶν ἀδνάντων 55, 4

ταξίαρχοι 34, 4. 69, 3

Τελεσίνοσ ἀρχων 24, 20

τέλος (census) 3, 27. 6, 15; cf. 7,
 6. 9. τ. πωλεῖν 51, 16. 23. τ.

τελεῖν 61, 14

τελώναι 57, 8

τεμενῶν μίσθωσις 52, 9

τετρακόσιοι cap. 29 sqq.

οἱ τετραράκοντα v. δικασταί κατα
 δήμους

τιμήματα 6, 15. οἱ τὰ τ. παρεχό-
 μενοι 43, 7

τίμησις 82, 1

Τιμοσθένης ἀρχων 26, 16

Τιμώνασσα 18, 12

τοξόται εξακόσιοι καὶ χίλιοι 27, 5

τραπεζιτική δίκη 57, 6

οἱ τριάκοντα 38, 5. cap. 35 sqq.
 p. 45, 9. 57, 13. 84, 27

τριήραρχοι 68, 21. τριήραρχική
 δίκη 57, 6

τριηροποιοί 51, 2

τριτῆδες 8, 1. 23, 11. 49, 7.
 fgm. 3

τριώβολον (iudicium) 80, 2. cf. 76,
 17

τροχὸς σημεῖον 54, 2

περὶ τυράννων νόμοι 17, 19

ἰδούσαι 70, 18. 73, 26
 ἰδούσιν in iudiciis 78 sqq. ὁ ἐπὶ τὸ
 ἰδούσιν 76, 13. 78, 4 sqq.
 ἐν Ὑμητῶ χωρίον ἀτελές 16, 22
 ἐπὶ ἡρέται δημόσιοι 72, 8. 74, 2.
 75, 19. 81, 23.
 ἐποξινίων δίκη 57, 6
 ὁ ὕστερον λόγος 77, 32.
 Ὑμηθίδης ἄρχων 25, 14

Φαίναπος ἄρχων 24, 8
 φαμακίων δίκη 65, 2
 Φάνλλος Ἀχεροδούσιος 41, 25
 Φειδώνεια μέτρα 9, 15
 Φιλόνεως ἄρχων 17, 26
 φόνον δίκαι καὶ τραύματος 43, 2.
 64, 25 sqq.

Φορμίσιος 38, 14
 φόροι οἱ πρῶτοι 26, 14; cf. 27, 2.
 φόρος ἄγονσαι νῆες 27, 12
 φρατρία 23, 22. figm. 3
 ἐν Φρεάτον (δικαστήριον) 65, 10
 εἰς τα φρούρια ἄρχοντες (a. 411)
 34, 5
 φρουρίδες νῆες εἴκοσι 27, 12
 φρουροὶ ν' ἐν τῇ πόλει 27, 8.
 νεωρίων πεντακόσιοι 27, 7.

Φύη Θοῶντα 14, 26
 φυλαὶ quattuor 7, 25 sqq. 23, 7.
 δέκα 22, 28 sqq.
 φυλακτήρια 47, 7
 φύλαρχοι (a. 411) 34, 5. 35, 25.
 δέκα 69, 11.
 Φυλή 40, 9. οἱ ἀπὸ Φυλῆς saepius
 cap. 38
 φλοβασιλείς 7, 26. 65, 20
 φυλοκρινεῖν 23, 2

Χῆτοι 26, 26

χορηγοὶ τραγωδοῦς καὶ κωμικοῦς
 62, 12 sqq. εἰς Δήλον 62, 26.
 Dionysiis Salaminiis et Piraeen-
 sibus 60, 16

ψευδεγγραφῆς 66, 22
 ψευδοκλητείας 66, 2
 ψευδομαρτύρια ἐξ Ἀρελον πάγου
 67, 8 ἐπισκήψεις ψ. 80, 12
 ψῆφοι 79, 28 sqq. οἱ ἐπὶ τὰς ψή-
 φους 76, 16. 80, 30

Ἐρεός 36, 27